

நங்கையர் மலர்

WANGYAR MALAR

செப்டம்பர் '81

ரூ. 1-50

எனக்குக்
தல்லாய்
பாட முடியுமா
உங்களால்?

லட்சுமி ராஜரத்தினத்தின்

ம/ம. நாவல்

எங்களது வாடிக்கையாளர்களுக்கும்
நலம் நாடுவோருக்கும்
உளங்கனிந்த
பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்

**லக்ஷ்மி விலாஸ்
பாங்க் லிமிடெட்**

பதிவு அலுவலகம் : கனம் 639001
பிரைமரி அலுவலகம் : சென்னை 600 086

பிப்ரவரி 1981

'ரஜனிகாந்த்' துக்கு

'ஆயிரவோட போறும்'

'ஐட்கமி
ராஜாத்தனம்'

தரும் முழு நாவல்

* சந்தா விலைகள்

தனிப்பிரதி ரூ. 1-50

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 18/-

ஆறு மாத சந்தா ரூ. 9/-

உள்ளே...

பக்கம்

வாழ்த்துக் செய்திகள்	2
வாழட்டும் பல்லாண்டு - ஐட்கமி	3
கோராரும்பர்	
- ஸ்ரீ வேறுபாடுகளால்	6
என்னதான் செய்தாய்	
- மஞ்சளா ரமேஸ்	11
அம்மாவோட போறும்	
- ஜெயிகாந்த்	14
அவள்	
- அனந்த்	18
தோற்றுப் போனவள்	
- பாஸ்குமாரன்	20
பின்னல் கற்றுக் கொள்வோம்	26
மௌனத்தின் குரல் - வானத்தி	30
இதற்கு என்ன செய்வது	33
எனக்கு நாள்தான்	
- பி. வி. ஆர்.	36
பெண்களின் எம்ப்	
- சாமுண்டஸ்வதி	43
சாரூகி, எனக்கு ஒரு பக்கெட்	
பள்ளி - ஐட்கமி ராஜாத்தினம்	45

29th December, 1980

MESSAGE

I am glad to learn that the publication of the 'MANGAYAR MALAR' has been once again revived.

It is good to know that the magazine is devoting features to inform and educate all sections of women. This is an important contribution in making the emancipation of woman a reality.

I wish the journal all success.

Shanti Sadigali

TMT. GOMATHI SRINIVASAN,
B.A., B.ED.,
MINISTER FOR SOCIAL WELFARE

FORT ST. GEORGE
MADRAS-600 009

வாழ்த்துச் செய்தி

"மங்கையர் மலர்" என்பதற்கு மாத இதழ் இடையே கொஞ்ச காலம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டும், வருகிற பொங்கல் விழாவிலேயொட்டி வெளிவர இருக்கிறது. என்பதனை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த இதழ் பெண்களின் தலனுக்காக பெண்களால் நடத்தப்படுகிறது என்பதனை அறிந்து எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெண்களின் சமுதாய சேர்க்கைக்குத் தகுந்தவர்களுக்கும் அவர்களின் உயர்வை ஊக்குவிக்கும் வழி காட்டியாகவும் இருக்க இந்த "மங்கையர் மலர்" முயல்கிறது என்பதனை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த இதழ் மேன்மேலும் வளர்ந்து பெண்கள் சமுதாயத்துக்குத் தொண்டு புரிய வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

G. M. Srinivasan
29.12.80

வாழ்கும் பண்ணாங்க!

தூய்மையாகப் பண ஆண்டுடன் வாழ்த்த
போதும் சரி, தோறு தென் ஆயிரக்கொ
சென்று பண ஆண்டுடன் வாழ் தேர்த்த
போதும் சரி, பல்வேறு அனுபவங்கள் எனது
வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டன.

எனக்குத் துறை, வைத்தியத் துறை, இலக்
கியத் துறை என்று பன் அறிவாத நிலைவுச்
செருடன், அநீதி இரு. தாமஸ் தாத்தாவிற்குள்
ஏற்பட்ட கைவயான ஓர் அனுபவம்...

தென் ஆயிரக்கொளில் வைத்தியராகப்
பணிபுரிந்தேன் சமயம், வீட்டைடவும், வேலை
வயலும் வைத்திருக்க கொண்டு சமாளிக்க
தேரமே இல்லாமல், ஒட்டமாய் ஒடிக்க கொண்
யிருந்தேன். இந்த அழகில் எனக்கு தோட்
டக்கையின் எடுபாடு வேறு!

எத்தனைதான் ஆள் வந்து தோட்டக்
கையின் உதவியுறும் தாலும் கொஞ்சம்
வேலை செய்துதானாக வேண்டும், எங்கள்
வீட்டிலிருந்து முன்னாலுத் வீட்டில்தான்
தர்மம் தாத்தா வசித்து வந்தார்.

வயது எண்பதுக்கு மேல் இருக்கலாம்.
மேல் தோவெல்லாம் கருக்கி, கக்காவிட்ட
வியோதிகத் தோற்றம். ஆறுதலும் தோட்
டத்தில் கொத்துமல்லி, கடுவெப்பின் முதல்
தோளாலும், துறையில்லல் செடி வளர்ப்பது
வரை கண்ணும் கருத்துமாய் பாடுபடுபவர்.

எனக்கும், தாமஸ் தாத்தாவுக்கும்
தோழமை ஏற்பட்டதற்கு இரண்டு அடிப்
படைபாள் காரணங்கள். ஒன்று... என்
களது தோட்டக் கை ஆர்வம். இரண்டு...
எங்கிறப் போதிலே அவரும் பண ஆண்டு
களுக்கு முன்பாக, தாய் தாட்டிலிருந்து இந்த
மண்ணில் வேருதலியவர்.

பட்டிருக்கும் என் மேடைமீல் அமர்த்தபடி
மணிக் கணக்காய்ப் பேசுவார், அவருக்கு
தந்தி தெரிப்பதற்காக அடிக்கடி "ம"
கொடுத்த சாப்பிடச் சொல்லி தான் உபச
ரிப்பதுண்டு.

அப்போதெல்லாம் எங்கள் உறையாடல்
தாய்தாட்டின் மீது இருப்பினிடும்.

"என் ஊர்வ, நின்றுவந்ததென, பெரிய
பழத் தோட்டம் உண்டும்மா... மாய்பழம்
சொப்பு சொப்பாய்க் காய்க்கும், சாப்
பிட்டா கண்ணுதான்... உம்! அதெல்லாம்
இப்ப எங்கே கிடைக்கப் போவது?" என்பார்.

"என் ஊர்க் கோலில்ல...!" என்று
கிவகிப்பார். தீவாத நிலைவுகளோடு,
அவர் ஒன்றிப் போய்விடுவார். அடிக்கடி
அன்பாக, அவர்கள் வீட்டுத் தோட்டத்
துப் பதிரு, கவிவெப்பின் கொத்துமல்லி
யோடு வந்து நித்பார்.

"துவையல் அரைத்துச் சாப்பிட்டா
தன்ம இருக்கும்மா" என்பார் கவிவாக.
நிறும்மென ஒரு தான் வாயிலில் மணி
கோரை. அதிகாலை வேளை, கழக்கம்போல்
அரைமுக வேலைக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்
யிருந்தேன். எரிசுறுடன் கதவைத் திறத்
தவன், பக்கத்து வீட்டுப் பையன் "குமரு"
நித்பாதப் பார்த்தேன்.

"தாமஸ் தாத்தா நெத்து ராத்திரி
காணாயிட்டாரு" என்றான்.

என் காதலியே நம்ப முடியாமல்
அவரைப் பார்த்தேன். அவன் என் பதி
துக்குக் காத்திராமல், மேற்கொண்டு செய்
திலும் குடாகப் பரப்ப அக்கம் பக்கம்
ஒடிக்க கொண்டிருந்தான்.

தாத்தா போய்விட்டாரா? வயது ஆடி
விட்டது. இருந்தாலும்... என் தெருரை
ஓதோ அடைத்தது. கைமொக தோட்டத்
துக்குப் புருத்தேன்.

மணிக் கொத்துக்காணுடன், தாமஸ் தாத்
தானின் வீட்டை தெருக்கிய என்னுடைய
பரப்பரப்பை அக்கம், பக்கம், ஏதிர் வீடு
என்பவர்களின் ஆவலில் கிளப்பினிட, அவர்

தனும் என் மூலமாக விஷயத்தைத் தெரிந்து
கொண்டு, பிங்குன் வந்தனர். வீட்டு
வாயில் கதவு 'ஊம்'மென்று மூடிவிடப்பட்டது.

என்ன இது! ஒரு அடைபாளமும் தெரி
யவே, பிங்குன் வந்தவர்கள் தவங்கிய
படி, 'கேட்டருகில் திறை, நான் மட்டும்
மலர் கொத்தோடு சிறிது ஊதாரியத்தை
வரையறைத்துக் கொண்டு, அழைப்பு மணியை
அழுத்தினேன்.

கதவு திறந்தது. 'ஆ'வெனத் திறந்த
வாலை அழுத்த மூடிப்படி ஓரடி பின்
வாங்கினேன்.

"குட் மார்னிங்! எவ்வே காலை நேரத்
தில்! கையே மலர் கொத்து" தாமஸ்
தாத்தா சிரித்தபடி வரவேற்றார்.

அதிர்ச்சியும், அசட்டுக் கிளியுமாகத்
தடுமாறிவிட்டு "உங்களுக்குப் பிடிக்கும்னு
மலர்... கொண்டு வந்தேன். குட் மார்னிங்"
உளறினேன். "வேல்குப் போனதும்தான்,
காலை, மச்சிக்கக்கொங்கோ!" திரும்பிப்
பாராமல், கேட்டருகில் திறந்தவர்கள்
முகத்தைக் கூடப் பார்க்காமல் ஒரே ரூட்ட
மாய் சிறு சேர்த்தேன்.

அன்று ஆஸ்பத்திரி வேலைவிடுத்து திரும்ப
பியவன், வாயில் தொட்டத்துக் கல்பீத
தாமஸ் தாத்தா அமர்த்திருப்பதைக் கண்ட
தும், நாணத்துடன், "குட் மார்னிங்" என்
றேன்.

"புதிது கொண்டு வந்திருக்கேன்" தாத்தா
மெதுவாகக் கூறிவிட்டு, "ஆமாம், காலை
வீல நான் செத்துட்டேன்னு மரியாதை
செய்யத்தானே வந்தீங்க எங்கோரும்?
எனக்குத் தெரியும்" என்றார் குதும்புச் சிரிப்
புடன்.

"பக்கத்து வீட்டுப் பெயன்...." நான்
முடிக்கு முன் "தாத்தா செத்துப் போயிட்டார்னு" அவன் சொன்னது உண்மை.
ஆனால் அது அடுத்த வீட்டுத் தாத்தா!
தாமஸ் தாத்தா இல்லை.

நான் விழுந்து விழுந்து சிரித்தேன்.
"நான் தமிழ் நாட்டு வேர்ல முனைச்ச
உட்டை. அங்களவு சிகிரெட் செத்துப்
போய்ட் மாட்டேன். உடம்பில நல்ல
வது இருக்கிறது" என்றாரே பார்த்தலாம்!

அவர் இன்னமும் உயிரோடு இருப்பதாகக்
கொள்கிறேன். இன்னும் பல ஆண்டுகள்
வாழட்டும்.

Justice S. Mohan

41, VENKATAKRISHNA IYER ROAD,
MADRAS-600 028.

28-12-80

பெண்ணைய் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திடல் வேண்டுமம்மா
என்பது கவிஞரின் வாக்கு.

மா தவத்தாய் பெற்ற வாழ்வின் முழு நிறைவு பெற, மங்கை
யர்கள் வாழ்வு மலர கல்வி ஒரு திறந்த சாதனம். கல்வி என்பது
பாடப் புத்தகங்களில் மட்டுமில்லை, எழுத்து வடிவத்தில் எது
அமைந்தாலும் அது அறிவு புகட்டும் கருவி. படித்த மட்டும் அறிவு;
ஏனென்றால் கற்றறிந்தாறுவது அறிவு. அந்த அறிவுக்கு உறு துணை
யாக வரவுள்ளது மங்கைவர் மலர். திருமதி மஞ்சளா ரமேஷ் அதன்
இணை ஆசிரியர் என்பது கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

அவருடைய சலீலா உழைப்பும், தளரா முயற்சியும், இம்
மலர் மலர்வதற்கு நல்ல உரமாக அமையும். அந்த மலர் ஆயிரம்
மணங்களில் மலரட்டும். அவ்வாறு மலர என் உள்கள்களில்
வாழ்த்துக்கள்.

அன்பு,
P. Chelvanathan

கோரா சூம்ப்ர்

ஸ்ரீ வேணுகேசாபாலன்

நீமேதவர் வாழ்த்த காத்தறியெய
காழ்த்தவர் கோரா சூம்பர் என்னும் மகான்.
சுவத் தொழிச் செய்து வந்தவர். ஏழையாரு
டும் மனத்தைப் பாண்டரங்க பக்தியாக
நிரப்பியவர். நேர தொழி (மகாராஷ்டிரத்
தில் உட்காது) என்னும் ஊரில் 1867ல்
பிறந்தவர்.

அவர் வாழ்த்த நாளையில் பாண்டரங்க
பக்தி நாடு முழுதையும் ஆக்கிரமித்துக்
கொண்டிருந்தது. சாரி சாரியாக பத்திரிகை
பாண்டரங்கையில் பற்றிப் பாடுவதும், ஆறி
வதுமாகி, பக்தி இன்பத்தில் மெய் மறந்து
வந்த வண்ணம் இருந்தார்கள். பக்தி ஒரு
தொழிலாகவும், இனிய பொழுது போக்
வாகவும் ஆகிவிட்டது. எங்கும் பக்திப்
பிரேமை நோலித்து எழுந்து அதை நெருக்கு
கிறவர்களை பெய்லாம் உவமத்தமாகித்
கொண்டிருந்தது.

கோரா சூம்பர் இந்த பக்தி வெள்ளத்தில்
ஈடுபட்டுத்தான் தன் வாழ்க்கையைத் தித்
திரும் அருள் அனுபவமாக மாற்றி இருத்
தார்.

காலையில் எழுந்தால் அவர் நாளில்
பாண்டரங்க நாமமும் எழுந்து விடும். வீட்
டுக் காலியம் செய்யும்போதும் சரி, அவரது
தொழிலில் ஈடுபட்டு மண் பாண்டகைக்
உருவாக்கும்போதும் சரி, பாண்ட ரங்கக்
பெயர்தான் சிந்தனையும் விவகாது அவருடன்
தவிப்பிருந்தது.

கோராகும்புக்கு திங்கடொண்ட மண்
கிடை துடிப்பு பிசையதில் அவர் நினைப்பும்.
காலாம் மண்ணைத் துவைத்துக் கொண்டே
இரு கைகளையும் மேலே தூக்கி தாளம்
போட்டுப் பாண்டரங்கை நாமக்கி மெய்
மறந்து பாடுவார். பாட்டில் வெறி ஏறி
உத்தம் ஆடுவார். ஆனந்தப் பெருக்கின்
மெய்மறத்து கோராகும்பர் பாடுகிறார் என்
றால் அப்போது அவர் மண்ணும் மிதித்துக்
கொண்டிருக்கிறார் என்று அறிந்தம்.

இவர் பக்தி வெறியில் ஈடுபட்டிருக்கும்
போதுதான் ஒரு நாள் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்
தது.

இவரது மனைவியார், 'தனியே போய்த்
தன்னை எடுத்து வருகிறேன். அதுவரை
குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!' என்
று சொல்லித் தனது ஓரே குழந்தையை
விட்டு முடிப்புத் தாழ்வாரத்தில் விட்டு விட்டு
கையில் குடுத்துடன் நதியை நோக்கிச் சென்
டார்.

கோரா சூம்பர் வழக்கம்போல் மண்ணைப்
பிசைய ஆரம்பிக்க, அதே நேரம் அவரது
பாண்டரங்க சிந்தனையும் உடனே தொடல்
விட்டன.

மண்ணைத் துவைத்துக் கொண்டே அவர்
கடவுள் புகழைப் பாட, அவரது ஆரவாரம்

வெறியும் வடிப்படிவாக மேலே ஏறிச் சென்
தன். கடைசியில் பாட்டும் ஆடவும்
தொடங்க, அவரது பக்தி ஓர் உவ்னத உவரத்
துக்கு சீக்கிரம் சென்று கொண்டிருந்தது.
கண்ணை மூடார். கண்ணால் ஒங்கி ஒங்கித்
தாளம் போட்டார். கண்ணிலிருந்து நிராக
வழிய பாண்டரங்கைப் பெய்வாரெய உச்
சரித்து வெறி வந்தது போல் மண்ணைத்
துவைத்துக் கொண்டே ஆடார்.

அப்பொழுது முடிப்புத் தாழ்வாரத்தில்
இருந்த குழந்தை தந்தையை நோக்கித்
மெய்மறத் தவழ்ந்து வர ஆரம்பித்தது. கோரா
சூம்பரின் பாட்டும் உத்தம் அந்தக் குழந்
தைக்கு மிகவும் வேடிக்கையாக இருந்தது.
தந்தையின் அநாயகப் ஒங்கி, அந்தக்
குழந்தை தவழ்ந்து, தவழ்ந்து வந்தது.

கோராகும்பர் அந்தச் சம்பவத்தில் உவ்னத்
தைப் பற்றது ஆடிக் கொண்டிருந்தார்.
அவர் கண்ணுக்கு எங்கும் பாண்டரங்கை
தொன்றிக் கொண்டிருந்தார். அந்த பக்தி
மெய்மறப்பில் இந்த திஜ் உவ்னத்தை அவர்
முழுதும் மறந்து விட்டார்.

இந்தச் சம்பவத்தில் குழந்தை மண்ணில்
இறங்கி அவர் துவைத்துக் கொண்டிருக்கும்

செய்த பக்கம் வந்து விட்டது. கோரா சூம்பர் குழந்தையைக் கவனித்தார் இங்கு. கைலாசில் குழந்தை சாதிவீதம் இருக்கி விட்டது. கோராகும்பர் அதைக் கவனித் தவெ. தமது கெற்றியில் கால்களை மாற்றி மாதந்திதவையாக, குழந்தை அந்த துவகப்பயில் அடங்கிட்டுக் கொண்டது. அது விதிட்ட சந்தங்கட கோரா சூம்பருக்கு கெட்டகியில், அவர் உயர்ந்த குரலில் பாடிச் சொன்னதுகுத்தார்.

குழந்தை முயலில் மண்மேடு மண்ணைக் கவந்து மிதிக்கப்பட்டு இறந்துவிட்டது.

கோரா சூம்பர் அப்போதும் பாடிச் சொன்னபே இருந்தார்.

அம்றுக்குப் போயிருந்த அவர் மனைவி சிறிது நேரத்தில்திரும்பி வந்தார். குழலில் அவர் கைகள் குழந்தையைத் தேடின. குடி துக்குள் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தார். உயிரே இல்லை. கற்று முயல்பு தேடினது. எங்கும் குழந்தை தென்படவில்லை. கைகள் கத்தாரும் பக்கம் அசைத்துடன் வந்தார். திவிதுடன் மண் பருதிகளைப் பார்த்தார்.

அவர் நினைத்தது சரியாகிவிட்டது.

அங்கே அவன் குழந்தை மண்மேடு துவகக் கப்பட்டு இறந்து விட்டதது.

'துயே, குழந்தையைக் கொன்றுவிட்டீர் கிளை!' என்று கத்திக்கொண்டு கீழே சாய்ந்த தான் அவன்.

அவன் உக்குரல் கேட்டு கோரா சூம்பர் தம் ஆட்டத்தை திறத்திலார். பாட்டையும் திறத்திலார். கீழே மண்ணில் புரண்டு அழும் மனைவியைப் பார்த்தார். அதன் காரணத் தைத் தேடினார்.

கீகிரும் அவர் செய்த காரியம் அவருக்குப் புரிந்துவிட்டது. 'விட்டவா!' என்று இரைத் தார் அவர். 'என் குழந்தையை நானே துவகத்துக் கொன்று விட்டேனா?' என்று துக்கம் சொங்கப் புயம்பேனார்.

சின்னார் தேரீசுருந்த அவர்மம் மனைவியை ஒருவாராகத் தேற்ற முயல்னார். அவனோ துக்க காகரத்தில் முழி விருந்தான். கோபத் தில் அவன். "நீங்கலும், உங்கன் பாட்டும், உங்கன் பான்குரங்கலும்! எல்லோரும் எனக்கு அநியாயம் செய்து விட்டீர்கள். நீங்கள் கணங்கும் உடவுள் மீது ஆணை என்னை இனி யேல் தொடரதீர்கள்!" என்று.

"விட்டவா!" என்று உதய கோராகும் பர் அதைக் கைமே மனைவி மீது தேற்றுவதைத் தடை வைத்திருந்த தமது கால்களை எடுத்து விட்டார்.

மாநங்கன் பன சென்று அவர்கள் துக்கம் ஒருவாறு மிதப்பட்டபின், கோரா சூம்பரின் மனைவி தாண்டிட்ட ஆண்க்காக வகுத்திலும், 'ஏதோ கோபத்தின் சொல்வி விட்டேன். பொருட்படுத்தாதீர்கள்' என்று புத்திர சத் தானத்தை மிகும்பி அவரை அழைத்துப் பார்த்தார். ஆனால் கோராகும்பர் அவரை விடவில்லை. 'உடவுள் மீது ஆணை வைத்துவிட் டாய், அதை மாற்றுவதற்கில்லை' என்று கூறினார்.

சின்னார் சூம்பரின் மனைவி பன விதங்கலில் போகிறது. 'என்னைத்தான் தொட வேண்டாம். வேறு பெண்களைத் தொடலாம்' அம்

வவா!' என்று திரைத்து. தன் தந்தையின் கண்களுக்குச் சென்று அவரும் ஆவோசித்த ததை தங்ககையைய சூம்பருக்கு இரண்டாவது தாரமாகத் திருமணம் செய்து வைக்கத் தீர்மானம் செய்தார்.

கோராகும்பரும் ஒருவாறு இரண்டை, அவ ரது இரண்டாவது திருமணம் இனித நடத் தது.

புதுப் பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு சூம்பர் புதுப்பெண் வேலையில், மாமனார் கும்பரின் இரு கைகளையும் பிடித்து, "துயா, எனது இரண்டாவது மனைவியும் தங்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தேன். தாங்கள் தங்கள் குதம் மனைவியை எப்படி நடத்து கிரகோனா அது பிரகாரமே இவளையும் நடத்த வேண்டும்" என்று மனம் உருக,

கோராகும்பர் அதையும் இரண்டவனின் கட் டலை என்று ஏற்றுக் கொண்டார்.

குதம் மனைவியைப் போலவே இரண்டாவது மனைவியையும் தொடவே இல்லை.

சகோதரிகள் இருவரும் இதனால் மனம் உடைத்தார்கள். கோரா சூம்பரின் மனத்தை எப்படி மாற்றுவது என்று வோசித்தார்கள். ஒரு நாள் இரவு கோரா சூம்பர் தூங்கும் போது அவரது கைகள் அவர்கள் உடல் கலில் தொடுப்படி வைத்துவிட்டுப் படுத்தார்கள். 'சூம்பர் விதித்துப் பார்த்தான் தம் ஆணை முறித்துவிட்டது என்று அறிந்து இனிமேல் இவ்வற வாழ்க்கையை ஏற்பார் என்று இரு மனைவியும் நம்பினார்கள்.

ஆனால் தாங்கி விதித்த சூம்பர் தம் கைகள் அவர்கள் மீது இருப்பது அறிந்து ஆணை முறித்து விட்டதாகப் பதறினார். அதற்குத் தண்டனை யாகத் தம் உய்வை கைவினை தாரமே வேட்டிக் கொண்டார்.

குடும்பத்தின்களிலோரும் துக்கப்பட்டனர். மனைவியின் சொத்துக்கு அவனிடம், அவர் களுக்கு தியாகியம் கெட்டகலில்லை என்று ஒரு ஆதங்கம் எழுந்தது எங்கொரும சென்று விட்டகிட்டமே இது பதறி முனையிருவது என்று தீர்மானித் தார்கள்.

ஒரு ஏகாதசி அன்று பண்டரிபுத்ததைதவையும் அடைத்தார்கள். கோவிலுக்குள் போரும் போதே கோராகும்பர் தன் மனம் இழந்தார். விட்டல் விட்டல் என்று

மெய்யுருகக் கதலிக் கொண்டு அவன்
நாமக்கிணப் பாடத் தொடங்கினார்.

உள்ளே சத்திதி முன்பாக நாமதேவர்,
ஞானேசுவரர் போன்ற பெரிய பக்தர்கள்
கடி கடவுள் நாமாக்களை உச்சரித்துக்கொண்
டிருந்தார்கள்.

கோராரும்பனரக் கண்டதும் மிகவும்
ஆனந்தித்துத் தங்கள் கொஷ்டி பதிகளைப்பி
பெரிதாக்கினார்கள்.

கும்பர் ஏற்கனவே பக்திப் பரவசத்தில்
குழி இருந்தார். 'நாமதேவரும், ஞானே
சுவரரும் பாடல்களை மேலும் ஊக்கிவிட,

கும்பரும் ஆனந்தப் பரவசராகி, என்
களில் அருளிச் சொர, தமது முடமான கைகளை
மேலே தூக்கி 'கிட்டல் கிட்டல்' என்று
தாளம் போட்டு ஆடத் தொடங்கினார்.

சீக்கிரம் அங்கே கூடியிருந்தோர் எல்லாம்
பாடலில் பங்கு கொள்ள எங்கும் கிட்டலின்
நாமம் பொங்கி வழிந்தது.

கும்பர் தம்மை மறந்து எங்கும் கிட்ட
லிவே காணலானார்.

வியனார்வவும் என்னிற்கும் வழிவகைப்பார்த்
தால், அவர் உடலே உருகுவது போல்
இருந்தது. 'கிட்டல் கிட்டல்' என்று நாமம்
எங்கும் எதிரொலிக்க, அந்த நேரத்தில் ஓர்
அதிசயம் நிகழ்ந்தது. கோரா கும்பரின்
விரல்களற்ற கோரமான கை தாமாச
வளர்ந்து முழுக் கைகளாக மாறின, அவர்
இரு கைகளிலிருந்தும் தாளம் வெகு அழகாக
ஒலித்தது.

அதைக்கண்ணுற்ற கும்பரின் மனையிர்
கிட்டலரிடம் தங்கள் குறைகளையும் கூறி
மெய்யுருகப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

சில விநாடிகளில் கிட்டலர் சத்திதியி
லிருந்து கும்பரின் குழத்தை மென்னைத்
தலுத்திது வந்தது. மனையிர் அதிசயப்பட்டு
ஒடிப்போய் அதை எடுத்து அணைத்துக்கொண்
டக் கூடியிருந்தவையோரும்பரவசரானார்கள்.

கோரா கும்பர் பின்னர் நெடு நாள்
வாழ்ந்து பாடல்களை இயற்றி கிட்டலனரைத்
தொழுதுகொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

திருமண மலர்

திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பும் ஆண்
களும் பெண்களும் மங்கையர் மலரில் விளம்
பரம் செய்யலாம். கட்டணம் ரூ. 10/- மட்டுமே. இது
மங்கையர் மலர் என்ற பெயருக்கு போஸ்டல் ஆர்டாக
மட்டுமே அனுப்பப்பட வேண்டும். விளம்பரத்திற்கு
பதில் அனுப்புபவர் தபால் பெட்டி எண்ணை மறக்கா
மல் குறிப்பிட வேண்டும்.

முகவரி :

'திருமண மலர்'ப் பகுதி

மங்கையர் மலர், கிண்டி, சென்னை-32

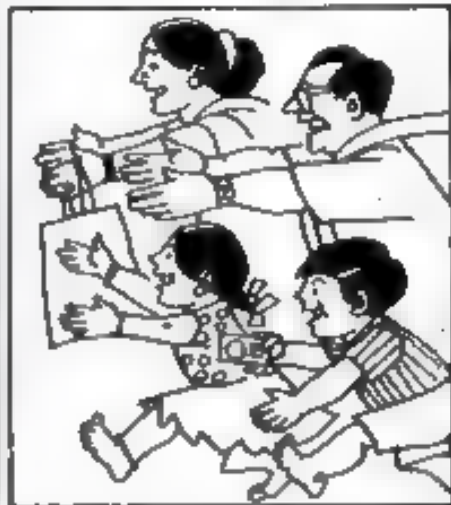
மாநில விளம்பரம்

பி.எஸ்ஸி படித்து அரசாங்க வேலையிலுள்ள ரூ. 500/- மாத
வருமானம் பெறும் 35 வயது முதலியார் வகுப்பு இளைஞனுக்கு
அதே இனத்தின் பெண் தேவை.

த. பெ. என்.

மங்கையர் மலர்

புத்தாண்டு மணக்க
நரசுஸ்
காபி அளிக்கும்
வெகுமதிகள்!

- 12 கிலோ நரசுஸ் காபிக்கு எவர்சிகிவர் காபி டமார் செட்.
- 6 கிலோ நரசுஸ் காபிக்கு எவர்சிகிவர் காபி டம்ளர்.
- 2 கிலோ நரசுஸ் காபிக்கு வண்ணத் துணிப்பை.
- 750 கிராம் நரசுஸ் காபிக்கு பெரிய எவர்சிகிவர் ஸ்பூன்.
- 500 கிராம் நரசுஸ் காபிக்கு சிறிய எவர்சிகிவர் ஸ்பூன்.

மொத்தமாகவோ, சில்லரை யாகவோ வாங்கும் நரசுஸ் காபி யுடன் கிடைக்கும் வெகுமதிக் கூப்பன் களைப் பெற்று வெகு மதிகளைப் பெறுங்கள்.

22-12-80 முதல் 21-2-81 வரை முடியும் விற்பனைக்கே துப் பரிகடன் உரியவை.

விவரங்கள் கேட்குங்கள்!

நரசுஸ்

"தெர்மகணா" காபி!

நரசுஸ்
காபி கம்பெனி
தேலம் 636 007.
கிளைகள்: தமிழ்நாட்டெங்கும்.

தைப்பொங்கல்
அமுதுண்போம்
கைத்தறி ஆடை
அணிவோம்!

செய்துக்கொள்

1.1.81 முதல் 15.1.81 வரை

அப்படித்தான் இருந்தான் அவனும். உந்துரிலும் சரி; விட்டதும் சரி. அவனுடைய தொழி உப்பது கடைசி நாளன்று எச்சரிக்கை விட்டது இப்போது நினைவுக்கு வந்தது.

"இப்படிச் சந்திராவினியா உங்களுக்கு நான் இருந்தாவிட முடியும்தான் நினைக்கிறேனோ! உங்களுக்கு அடக்கமும், ஒடுக்கமும், அழகம் அறிவும் இந்த உலகத்துக்குத் தேவை வில்லை. சாமர்த்தியவாளிதான் தேவை."

ஒரு புன்சிரிப்பாக அந்த ஒலிக்கிவிட்டான் ரோகா; அதிலும் பேசாத ரோகா.

உப்பளவை நினைக்கும்போது வேடிக்கைமாக இருந்தது. அவனுக்கு அவரவரும், இவ்வாறு விஷயம் இருக்காதோ என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"ரஜனி திருப்புகழ் பிட்டுக்கு வந்து இவ்வளவு தூரம் பிச்சு-அப் ஆனது உங்களுக்கு பெரிய விஷயம் தெரியுமா? நம்ம மக்களெல்லாம் பிரபலமானவர்களோட அந்த

யோசனை விட்டதும் வேலைக்குப் பதல் படவேண்டும்.

யார் முயற்சுவது போகிற படித்துப் போக வாய் வந்ததும், "உங்க பெண்ணுக்கு உடப் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அப்ப தம்மங்கடத்துடன் அசைந்தார். "ரோகா தங்காய் படிக்கிற வுட்டுண்ட, அவருக்குப் படிப்பது இருக்கிற உலகத்தை உடையப் பண்ண வேண்டாமனு உடப்புக தெக்காய் அனுப்பின."

"அப்ப உன் பிரயோசனம் சார்? உங்காயும் உடப் தெரியுமா. ஷார்ட் நோண்ட் தெக்காயுமனுதானே கேக்கது?"

இரண்டு வருடங்களைப் படித்தது தங்காய் விட்டது. இன்னும் 'இருக்கும் இடம் தெரியாமல்' இருக்கும் ரோகாதான்.

அவன் உதாரணம் காட்டி அறிவுரை சொல்லப்பட்ட பொருள் எல்லாம்கூட, அவரவர்கள் என், என், என், சி., பி., பி., பி. படித்தாவிட்டுச் சின்னச் சின்ன வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்த விட்டார்கள்.

ரோகா... அப்படியேதான் இருந்தான். அப்பிடிவான் எழுதி, போண்ட் ஆர்டர் இளைத்துப் போனதும் சேர்த்தபோது மனக்கூல் உடையா இருந்தது. இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இந்த வேலை...

இருபத்தைந்து வயது வரை பெற்றிருக்கும் பாரமாக இருந்து படித்து அவர் விடக் கஷ்டப்படுத்தி, அவர்களுக்கென்று திருப்பித் தர எதுவும் இல்லாமல் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களையே கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டார்.

ஒரு திட்டம் தயார் பெட்டிய வகுசெருந்த தெக்காயுக்குத்தான் திருப்பியிப்பாது ஆச்சரியம் வந்துக் கொண்டிருந்தது.

உப்பது! இத்தனை நான் தனிமையில் கைத்திருத்த வகுத்தமெல்லாம் ஒடி, மனசே திரிந்து கொண்டிருந்துகொண்டிருக்கிற ஆகிவிட்டது.

"நான், ரேகி எப்படி இருக்கே?"

"நீதான் பார்க்கறியே. காலேஜு விட்டுப் போக அங்களுக்கு என்ன பொருளெழுது அதுதான். நீ எப்படி இருக்கே?"

"நான் மிண்டுவே ஒரு பிரயோசனம் எம் பெஸிவோ செவரட்டரியா இருக்கேன். உங்காயும் உட நிச்சயமாகும் போக இருக்கு!"

சொக்கும்போதே முகம் சிவந்துவிட்டது உப்பதுக்கு.

அம்மாவாக்குக் கைப்பளுவைப் பார்த்ததும் ஓர சந்தோசம்.

"எங்களுக்கு நாளைக்கெல்லாம் உங்களைப் பார்த்து இதோ பார், எங்க ரோகா முகத்து சிரிப்புக்கூட ஜொம்ப தான் கழிச்ச இப்பத்தான் பாக்கிறேன்..."

என்றபோதே உன் கைவி விட்டது.

"ஏம்மா, அப்படிச் சொல்றீங்க?"

"இங்கெல்லாம், ரோகாவுக்கு விட்டதும் அடக்கு உடக்க முடியலை. வேலைவும் சிவக்கென. வரதி இருந்தா உங்காயு மாவது பண்ணி வக்கடனாம். அதுவுப் இன்னும் ஒரு படிச்சு பொண்ணுக்கு இப்ப

"நம்ம உடப்பியோ, பொண்ணு அவ புதுவகை விட்டதே இருக்கம் பிடிக்காமல் பொருத்தது குத்து வந்துட்டாளாம்..."

"அம்! நம்ம வந்திரை இருந்துகொண்டிருக்க உங்க உடக்க விட்டி கொடுத்திருக்காங்க..."

"அது சரி, அப்படிவான் அவரவர்களை நடத்த நிச்சயம்... அவ மாயிவக் கையாண்ட... ரஜனும் உங்கை வசூலுக்கே வந்திரைவிய சூழி போரடிக்குமனு வந்துட்டாளாம்."

— தொடர்

ரஜி உறுத்திக்கையையும் சேர்த்துத்தான் பார்ப்பாங்க. அது இவர் விஷயத்துக்கு விதிவிலகாயிருக்க" என்பதன் ஒரு தாள்.

எம், ஏ, வுட்டுண்ட் பேசும் போகா இது என்று சலிப்பாக இருக்கும் ரோகாவுக்கு.

"போடி கைத்திரை! இந்த மாதிரி உலகத்து உத்துக்க எத்தனை புது புது உப்பெடுக்கென் இருக்கு தெரியுமா? உன்ன மாதிரி புல்தெத்தையே குடைகுக்கிட்டு இருக்கச் சொல்றியா?"

"படிப்பது ஆறு ஆறு அதுதான் நான் தெரிஞ் கென்ற அறிவு போதும் எனக்கு."

நிரட்டன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நன்ற ஆரம்பித்தது.

அவளுடைய இழுத்துப் போகத்திய நிலைப் பும், இதுவரை கைத்து கொண்டிருந்த நிலை

அம்மா...

அந்தச் சொல்லின் அற்புதமே தவிர, உயர்த்திய அம்மா என்ற சொல்லைக் கேட்டு உருகாதவர்கள் வார? தாயின் மடியில் - ஆறு தவிர்ப்புதவர்கள் வார? அவள் பாத ரேஷில் கவனமைய மறந்துவர்கள் எத்தனைபேர்!

இப்பே படப்பட அம்மா இல்லாமல் எத்தனை குழந்தைகள் உலுக்கிறார்கள்! தாயன்பே இடைக்காத மனிதர்களின் தலை பரிதாபத் துக்குரியது. அப்படிப்பட்டவர்கள் தாயர்தின் உச்சிக்குப் போனாற்போது எங்கோ தன் தாயின் அப்பலின் கரணமும்போது இந்தப் பெண்ணையே தன்னுடைய தாயாகக் கொண்டு மனம் நெறுகிறார்கள்.

மறு தழைக்கதில் முன்னணி நட்சத் திரமான ரஜினிகாந்தின் வாழ்வில் நடந்த வர்ப்பவமே இதற்குச் சான்று. பிப்ரவரி 1979: மூன்றாவது நாளாக ஓர் அழகிய வீட்டில் இளரப் படத்திற்காகப் படம் பிடிப்பது நடந்து கொண்டிருந்தது. படப்பிடிப்புக் குழுவுக்கு இருக்கும் தொல்லைப் பொதாவென்று பிரபல கதாநாயகனின் தொல்லை வேறு. எக்சிசைக்மமாகக் குடித்து

ஸ்பெட் லீகஸின் கதாநாயகன் இத்தகைய வேலையில் ஓர் நான் படம் பிடிப்பது அந்த வீட்டில் நீடிக்க வேண்டியதாதி விட்டது.

அந்த வீட்டில் சொந்தக்காரப் பெண் பயந்தது போலத்தான் நடந்தது. இவருக்குத் தன்னுடைய வீட்டில் படம் பிடிப் பதற்கு வேலதற்கு இஷ்டமே இல்லை. தம்முடைய குழந்தை களின் ஆணையைக் கெடுக்கக் கூடாது என்று தான் சிம்மித்தார்.

இத்தருன்று நாட்களும் அவர் படப் பிடிப்பையப் பார்க்கப் பிடிக்காமல் ஈரடியி வேயே தங்கி விட்டார். கதாநாயகன் நட நடவுக்களைகளினால் அடுத்த நாளும் படப் பிடிப்பு நிறுத்தப்போது, எரிச்சல் காரணமாக அந்தக் கதாநாயகனைப் பார்ப்பதற்காக இறங்கி வந்தார் அவர். வேடிக்கைகவான் பிரவேசத்தில் தாரிளரப் போகப் அந்த மூலவி வான் கதாநாயகனையும் கவனித்தார். இத்தக் கதாநாயகனின் தலைமைப் பார்த்து லொக வருத்தப்பட்ட அந்த அம்மான்

அந்தக் கதாநாயகன்
நான் பிரபல நடிகர்
ரஜனிகாந்த். நடந்து
கொண்டிருந்த படம்
பிடிப்பு தரிசு வந்தது.
அந்தப் பெண்மணிதான்
சென்னைக்குப் பிரபல சந்திர
சேகரி இருமதி ரெஜிஸ்ட்ரார்
சென்னைக்கு.

இதைப் பற்றி நினைக்கும்
போது இருமதி ரெஜிஸ்ட்ரார்
சென்னை. "அந்தக்
சம்பவத்தை நான்
மறந்தே போய் விட்டேன்.
ஆனால் பிப்ரவரி 23-ல்
தேதி, அதாவது சரியாக
ஒரு காரணம் கிடைத்த
ரஜனிகாந்த் என்னைத்
தேடிக்கொண்டு வந்து
விட்டார்.

அங்கத்திலிருந்து சாயத்திரம்
தொடக்க நடந்து வந்து
என்னைக்கு நின்ற அவர்.
"அம்மா நான்
உங்களுடைய போ
வந்திருக்கிறேன்" என்று.
எனக்கு என்ன பேசுவது
என்று சொன்னதில்லை.
நான் இந்தச் சந்திப்புக்குத்
தயாராகவும் இல்லை.
பெரியாத் துறையைப்

படம் பிடிப்பு முடிந்து விட்டதை அறிந்து கொண்டு
மாடிக்குப் போகத் தயாராகார்.
கதாநாயகன் நடந்து முடிந்து விட்டுப் பிரகாசமாக
எனக்கின் ஒலியிலிருந்து விடுபட்டு வந்தவர். இந்தப்
பெண் மனிதனைப் கவனித்தார்.
சில தொழில் நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன.
கதாநாயகன் அப்படியே பார்த்துப் பார்த்த படியே
இருந்தார். பிறகு அந்த அம்மாவின் ஒலிவந்து.
அந்த தயிர்.

"அம்மா, நான் உங்களுடன் போ விருப்பமிருந்தேன்.
உங்களுடன் சொகவதற்கு எனக்கு சிறிய
விஷயங்கள் இருக்கு!" என்று
ஒரு நிமிஷம் என்ன சொன்னது என்று சொல்லுவது
பின்வாங்கிய அந்த அம்மான். அந்த நடிகரைப்
பற்றிக் கேள்வி பட்டு இருந்தெனினும் நினைவு வர.
"நானும் உங்களுடன் கொஞ்சம் அறிவுரை சொல்கிறேன்
விருப்பமிருந்தேன்!" என்று.

நடிகர் சில நிமிஷங்கள் ஒன்றும் போனமேல் அந்தப்
பெண்மணியின் கண்ணியை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறகு.
"நான் இன்றும் உங்களுடன் போ வருகிறேன்.
அம்மா!" என்று.

இந்தச் சந்திப்புத்தான் அந்த நடிகரின் வாழ்க்கையில்
ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அந்த நடிகரையும்
வாழ்ப்பாற்றியது மட்டுமல்லாமல், அந்தப்
பெண்மணியும் பல சாதனைகளைச் செய்துள்ள சேவா.

சேர்ந்த மனிதர்களுடன் எனக்குப் பழக்கமில்லை. ரஜனிகாந்துடன் பேசுவதற்கு என் குழந்தைகளுக்கு அதிக விஷயம் இருக்கும். ஆனால் ரஜனிகாந்த் எனக்கு எந்தவித அக்காட்சியும் தரவில்லை. தான் உரையாத நிறப்பதற்கு முன்பே என் காலில் விழுந்து வணங்கிய அவர்.

"அம்மா, என்னை ஆசிரியாதம் பண்ணுகிறாய். அப்பறம், எனக்கு ஏதோ அறிவுரை சொல்வ நினைக்கிறேன் என்று அம்மைக்குத் சொல்லியிருக்கிறேன். அமைதயம் சொல்வார்கள்" என்று.

எனக்கு புரீய இலையடி. தானும் ஏதோ பல் பிடிப்பில் ஒரு கட்டியில் எனக்கு கொண்டிருப்பது போலத் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டது. ஆனால் ரஜனிகாந்தின் காலில் இருந்த சத்தியத்தையும், சேர்த்ததையும் என்மேல் சத்திக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் எனக்குத் தெரியாது. அப்போது தான் ரஜனிகாந்த் அவருடைய மருகு சஞ்சலத்தின் உச்ச நிலையில் இருந்தார் என்பது.

[இருவர் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ரஜனிகாந்த், "நான் அப்போதேயுமே பதினாறு பதினேழு வயது இருந்தேன். சேர்த்தேன்"

வயம் பாலாந்த விடக் கூடாது" என்று கட்டிக் காட்டினேன்.

தான் ஆசிரியப்பதும் வகையில் அவருடைய பதில் அமைந்தது.

"நான் இதுவரைக்கும் இப்படி பெரும் உற்சவம் செய்ததில்லை. ஆனால் இப்போது சத்தியம் செய்கிறேன். இனிமேல் சத்தியமாக என் வேலை சேர்த்திருப்போது நான் குடிக்க மாட்டேன்" என்று.

அதற்கப்புறம் என்னைதான் மதிய உணவுக்கு எந்தபோது மதுவைப் பற்றிய பேச்சு இருக்கிறது. எனக்கு இதைப் பற்றி மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தாலும் அவரைப் பார்த்துப் போது கொஞ்சம் வருத்தமாகவும் இருந்தது. ஏனென்றால், குடிப் பழக்கத்தை "உட்டென்று அங்கங்கு எளிதாக விட முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். அதற்கப்புறம் வேலை நேரம் என்நிலையாக. மற்ற எல்லாவிடங்களில் கூடக் கொஞ்சம் சொல்லுமாகக் குடிப் பழக்கத்தை திறத்த ஆரம்பித்தார் அவர்.

பிறகு நடந்த பேச்சுகளில் போது அவர் தீவிரம் பேசினார். அவருடைய தாயார் இவர் சிறுவனாக இருந்தபோதே காகமாகி விட்டாள். என்னைத் தன்னுடைய தாயாராகவே அவர் தந்த எடுத்துக் கொண்டு விட்டார். பிறகு, தன் காழ்க்கையாக விளக்காமல் போனது. தன் இயல்புகள் என் எல்லா சந்தர்ப்பங்களும் பேசினார் அவர்.

என்னைப் போகும்போது தாயாருக்கு அட்டை நடக்கும் ஒரு குழந்தையைப் போலவே நடத்த கொள்வார். சில சமயம் சாதாரணமாகவே பேசினார். நிமிசென்று அவர் பேசுவது அசாதாரணமாக இருக்கும். அப்பறம்தான் எனக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது. எங்கேயோ அவரிடம் தவறு இருக்கிறது என்பது. அவரையும் பிறிய சத்தி ஒன்று அவரை ஆட்டிப் படைப்பதை என்னைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

கொஞ்ச நாட்கள் அவர் வருவது நின்று விட்டது. பிறகு அவர் வந்தபோது, தான் டாக்டர்களிடம் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார். அவர் விஜயா ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டதும் எனக்குப் பிறகுதான் தெரியும்.

ஒரு நாள் அங்கிருந்து வளக்கு போல் வந்தது. டாக்டர் செரியனும், ரஜனிகாந்தும் உ மருத்துவ டாக்டரும் என்னோடு பேசினார்கள்.

"அவர் அம்மா, அம்மா என்று அழைத்துக்கொண்டு. இருக்கிறார். பார்க்கு என்று அவரையே விளக்கியபோது உங்களுக்குப் பெயரையும் விளக்கத்தையும் சொன்னார்" என்றார்கள்.

தான் என்னுடைய உணர்விலும், மற்ற குடும்பத்தினரிடமும் பேசினீட்டு, மருத்துவ மனத்துக்குப் போனபோது தான் எனக்கு டாக்டர் அப்பப்பா!

ரஜனிகாந்த் ஒரு கொஞ்ச மிகவும் போன இருந்தார். மருத்துவர்களையோ, தர்க்கவாதிகளையோ வாராறும் அவரை அடக்க முடியவில்லை. டாக்டர் செரியனும் ரஜனிகாந்தைப் பொறுத்தவரை அவரும்

புகழ்மேல்" என்கிறார். 1973ம் ஆண்டு 90 வயது அமைதியானது நினைவாக அதுவரை எல்லாம். 1978ம் நவம்பர், 1977ம் பதினாறு, 1978ம் இரண்டாம், 1979ம் பதினாறு எனக் குறுகிய காலத்தில் 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540, 3541, 3542, 3543, 3544, 3545, 3546, 3547, 3548, 3549, 3550, 3551, 3552, 3553, 3554, 3555, 3556, 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563, 3564, 3565, 3566, 3567, 3568, 3569, 3570, 3571, 3572, 3573, 3574, 3575, 3576, 3577, 3578, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583, 3584, 3585, 3586, 3587, 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3595, 3596, 3597, 3598, 3599, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3608, 3609, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3621, 3622, 3623, 3624, 3625, 3626, 3627, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3643, 3644, 3645, 3646, 3647, 3648, 3649, 3650, 3651, 3652, 3653, 3654, 3655, 3656, 3657, 3658, 3659, 3660, 3661, 3662, 3663, 3664, 3665, 3666, 3667, 3668, 3669, 3670, 3671, 3672, 3673, 3674, 3675, 3676, 3677, 3678, 3679, 3680, 3681, 3682, 3683, 3684, 3685, 3686, 3687, 3688, 3689, 3690, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3696, 3697, 3698, 3699, 3700, 3701, 3702, 3703, 3704, 3705, 3706, 3707, 3

பித்தை அடைத்து விட்டார். 'இந்தக் கெணைக் குணப்படுத்த முடியாது' என்று ரஜனிகாந்தும் ஆகப்பதினைல் விட்டு வெளியேறி எங்கன் விட்டுக்கு வந்து விட்டார். தாங்கள் டாக்டருக்குப் போன் செய்து, 'கொஞ்ச நாட்கள் எங்களுக்குள் அவர் தங்கிடுக்கமாமா?' என்ற அனுமதி கேட்டோம்.

அவர்கள் உடனடியாகச் சம்மதித்தவிட்டார்கள். அதன்படிதான் நான்கு மாதங்கள் எங்கள் விட்டித்தான் இருந்தார் ரஜனிகாந்த் என்று சிரித்தார் திருமதி ரெஜினா.

'அன்னதற்கு இரவு நள்ளுத தூங்கிய ரஜனி மறுநாள் டாக்டருக்குப் போன் செய்து, முந்தைய தான், நான் நள்ளுத தூங்கியதைச் சொன்னார். அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரே ஆச்சரியம்.

'எப்படி இதை நீங்கள் எடுத்தீர்கள்? தாங்கள் மார்கியா கொடுத்தும் உட எங்களை அகலரைத் தூங்க வைக்க முடியவில்லை' என்று பிள்ளை என்னுடன் பேசும்போது டாக்டர் செபை ஆச்சரியப்பட்டார்.

'நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய அற்புதத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா என்னவோ? தம்பிக்கை விட்டுப் போன ஒரு மனிதனுக்கு மறு காழிய கொடுத்தது கொண்டிருக்கிறீர்கள்!' என்று.

ஆனால் பத்திரிகைகளில் இது விஷயமாக என் பெயர் அடிப்பட்டுப் பிரபலமாகிற்று வேறொன்று என்ற பாய் எனக்கு அறிவித்தது. தங்கியவியாக அப்படி போனதும் நடக்க வில்லை. நான் ரஜனியின் திரைப்படம் போனில் டாக்டர்களுக்குச் சொல்லுவதான் அவர்களின் வழியாகப் பத்திரிகைகளுக்குச் சென்றது. என் குழந்தைகளுக்கு இதை யெல்லாம் பார்த்தல் பார்த்தல் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

'இந்தக் காலங்களில் ரஜனி என்மெல் எனத்திருந்த தாய்வு வளர்த்துகொண்ட வந்து, என்னுடைய மருமகன் மாரியிட் டார். அவர் குழப் பழக்கத்தையும், ஐர்தா பீடா போடுவதையும் குணத்ததுக்கொண்டு விட்டார்.

என்னுடைய காரியேயே, சை வேண்டி கெட்ட பட்டப்பிடிப்புக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அவருக்கு சர்க்குலாட்டும் குழந்தைகளிலிருந்து அவர் விவரி பிடுக்கும்படி அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டார்கள். பட்ட பிடிப்பு முடிந்தவுடன் தோடா விட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுகாரர்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இவருடைய திரைப்பட முகத்தை ஆரம்பித்தது.

அவருடைய உடவுக் பத்திரும் தம்பிக் கைவையும் நான் தெரிந்து கொண்டேன். அவருடைய ஒவ்வொரு கிறப்புக் குணமும் வெளிவர ஆரம்பித்தது. அடிப்படைவிக், நல்ல பண்புகளின் கொண்டவர் ரஜனி; பாராகுது தனக்கு ஒரு தங்குத செய்தாக் அந்த மதக்காத தந்திக் குணம் அவரிடம் உண்டு.

உடவுத்தான் ரஜனியை என்னுடைய பாரிவைக்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேன்

மும். இவ்வியென்றும். டாக்டர்கள் உட தம்பிக்கை இழந்து இனி ரஜனியைக் குணப் படுத்த முடியாது என்று கணிவிட்டபோது, ஒருநித மருத்தும் இக்காமல் சாதாரண மனிதனும் மாறினார் என்னும், அது உடவுனின் உதவி என்று சொல்லாமல் வேறொரு சொல் வது!

தங்கள் அவருக்குக் கொடுத்ததெல்லாம் அவர் அமைதியாக இருக்க வீடு, திறைய அன்பு, எங்களுடைய பிரார்த்தனைகள் இவ் வையெதாம்.

மே மாதம் தான் என் கணவருடன் வெளி தாடு போக வேண்டிய குழந்தை எற்பட்டது. இதை ரஜனியிடம் சொல்லி, அவர் தொடர்ந்து எங்கள் விட்டிக் இருக்கலாம் என்றபொது அவர் ஒரு குழந்தையைப் போல வகுத்த ஆரம்பித்தார்.

'தங்கள் இவ்வாமல் தான் எங்கள் செய் வேறொ, தெரிவிக்கியே அம்மா!' என்று புலம்பியே ஆரம்பித்து விட்டார்.

தான் இவனின் இத்தியாவுக்குத் திரும்பிய பொது அவர் முழுமைமாகக் குணமடைந்து விட்டதைப் பார்த்துக் உடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தேன். பிள்ளர், அவருடைய காழ்க் கையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், பன் விவகாரங்களில் கண்ட படி செவ்வழிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சொன்னேன்.

அப்பொதுதான் அவர், நான் ஒரு பெண் கிதை திருமணம் செய்து கொண்டு காழ்க்கை சிக் 'செட்டிச்' ஆடு விட வேண்டும் என்று. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தம் காழ்க்கைச் சிவமாக அமைத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார் அவர்.

இப்பொதும்கூட அவர் அடிக்கடி எங்களை வந்து பார்ப்பார். இந்தத் தாயாரின் ஆரீ வாதங்கள் வகைக்கும் அவருக்கு உண்டு. 'என்று மனம் தெமிறக் கறினார் திருமதி ரெஜினா கிச்சென்ட்.

தூணி வெண்டிரைன் கங்கிரைட்: 'அகலட்'

ஒரு கவிதை : ஒரு படிப்பினை !

உறுது உகந்தி.
 ஸ்கோட் பென்ஸனில் ஸ்டூடென்டாகத் தகு வந்த. தகு ஸ்டூடென்ட்.
 பென்ஸனில் பத்திர தெரிந்து கொள்வதில் ஸ்கோட் கிய பென்ஸனாகிய ஸ்கோட்
 அதில் வகையாவது. அப்படி அதிசய கொள்வதில் நன்மையாகிய வந்த ஸ்கோட்டில்
 பிறந்தது தான் இந்த "அகம்"

முத்தவளின் திருமண வாழ்க்கையில்
அதிருப்பதிலே அவளது திருமணத்தைப்
பற்றிய சிந்தனைக்கு இடம் தரவில்லை.

அம்மா, மூத்தவன் திருமணம் முடிந்து, மூதல் குழந்தை பெற்று, அவன் வீட்டுக்கு அனுப்பிய தானியத்தை அவளுக்கு ஒரு வர சாத்தெனக் கொண்டுதான் இருந்தான்.

பெண் பார்த்தும் படலம் தொடர்ந்து கடைவிலாக ஒருவர்-தன் அரங்கக் கழிவும், தன்வகுதியும் என வர, ஐரதம் பொருத்தம் அமைவ, தாம்பூசும் மாற்றப் பட்டுத் திருமணமும் நடந்தது.

சந்தோஷமாக நடந்த திருமணம் முடிந்து அவன் மாயி பார் விட்டுக் செல்லும்போது தான் எவ்வளவு சோகம்! வீடு அருகது. அந்த வீதியே விழுந்து.

மண் வாழ்க்கை அவன் கனவு கண்டபடியே ஆரம்பித் தது. முதல் ஆண்டிலேயே தனிக் குடித்தனம்.

ஒரு பெண் குழந்தைக்குத் தாயானது. பிடித்தது கனியன். கணவனுக்குப் போய்விடாத தோய், தனி வீடு சென்றதாலேயே மாயிபார் விட்டதும் ஆகரணியை. தோய் அடிக்கடி தொடர்ந்ததாலே பிறந்த வீட்டு ஆரையும் அங் ணவராக இல்லை. தானே தன்னைத் தனியாகத் தான் கொண்டு வந்த சீர செட்டுவின் வீதிலும், அடகு வைத்தும் கணவனாக எப்பாற்றினான்.

இரண்டாவது குழந்தை. பெருந்த ஏமாற்றம். பெண் குடியே பிறந்தது.

அதன் பிறகு போனாத மோயிவ் இல்லை. அழகுப்புகாத வீரதங்கன் இல்லை. மூன்றுவது மகனாகப் பிறக்க வேண்டும். அப்போது முதற்புள்ளி விடித்துவிடலாம் என்று நினைத்தான். இந்தப்பெண் பெற்றால் அராமும் ஆண்டி 'என்பாரீகள். இந்தப்பெண்களுக்குப் பிறகும் வீரதம் தொடர்ந்தது!

அப்பாடா! ஆறுவதாக ஒரு மையம். அவன் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு எவ்விடே இல்லை.

ஆறு குழந்தைகள். வாழ்க்கை தன்னாட்டம் போட்டது. இதற்குள் குத்த பெண் பள்ளிப் படிப்பு முடித்து கனவாசிக் குச் சென்றான். தன் மக்களை எப்படியும் அறிவான்களாக மாற்ற உறுவுக்காரரின் விட உயர்த்த மக்களாக ஆக்கிவிட வேண்டும் என்று ஆவச.

கடன்கள் வளர்ந்தன. கட்டிய கணவன் மற்றவர்களை மாதிரி கிம்பளமோ வேறு தொழில் செய்து கொடுக்கி. ட.கோ தெரிவாத. மனைவியை மட்டுமே நம்பியாற்றத்தான். அவளுக்கு மற்றவர்களைப் பார்த்தல் பார்த்தல் பொருளம. தன்னை விடத்தாழ்த்த தனியைநட்டுத் தருவாறிக் குடும்பம் நடத்தியவர்களை அவன் பார்த்தனில்க்கி அதனிட, தம்மை விடத் தாழ்த்திருத்தவர்கள் உலர்ந்து போய் விட்டார்களே என்று பேராசை!

இந்தச் சமயத்திலும் அவன் தமது உறுவுக்காரரின் வரவேற்று அவர்களை செய்யும் உபகாரங்களுக்கு மனோவியை உபசரித்துத் தனனை உயர்த்திக் காட்டியே செய்தான். போலி ஜம்பம். கடன்தான் வளர்த்தன.

ஏமாற்றங்கள் அவனைப் பல வகையிலும் குற்றுகையிலும் போதி கனவாசியில் படிக்கிற தனது பெண் ஒரு கையாளுடன் வெளியே கற்றுவிருள் என்று ஒரு செய்தி அவளுக்கு எட்டி வது. எந்த மகன் படித்து முடித்து ஓர் ஆண்மகனைப் போல என்பாறித்துப் போட்டுத் தன் குடும்பத்தை மற்றவர்களுக்குத் சான்றொகக் கொண்டு வருவான் என்று நினைத்தானோ! அந்தப் பெண் இப்படி ஒரு வானிப்பாடல் மற்றவரைப் கேள்விப்பட்டாள். அவளது கடைசி நம்பிக்கையும் தன் தூளாடு வேடித்தது.

ஒரு நாள் அவளுக்கு என்ன தொன்றிப்பதோ. குழந்தைகள் பள்ளி சென்றிருந்த சமயம், கணவன் கனிக் இக் லாத சமயம் தற்சொகி செய்து கொண்டான்.

ஆறு குழந்தைகள். முதல் ஐத்தம் பெண்களாகப் பிறந்து அதிலுப்தி வளர்ந்து. கடைவிலை தனது விடவியலாக ஒரு மகனாகப் பெற்றுச் சிறிதும் மனம் மாறாமல் வளர்த்த அந்தத் தாய் ஆறையும் அருகையால் விட்டுக் சென்ற அளவுக்கு மனம் மாறிய காரணம் என்ன?

வாழ்க்கையில் வளர்ந்துக் கொண்ட ஆகாசனா, நம்பிக்கை கனா? அவ்வது மற்றவர் போய் நம்பினதும் காற முடிய விடவியே என்று ஏக்கமா. ஏமாற்றமா? அவன் ஒரு புதிரா கவே போய்விட்டான்.

தோழர் போனவன்

மாண்புமிகு அமைச்சர்

திருவரங்கத்துக்குப் போனவர்கள் எவ்வளவு திரும்பி வந்தார்களோ, அவ்வளவு திரும்பி வந்தவர்களைத் தவிர, பெண்டு சேனைகளைத் தவிர, கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்கள் போகவும் திருவரங்கத்துக்குப் போயிருந்தார்கள். அந்தப் போகவே தந்தப் பங்கத்தில் அமைந்திருப்பதற்கு நிரைகள் ஒட்டி வேண்டாமரமும் பரந்த வேண்டை குளமும் ஒதுகை நூர்மாய் ஸ்ரீவில்லிபத்தூரிலிருந்து திருவரங்கம் வரை கடத்தே போய்விட்டு வந்தார்கள். குன்றையோ பாண்டியோ கூட வரக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அந்தப் போண்ணின் வானத்தை விட, அவன் ஏறிய தந்தப் பங்கத்தை விட உயரமானதாகவும் விளையாததாகவும், போகும் வானம் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அத்தனையும் மூன்றி மூன்றிப் பங்கத்தைத் துக்க வேண்டுமென்று வட்டியிட்டார்கள். ஸைப் பெரியவர்கள் இடம் இதைக் கட்டினால் எளிதென்று வாரும் போகும் போகும் என்று சொல்லும் போகும் இடம்.

திருவரங்கம் போய்ச்சேரும்பாதையில் இது என்னவாய் முடியும் என்றவாருக்கும் தெரியவில்லை. திருவரங்கம் போவதினுக்குப் போன உடனடியே அது நடந்து விட்டது. பஸ் வகையோடு காணிலும் இறங்கி இருப்பாழம் வரை ஆற்றில் தோண்டுபொருத மாற்றி மாற்றி பஸ்வகுத்து டாக்சிகன் மூலுக்குப் போட்டு நேரே போவதினுக்குப் போய் பஸ்வகையோடு இறங்கி, பட்டுத் தண்ணீர் அகற்றி பூசு கோலையை திவெதையிப் பண்ணுவது மாநில பேரவையினாலா, சுயாங்கிகெடுதா திட்டியது மட்டும்தான் அப்படியே இருக்கிறது.

மட்டும்தான் இப்படி இருக்கிறது. பெரியவர்கள் கதறி அழுதபோது பல மாவீழ் போய்விட்டது. பக்கத்திலிருந்து பம்பூதியை மாதவராயன் குறுக்கி விசாரித்தான். பூதி தங்கையக் குனிந்து 'அது அய்யனவுதான்' என்று சொன்னான். பூதி கோதை கவராமலேயே போய்விட்டாள். மாதவராயனுக்கு மீசவும் வேதனையாக இருந்தது. பூதிக்கொத்தைய அவனுக்கு ஒன்று கயது முதல் தெரிவும், அந்தப் பெண்ணைத் தோயில் வைத்துக் கொண்டு திறையை பாட்டுப் பாடியிருக்கிறான். அவன் கவலை எத்தனையோ முறை தீர் போகும் வெகுவரும் சாப்பிட்டு இருக்கிறான். சுத்தப் பனை மட்டைடன் நெருப்பில் சுட்டி மாவைக் கதறியிருக்கிற கோதை இருக்கிறவரை வீச காந்தினைக்குத்தான் மாவை என் பதை போய் விட்டது. அவளுக்காகவே துத்தக் கனககல் பனை மட்டைகளைத் தோத்து வைத்துக் கொண்டவரீற்று.

“மாநிலங்களவை மாவட்டி கற்றேன். எங்கு மாநிலி கற்றேன், எக்கரம் மாநிலி கற்றேன்”
கொண்டசொன்னபோது மாட்டின் கைது
காதுக்குமே மனங்கதறிக்கி. முழுவிவரத்தினை
வினாவுக்கு எக்கரம் மாநிலி கற்றும்போது பூக்கி
கொண்ட அவன் எதிர் கண் முழுவும் ஒளி

பட்டிசாலைக்கு, 'கோலித்தா கோலித்தா' என்று அழைத்து இன்னும் காதிப் போட்டிருக்கிறார்.

பயிற்சி கோஷத்து முறைப் பரப்பல்
அத்தனை. அத்துப் பூதி கோஷத்து இது
புகைப் கூட வராமல் என். அனை
அத்தனை மேலும் கோஷத்தை நேரத்தை
பூதிக்கு மட்டும் அவை நேரத்தை முடிய
கிடை முறைப் பெறவில்லை எப்படி நேரம்
பதி வேண்டாமா என்று கவலாமை செய்து
கொள்ளலாம். ஆனால் நான்மே சீக்கிரமே
நேரித்து விட்டது. பூதிக்குக் கவலாமை
ஆகாது என்று. முறைப் பெறாமல் மாற்றி
கொள்ள முறுத்தப்பட்டபோது வேறு பார்
பெறக் கொடுக்க வறுமையாகக்!

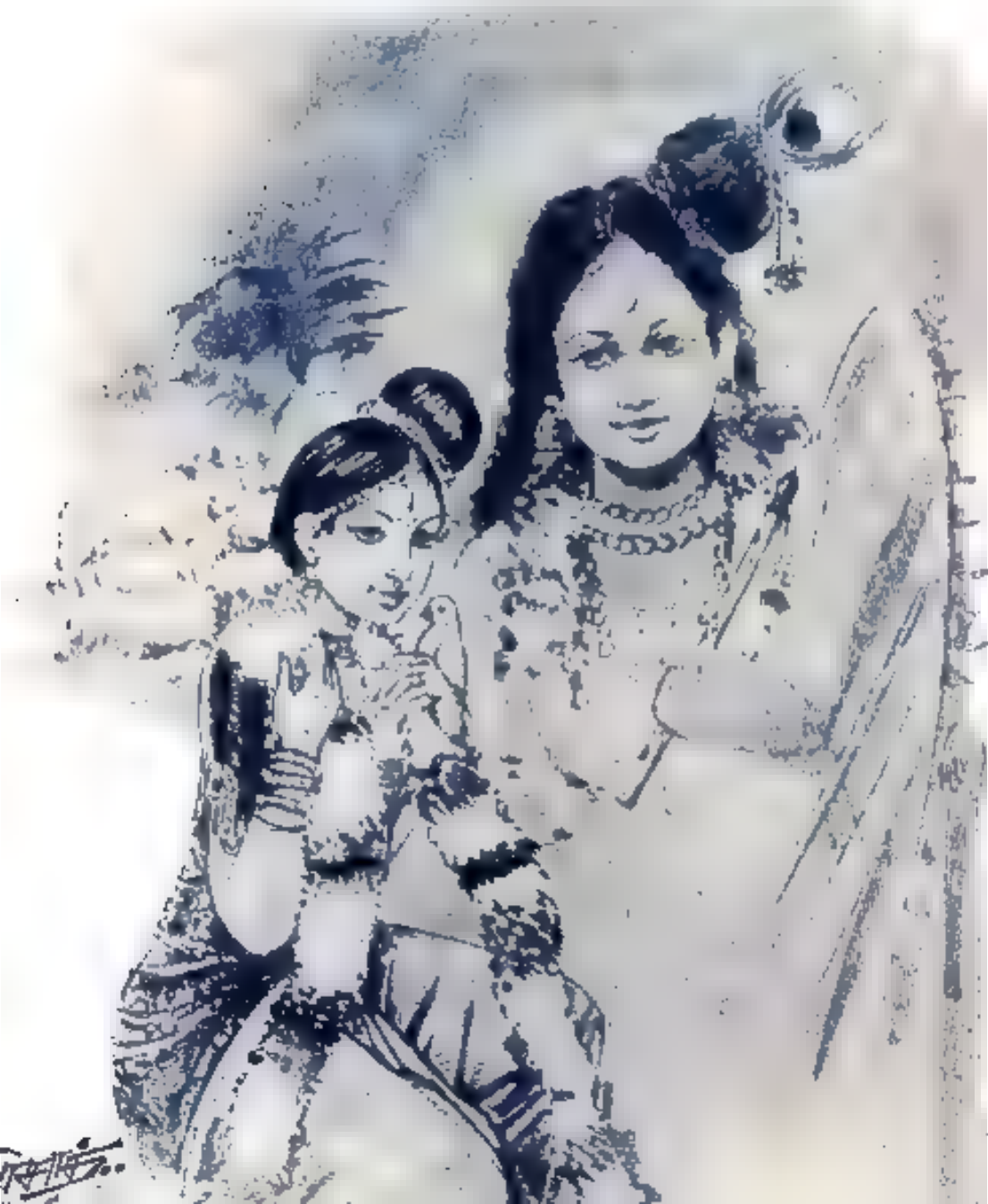
[illegible][illegible]

சாத்த அது. மாதவராவன் இதைப் பழப்பதிபிடம் சொல்லுகிறார். பழப்பதி செனிசைத்தையும் அறுக்காமல், விட்டுக்கும் போகாமல் செருதான் செனிசையேயை சுற்றிச் சென்றிருந்தான். பழப்பதிக்கு உடைய ஒரு பிரகார இல்லை. எந்த ஆயர் விட்டதும் அரிசியும் தயிலும் கொடுப்பார்கள். பழப்பதியும் வேறுமே சுதந்திரச் செடிகளாட்டான். தொலைப் போட்டி தின்னசைக்க அமர்ந்து கொண்டு சுகம்வேதம் சொல்லான். குதரம் சொல்லான். இந்த விட்டுக் கசரையப் பொத்துக் கொண்டு கல்லாசாமிடப் பொழிய வேண்டும் என்று வட்டமி தெனியை வேண்டுவான். அவன் துரல் - கிராமத்தின் பை பெருக்குப் பிடித்திருந்தது. அவன் சொன்னது நடக்குமோ என்று நம்பிக்கை இருந்தது.

பயப்பிழை பகல் வேளையில் மாது
ராமன் மாடு மேய்க்கும் இடத்துக்குப்
போவான். தானும் தமிழில் பாட்டுரை
வேண்டும் என்று முயற்சி செய்வான். இந்

யில் செலவிலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும், எடுத்து உரக்கப் படித்து மாதவராயன்மீடம் சரியா என்று கேட்பான். சில சமயம் தப்பிவிடும்படி படித்துக் காண்பிப்பான். தப்பிவிடும் மாதவராயன் நேசிச்சிறுவன், அவன் எதிரி வீட்டில் வசிப்பவன். அவன் மாதவராயன் ஒருமுறை ஓதாவிடமிருந்து காப்பாற்றியிருக்கிறான். தப்பிவிடும்படி தூரத்து

உறவாகக் கூட முறைப் பாயல் வாரும் இல்லை. தப்பிவிடும்படி தாயார் மாதவராயன் உள்மே வந்தால் கூட வாரும் இல்லை. தனக்கென்று தூது மாடுகள் வந்தவுடன் மாதவராயன் தப்பிவிடும்படி கய்யாணம் செய்து சொல்லான். பகல் வேளையில் தப்பிவிடும் சிலை மாடுகளுக்குத் தன்மீது வந்த வரையான். ஆண்டாண்டுப் பற்றி

ஒரு புள்ளி விவரம்!

ஜே. ஜெயலட்சுமிநாதனின் கட்டடங்களுக்கு, போன வருடத்தை விட இந்த வருடம் பெங்களூர் அனைத்து வந்திருந்தார்கள். பெங்களூர் அறிவு நிலையம் முன்னேற்ற தொழில் விட்ட திட்டங்களுக்கு இவரும் ஒரு வாரம்.

ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பதை சொல்வார்கள். "மாடு புல் மேய்கிறது, மாதவராயன் காட்டை மேய்க்கிறான். நீ இப்போ மயல் வாந்து படுத்து மேய்க்காத தேய்த்துக்கொண்டிருந்தால் எப்படி? போ, போய் கொதை விட்டே போ!" என்று சொல்லுவார்கள். அவன் வார்த்தையை உம்பி கொதைவிடம் போய் அடிமையாக்கப்பட்டாவிற்று.

சமீபத்து மூட்டையிலும், மூங்கிலும் அரிசியும் அவன் விட்டியில் இறக்கி குசைம் விளாரித்த போது கொதை வெளிப்போ வரவேலியிலும், பெரிப்பாழ்வாரும் பிடிக்கொடுத்துப் போகிலும், அவன் விடை பெற்றுக்கொள்ள எழுந்த போது பூங்கொதை உரக்கப் பாடுவது எளிய கெட்டது.

"வானிடை வாலும் அங்காவனவர்க்கு மகரபவரீ வகுத்த வேன்கி அவிவானிடைத் திசுவதோர் தரி பகுத்து உடம்பதும் மேயப் பதும் செய்கொம்பு".

மாட்டை முடிப்பதற்கு முன்னாலும் பவப்பதி எழுந்த விட்டான். மிச்சத்தைத் தெருவியில் திறப்படி கெட்டான். அவன் தேவர்களுக்கு உண்டான அரி பொருளாகும். மிக மிக உயர்த்தவளாம். பவப்பதி தரிவாம். தாயாம். அவன் அடிக்கடி வந்து போய்க் கொண்டிருப்பதை அப்படி இடித்துக் காட்டுகிறோம்.

மாட்டை, மாட்டைகள் என்று சொல்வதென்கிற மறுபடி மறுபடி பார்க்கும் தவறு தானே என்று பவப்பதிக்குப் பட்டது. தரி, தாய் என்று ஏகம் அளவுகளை நடந்து கொண்டு போம் என்று ஆகிரியம் வந்தது. ஒரே இனத்திலுள்ள இடத்தில் பிறந்த உலகமாதரை

அனாதை விட்டான் இந்தனை அனாபியல் படுத்துவது ஆகாத்தியம் என்று பட்டது.

எனக்கு என்ன குறை என்று கேட்கி வந்தது.

வெளியே மூங்கில் ஒரு வரிசை. உயரம் சற்றுக் குறைவு. கடமர் திறம் இல்லாமல் கொஞ்சம் குறுகு. "தான் அழகியில். ஆனால் அகோரமும் இல்லை. பாட்டு எழுதுகிற ஆசையாக, பூனை புனைகாரும் செம்பிற வல் என்பதாக எங்கிப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். திறமானவே இவன் கவையினைக் கவலானம் செய்துகொள் ளப் போகிறான்? எவ்வளவுக் கவலானம் செய்து கொள்வது என்னுள் என்ன? தஞ்சை துர் செய்கலை தாமி செய்வது மாநிலியா? சே... ஆண்டாக அத்தனை குலம் ஆயிரத்தோடு வேறு எய்தித்தான் இது நடக்கும்? "வாசு ளாம் ஆயிரம் குடி வளம் வந்து..." என்று தப்பிக்க ஒரு பாட்டுப் பாடினாள் என்னை ஆண்டாக எழுதியது என்று கண்ணை ரொ ளப் பெரினாள். அது மாநிலியை நடக்குமோ? பார்க்கபை விட்டான் பறந்து வந்து ஏதே அப்பா! எத்தனை அற்புதமான வரி அது. ஒருவேளை இந்த வரிசை என்னை திறந்துக் கொண்டுதான் பாடினாள்? வானியில் நின்று அவன் திரும்பத்தின்போது குதரம் கொல்லிக் காண வாய்க்கிக் கொண்டு போ என்ருமோ?

இத்தனை அனாபியல் ஒரு பெண்ணுக்கு ஆகுமோ? திருமணம் என்பது மனிதர்களுக் குள் நடப்பதுதானோ? மனிதன் மிருகத்தை மணந்து கொண்டால் அது வேறென்ன என்று சொல்ல முடியுமா? அதே விதமாக அறிய முடியாத தெய்வம் என்னை மணந்துகொள் என்று அறியப்படும் தியாயமாகுமோ?

கொதை, நீ ஏன் மனிதர்களை வெறுக்க ஆரம்பித்து விட்டாய்? வெறுக்க தக்கது என நீ மனிதனிடம் கண்டது எது? திறவாமையா? அது உனக்கும் உண்டில்லவா? கொதை நீ என்னை மட்டும் இய்கு. இந்த னைகாரவே பாழ்படுத்தப் போகிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் தேடி பெண் ஏக்கு வதும், பெண்ணைத் தேடி ஆண் அணுவதும் இயல்பு என்பதை ஏன் மறந்து விட்டாய்? ஆண் எனப்படுபவன் விஷனு என்று சொல் வது ஒரு உபாசாரத்தக்காக. உபமான சத் தோஷத்துக்காக. இது உண்மையான கொதை. ஆனால் இதை பெண்ணை கொதைக்கு மார்க் எடுத்துக் கொய்க குடி யும் எல்லாம் வல்ல அவனை எனக்கும் பிடிக்கிறது. அவனுள் நீயும் அடக்கம், நானும் அடக்கம். நீயும் நானும் சந்தோஷிக்கையில் அவன் சந்தோஷம் அடைகிறான். நாம் கொய்க் கொள்ளும்போது துக்கம் கொள் கிறோம். என்னை வேதனைப்படுத்திவிட்டு நீ யாதாரச் சந்தோஷிக்கப் போகிறாய்? சூழ்ந் ததையும் மிதித்துவிட்டா கொலைத் தோ டுட்டுவார்களா?

பவப்பதி அதற்குப் பிறகு கொதை வந்த தேடிப் போகில்கில், ஆனால் கொதை யின் செயலாக வாரி, மாறிக் கொண் டிருந்ததைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். மாதவராயன் ஒரு மாட்டை மடக்கிப் பிடித்தபோது ஏறுகி விழுந்துவிட்டான்.

நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

R. R. C.

R. ராமசுதன் செட்டியார்

சிழை ஆவணி மூலவீதி, மதுரை - 1

செலாக்கப்படுகிறது: 22200

தமிழ்: "உய்யவல்லி"

நன்றி : ஆழிணிப்படி

நாங்கள் பெரும்கூறாய் டப் பாஸை எங்கே வைத்தீர்கள் என்ற நினைதல், டிப் பாக்கஸை ஆபீஸிலேயே மறந்து விட்டு வந்த தவிப்பு, எந்த பொருளை எங்கே வைத்தோம் என்ற மறதி, எந்த வேலையிலும் உற்சாகமின்மை போன்ற குறைபாடுகளால் சிரமப்பட்டேன். எல்லாண்டைய சுக கல்துாரி மாணவியே தோஸை சந்தித்து தவிப்பைச் சொன்னேன். அவள் கல்துாரி நாட்களிலிருந்தே ஞாபக சக்தி அளிக்஑ும் **"ANAC MEMORY PILLS HOMOEOPATHIC"** - ஸை ஹோமியோ ஹோமியோ சிகிச்சை, 5, சீதா நகர் முதல் தெரு, ஸ்டாப்ஸிங் ரோடு பஸ் ஸ்டாப், S.A.P. கல்யாண மண்டபம் பிள்ளை, நாகம்மாக்கம், சென்னை-34ல் பெற்று சாப்பிட்டதால் நல்ல ஞாபக சக்தி. சுறுசுறுப்பு, தன்னம்பிக்கை பெற்ற அனுபவத்தை சொன்னாள். அதன்படி நானும் **"ANAC MEMORY PILLS HOMOEOPATHIC"** - ஸை மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு நேரில் சென்று வாக்வி உபயோகித்தேன். நல்ல ஞாபக சக்தி, வீட்டு வேலைகளில் சுறுசுறுப்பு, எழுதப் படிக்க ஆர்வம் பெற்றிருக்கிறேன். குறை தீர்த்த வாக்வி குலதெய்வம் ஸ்ரீமதியை குருமபத்துடன் சென்று தரிசித்து வந்தோம். வேதாவுக்கு எங்கள் குடும்பத்தின் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டிருேம்.

(Sd.) M. தருமரம்பாள்
தெருது வீதி, திருவாய்ப்பாடி (தற்கால ஜில்லா)

10 சிறம் சுமார் 120 மாத்திரைகள் அடங்கிய பாட்டிலின் விலை :

திரைப்படங்களுக்கு ரூ. 6/- பெரிப்படங்களுக்கு ரூ. 7-50

தொடர் நிறுவனம் சென்னை 6. 3/-

தலைவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

தப்பிச்சேரும் அவன் தோழிகளும் மக கொட்டிச் சிரித்தார்கள்.

"எங்கள் கோவிந்தன் குழல் கொண்டு ஊதினபோது" என்ற பாட்டைக் குப்ப வாய்ப் பாடினார்கள். கோவிந்தன் குழல் ஊதினும் பக்கங்கள் தானாக வரும்படி. மடி நின்று பால் கரந்து தரையை தீண்டுகுமாம்.

"மாதவராயா! நீ உரத்த குரலில் பாடி விடுப்பாய். அதுதான் என் மாடு விரண்டு போகிறது" என்று இடைச்சி அவனைக் குறை கூறினான். காலை நேரத்தில் பெண்கள் தயிர் கடைவதை அறிய விரட்டுவிட்டார்கள். மார்கழியும் ஆடிதீதும் மட்டுமே நோன்பு நோற்றிறது என்பதை மறந்து விட்டார்கள். ஒவ்வொரு விடிவீதியும் கோவிலுக்குப் போய், நெடு நேரம் பாடினார்கள். ஆற்றுத் துறைக்கு ஆட்கள் போக முடியாதபடி கும்மாளமிட்டார்கள். தப்பிச்சேர் பகல்பொழுதில் ஒரு மாமரத்தை வயல் வந்து அடை மாதவா மது குத்து என்று கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறதும், பெண் களின் கவனிப்பு குறைந்ததால் மாடுகள் நோயுறத் தீண்டப்பட்டன. நோய் கனிக்கக் கறந்து வலத்த பாலை குழந்தைகள் உருட்டி விட்டன. குழந்தைக்குத் திருஷ்டி எழித் தார்கள். கொண்டைப் பூவும், மயிற் றீயிலும், தங்க அரை ஞாணும் மாட்டி அழகு பார்த்தார்கள்.

வேற்றுரிசிருந்து ஆண்கள் துணையுடன் பெண்கள் கோலையைப் பார்க்க வந்தார்கள் தாவதுக்கு வந்த ஆண்கள் எதுவும் செய்ய வதற்கு அற்று வெறுமனாகிவிருந்தார்கள். பொதுவாய் எல்லா ஆண்கள் மூகத்தினும் ஒரு விரகதி படா ஆரம்பித்து விட்டது.

தப்பிச்சேர்க்கும் மாதவராயனுக்கும் கல் பரணும் நடத்தது. உடங்குளம் முடித்ததும்

தப்பிச்சேர் கோலையிடப் போய் துண்டு எரித்துவிட்டு வந்தான். மாதவராயனிடம் வந்து இன்னும் ஒரு வகுடத்துக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று கூறினான். மாதவராயன் விட்டுக்குத் திரும்ப மறுக்கிற மாடுகளை புளிய மிலாரினால் அடிக்க ஆரம்பித்தான். பவழபதியைக் கோதை மறுக்கதைத் தொடர்ந்து ஊரும் மறுக்க ஆரம்பித்தது. தன் நிலை மறந்து அழகு கொண்டிருந்த கோலையைப் பற்றியே போவாயிற்று. கனரிக் மஞ்சளிரட்டோ உரிவடியோ வேண்டா மென்று ஆண்களை நகுத்து விட்டனர்.

திருமென்று ஒரு விடியற்காலையில் திரு வரங்கம் எந்தத் திசையில் இருக்கிறது என்று தெரியாதவர்கள் எல்லாம் அங்கே பவணப்பட்ட ஆயத்தம் சொல்வ ஆரம் பித்தார்கள். பவணத்துக்குத் தயங்கிய ஆண்களைப் பெண்கள் கோதித்துக் கொண் டார்கள். உடுத்த கத்தலொடு ஊர் எங்கியில் அந்த கனரிகயத்தில் பவழபதியும் வலந்து கொண்டான். கோவிலுக்குள் மாதவ ராயன் உதுக்கி விசாரித்தபோது இணை தெரியாத ஓர் இருட்டுக்கும் ஒழங்கிவீடுப் பதைப் போல் உணர்ந்தான். அது அங் வளவுதான் என்கிற மாதிரி பதில் சொன் றான். பவழபதிக்கு மந்திரங்கள் மறந்து போயின. மடியில் இருப்பதைப் பிடுங்கி என்னத்தில் அறைந்து யாரோ மல்லாக்கத் தள்ளிய உணர்ச்சி கொடு நேரம் இருந்தது. நுகம் அறியாத ஒரு தாய் மீது கோபம் பொங்கியது. கனரிக் கனரிகு வந்தவுடன் அங்கே இருந்தபடி கோதை வாய்ந்த விட்டான். உற்றுப் பார்த்தான். இருப்பில் இருந்த கௌரீனக் கவித்தாள் அறுத்து ஏறிந்தான். உடைகள் எதுவும் இன்றி வடக்குத் திசையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

தேன் பாக்கக் களிற் பாடித்தது என்று சொல்வார்கள். அது எங்கிதில் வெளியிடப்பட்ட 'ஓய்விடுவியன்' கிராமத்திலுக்கு வேட்டபொது நிகழ்மானது. கப்பாநம் பாடிய திருமதி சிவாபாசா சீவராமனின் குரல் அழகும், பின்னனி இடை தெய்விக் குழந்தினைக் கண்டிப்பா நிரூபித்தது. நீதியை ராம்பிரகாசு ராய் கரந்துகொண்ட இத்த ரொகத்தடியின் வெளியீட்டு விழாவில், நீதியை திருமுன்னையாமி ரெட்டியார் இந்து அறிவினை ஆணைகள் அருளுகளுக்கு நான் ரொகத்தினும் வழங்கினார். 'இதிரிகோவாஸ் வெளியிடப்பட்ட இத்த கப்பாத்ததை நிகழ்நியமார் துணித்த. பெரும் மென்ருதடு பங்குதிரி ஸ்ரீ வி. என். ஸ்ரீ ராமதிசோகாரிசார் ஆவார்.

என்னிடமுள்ள
பணம் என் மகளின்
திருமணத்துக்குக்-
தான் சரியாக
இருக்கும்; பின்னர்
வரும் செலவுகளை
எப்படிச்
சமாளிப்பது?

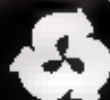
கவலை வேண்டாம். இந்தியன்
பாங்கின் மறு ஒதலிட்டு டெபாசிட்
திட்டம் உங்களுக்குக்
கை கொடுக்கும்.

கவலைப்படாத நாளை - பதிலாக, உங்கள்
மகளின் திருமணத்துக்கென நீங்கள் ஒதுக்கி
வைத்திருக்கும் தொகையை இந்தியன்
பாங்கின் மறு ஒதலிட்டு டெபாசிட்
திட்டத்திலே போட்டு வைத்துக்கொள். பத்து
வருடங்களில் அந்தப் பணம் திரைக்கா
டாக்ஷன் பெறும். மொத்தமாக ஒரு பெரிய
தொகை உங்கள் கைக்கு வரும். அந்தப்
பணத்தைப் போட்டு 5 வசதி மகளின்
திருமணச் செலவுகளை மட்டுமேயல்ல,
அத்தொகை பின்னர் ஏற்படும் மற்ற செலவு-
களையும் நீங்கள் கவலப்படாத சமாளித்துக்
கொள்ளலாம்.

முடிவின்றி பணம் பெறுகும்
இந்தப் பணத்தை நீங்கள் பின்னும் மறு-
ஒதலிட்டு டெபாசிட் திட்டத்திலே போடலாம்.
இப்போது உங்கள் பணத்தைப் பெறுகிறீர்
மகிழ்ச்சியோடு போகலாம்.

இந்திட்டத்தின் விவரங்களைத் தெரிந்து
கொள்ள அருவாணம்மேலுள்ள இந்தியன்
பாங்குக்குச் செல்லுங்கள். எங்களுக்கு
திட்ட அலுவலர் விருந்துகளை,
செல்லுதல் செலவைப்பற்றி
விருந்துகளை

இந்தியன் பாங்க்
(இந்திய அரசு நிறுவனம்)

**இந்தியன்
பாங்க்**

உங்கவர் செல்வச்
செழுமைக்கு
உதவும் வங்கி

செங்கல் கற்றுக்கொள்வோம்

Fig 1

பின்னல் அடிப்படையில்: கையத் தலை மீது மிகவும் பழமையானதும் கைப்போக்கிச் செல்லக் கூடியதும் பின்னல் வேலை. இந்த வேலைநிலையுடையதானது எதுவும் தேவை இல்லை. உணர்ந்துக் கூறக்கூடியதும் தரும், ஒப்பாகச் செய்வதற்கென்ற இந்தப் பொழுது போக்குக்கு எடு வேறு ஏதுமில்லை. மேலும் கம்பளி ஆடைகளைச் சீக்கிரமாகப் பின்ன முடியுதல் வேலைகள் பலவாகச் சீக்கிரம் காணவும் முடியுதல். இதனால் மனசுக்கும் நிரூபிதமான மனச்சீர் ஏற்படுகிறது.

பின்னல் ஊடுகண்: தலை பின்னல் ஊடுகண் மெளகையும், மெள மொழப்பாகவும். நேராகவும் இருக்க வேண்டும். பின்னல் ஊடுகண் பழமையாகப் பிரிக்கலாம் - மிகவும் மெல்லிய வகையிலிருந்து பருமனுடைய வரை. ஊடுகண் குறிப்பிட்டிருக்கும் எண்ணிலிருந்து அதன் அளவை நம்பாய் தெரிந்துகொள்ள முடியும். பருமனுடைய ஊடுகண் கொண்டு தடிப்பான கம்பளி நூல் கிளப்பின் பின்னல் வேண்டும். அதாவது இரட்டைப் பின்னல் தூல் கொண்டு கைமான கம்பளி உடைகள் பின்னுடைய போல் மிகவும் மெல்லிய பின்னல் ஊடுகண் மெல்லிய நூலைப் பயன்படுத்திப் பின்ன வேண்டும்.

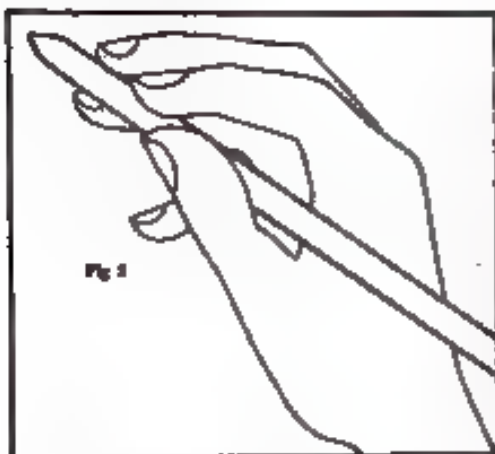

Fig 2

பின்னல் தொடங்குகிறோம்?

1 இடைவிடையே கொடுத்துப் பின்னுடைய அடக்கத்தினை ஒருவகைத் துணியை அமைக்க முடியுதல். ஒரு வரிசை கையின் மேல் மறு வரிசை கையால் எழுப்புகிறது. இடது கையில் ஊடுகண் ஏற்றி அதில் இருக்கும் கையங்களை வலது கை ஊடுகண் ஒவ்வொரு கையாக மாற்றிக் கொள்வோம். ஒரு வரிசையைப் பின்னி முடித்தவுடன் வலது கை பின்னல் இடது கைக்கு மாற்றிக் கொண்டு அடுத்த வரிசை பின்னவும்.

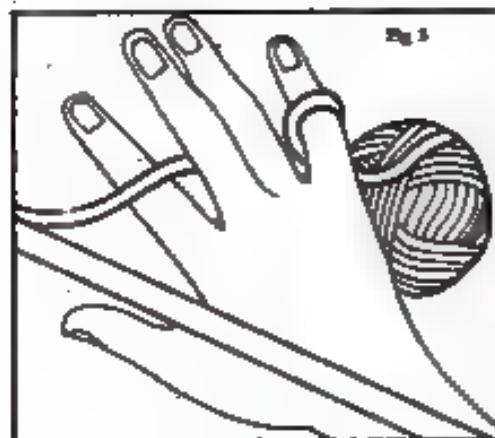

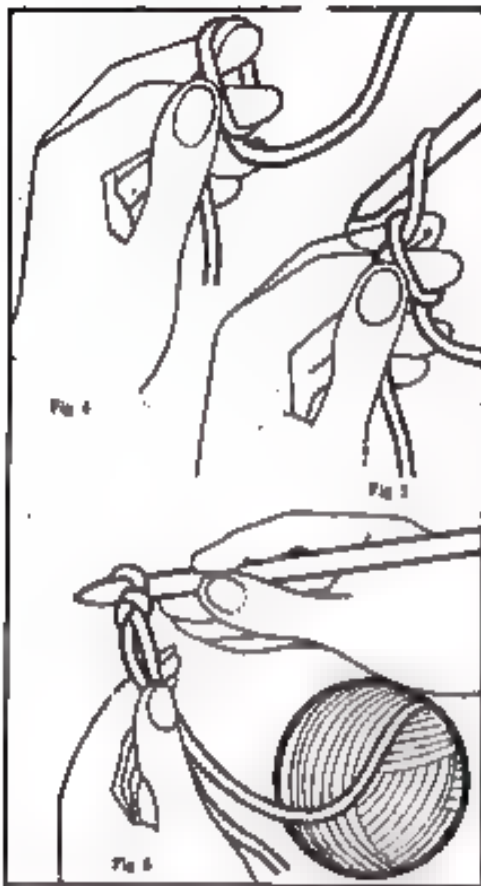
Fig 3

பின்னல் எப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளலாம்?

2 கம்பளி ஆடைகளை நேரத்தியாகவும் வேகமாகவும் பின்னுடையதற்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது கைமீது பின்னலைப் பிடித்துக்கொள்ளும் விதம். நூலின் ஓட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஒரு நிலையில் வைத்துக் கொண்டால் பின்னல் நேராகவும் சீராகவும் அமைக்கும்.

முதல் படி: இடது கையை ஊடுகண் மெளகப் பிடித்துக் கொள்ளவும், ஊடுகண் மெல்லையாகவும், அதே கையின் அழுத்தமாகவும், கட்டை வீரதுக்கும் மற்ற வீரல் களுக்கும்மேலே பிடித்துக் கொள்ளவும்.

இரண்டாவது படி: வலது கையில் ஊடுகண் கட்டை வீரதுக்கும் ஆள்காட்டி வீரதுக்கும் இடையே படிய வைத்துக்கொள்ள

வும். இவ்விரு வீரங்களில் நுனிகளிடையே ஊசி இருக்க வேண்டும்.

முன்னுதவு படி: நூலை வலது கையின் கீழ் வீரலாக் கதறி. மோதிர வீரம், நடுவிரல் இரண்டுக்கும் மீறாகக் கொண்டு சென்று ஆண்டிடி வீரலின் மேலாக எடுத்துச் சென்று பின்ன வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் வீரங்களுக்கு இடையே நூல் கட்டுப் பாட்டுக்கு அடங்கி, ஒழுங்காகப் பின்ன வரும்.

சுதயல் உருவாக்குதல்: கம்பளி பின்ன வதற்கு முதலாவதாகச் செய்ய வேண்டியது, ஒரு வரிசைத் சுதயல்களை நூல் கொண்டு ஊசியில் ஏற்படுத்துதல் ஆகும். சுதயல்களை உருவாக்குவதற்கென பல வழிமுறைகள் உள்ளன. எந்த வழியைப் பின்பற்றினாலும் முதல் சுதயல் ஒரு கருக்கினால் ஏற்படுகிறது. சுதயல் துடன்தான் ஆரம்பிக்கும். இப்படிச் செய்வதற்கு நூலை அழுத்தமாகப் பிடித்துக் கொண்டு இடது கையில் முதல் இரண்டு வீரங்களைக்கதறி நூல் வளைபம் போட்டுக் கொள்ளவும். இந்த நூல் வளைபத்தை இடது கை கட்டை வீரலால் நன்றாக அழுத்திக் கொள்ளவும். இனி வலது கையினால் ஊசியை நூல் வளைபத்தில் உள்ளே நுழைத்து, நூலை இழுத்துக் கொள்ளவும். நூலின் நுனிகளை நன்றாக இழுத்து ஊசியின் கருக்கம் விழுமாறு செய்யவும். இதுதான் கம்பளிப் பின்னலின் முதல் சுதயல்.

மேற்கொண்டு சுதயல்களை உருவாக்கக் கீழ்க் காணும் வழிமுறைகளில் ஏதேனும் ஒன்றினைப் பின்பற்றவும்.

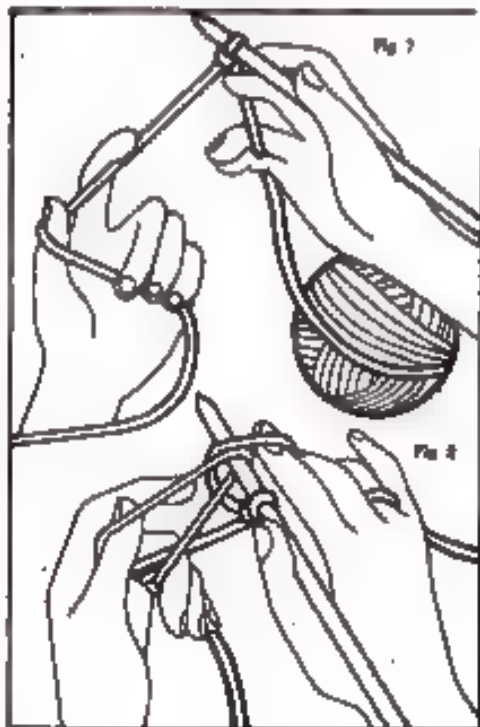
கட்டை வீரல் பிரவேசம்: இந்த வகை வயப் பின்பற்றினால் ஒரு ஊசி போதும். இவ்விதம் சுதயலை உருவாக்கினால் பின்னலின் ஊசிம்பு அப்பது ஓரம் எவ்று சொல்லப்படுவது உறுதியாக அமைவும்.

நூல் உருண்டையின் அருகே ஒரு கருக்கு வளைபம் போட்டுக் கொள்ளவும். ஊசியை வலது கையால் வளைபத்தில் உள்ளே நுழைத்து விடவும். நூல் பின்னால் இருக்கும் உருண்டையிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும். (படம் 5)

ஒர் அளவு நூலை எடுத்து இடது கைக் கட்டை வீரலால் பிரதட்சினமாகச் சுற்றி ஒரு வளைபம் போட்டுக் கொள்ளவும். நூலைக் கட்டை மூன்று வீரங்களால் பிடித்துக் கொண்டு கட்டை வீரலால் நூலைக் கதறிக் கொள்ளவும். முதல் சுதயலுடன் இருக்கும் ஊசியின் முனைவை வளைபத்தில் உள்ளே நுழைத்து, வலது கையால் உருண்டையிலிருந்து வரும் நூலை ஊசியின் முனைவப் பின்புறமாகச் சுற்றி மூன்றாம் கொண்டு வரவும். நூல் வளைபத்தில் வழியாக இழுத்துக்கொண்டால் ஊசியில் சுதயல் நிிற்கும். இவ்விதமாகத் தொடர்ந்து எத்தனை சுதயல்கள் வேண்டுமோ அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

இந்த வழிமுறைவயப் பின்பற்றித் சுதயல்களை அமைத்தால், பின்னும்பொழுது முதல் வரிசைவிடுவோர் டி.என்.எத் துவக்கலாம்.

(மீது அடுத்த இதழில்,

சுழந்தைக் குல்லாய்

தேவலாசு பொருட்கள்:

கோடல் ஆங்கு பின்னல் நூல் நெ. 30 (30 கிராம்) மதுரை கோடல் தயாரிப்பு.

கோடல் ஆங்கு பின்னல் நூல் நெ. 5 (10 கிராம்) மதுரை கோடல் தயாரிப்பு.

ஒரு பத்து பிடித்த கவர் நூல்.
இரண்டு நெ. 15 திட்டில் ஊசிகள் இரண்டு
முக்கால் அங்குல (8 மி.மீ) அகலத்
தில்லுகளால் அங்குல ரிப்பன் (55.5 செ.மீ)

அளவு: எல்லா வட்டமும் சேர்த்து 18 அங்குலம். (30.5 செ.மீ)

கொட்டை 3 லையல் 1 அங்குலம் (3.5 செ.மீ)

ஸர்த்தைகளின் குருக்கள்:

பி: பின்னல் (Kni)
ம. பி.: மது பின்னல் (Pun)
கை: கையல் (Stich)

து.மு.போ.: நூலை முன்னால்
பொருதல் (Yarn for ward)
இ.கை.செ.பி.: இரண்டு
கையல்களை சேர்த்துப் பின்
நூதல் (together)

து.கா.க.: நூலை ஊசியைச்
சுற்றிப் பொருதல் (Yarn
round needle)

பி.வ.போ.: பின் பக்க
வரிசை வழியாகப் பொரு
தல் (through back of loops)
தொ.: தொடர்வது (Con
tinues)

அமை: அமைப்பு (Pattern)

ஆ: ஆரம்பம் (beginning)

தி.செ: நிறும்பச் செய்யவும்

ஸ்டா. கை: ஸ்டாங்கி கையல் (Stocking
Stich)

(ஒரு வரிசை பி. ஒரு வரிசை ம. பி.)

திட்டில் ஊசியில் 12 கையல்கள் உரு
வாக்கவும்.

ஆரம்பம்: பி. வரிசையின் ஆரம்பித்து
உ வரிசை ஸ்டா. கை. பின்னவும்.

அடுத்த வரிசை: (Picot) வரிசை பி. 1*
து.மு.போ., உ. கை.செ.பி. விருத்து தி.செ.
அமைப்பு ஆரம்பம்:

முதல் வரிசை பி. 1* பி. 1 து.மு.போ.,
பி.வ.போ., உ.கை.செ.பி., பி. 2, உ.கை.
செ.பி., து.மு.போ., விருத்து கடைசி உ.கை.
வரை தி.செ., பி. 2.

3வது வரிசை: பி. 1., ம.பி. 2. து.கா.க.,
ம.பி. 3., செ.பி., து.கா.க., ம.பி. 2.,
விருத்து கடைசி இ.கை. வரை தி.செ.,
ம.பி. 1, பி. 2.

5வது வரிசை பி.

4வது வரிசை: பி. 1 ம.பி. 1, இ.வ.போ.,
ம.பி. 3, செ.பி., து.கா.க., ம.பி. 2.,
செ.பி. விருத்து கடைசி இ.கை. வரை
தி.செ., ம.பி. 1., பி. 2.

5வது வரிசை: பி. 1, இ. 2 செ.பி.,
து.மு.போ., பி. 3, து.மு.போ., பி. 3 செ.பி.,
விருத்து கடைசி 5 கை வரை தி.செ. து.மு.
போ., பி. 3, து.மு.போ., பி.வ.போ., பி. 3
செ.பி., பி. 1.

6வது வரிசை: பி. 1 கடைசி கை வரை
ம.பி., பி. 1.

இந்த ஆறு வரிசை
களும் அமைப்பின் விவக்
கம்: இந்த அமைப்பை 5
அங்குலம் (13.5 செ.மீ)
பின்னவும். 5வது வரிசை
யில் முடிக்கவும்.

அடுத்த வரிசை: 62
கையல்களை நீக்கவும்,
(விவக்கம் பார்க்க) (பி. 1,
து.மு.போ., பி.வ.போ.,
3 செ.பி., பி. 1, பி. 2,
செ.பி.)

து.மு.போ.) 4 தடவை
பி. 2, 42 கையல் நீக்க
வும்.

உள் பக்கம் நம்மைப் பார்த்துமாறு கைத்
துக்கொண்டு நூலை நடுவில் இருக்கும் கையல்
கூடாடல் இடுக்காகவும். 5வது அமைப்பு வரி
சையில் ஆரம்பித்து நாவேழுக்கால் அங்குலம்
(12 செ.மீ) அமைப்பு வரிசைகளைத்
தொடர்ந்து பின்னவும். கையல்களை
நீக்கவும்.

முடிக்கும் விதம்: நீக்கிய கையல்களை நடு
பாகத்தில் இரண்டு ஓரங்களில் இடுக்காகவும்.
ஆரம்பத்தில் பின்னிப் பின்னிப் பாகத்தை
உள் பக்கமாக இரண்டாக மடித்துத் தைக்
கவும். வெளியே பக்கத்தை நம்மைப் பார்த்
தாற்போல் வைத்துக் கொண்டு நிறு பாகத்
தில் இருக்கும் 80 கையல்களை ஊசியில் கறு
படிவும் எடுத்துக்கொண்டு அதை அங்குலம்
(1.5 செ.மீ) வரை பி. 2, ம.பி. 1 வரிசைகள்
பின்னவும்.

இதேபோல் பி. 1, ம.பி. 1 உபயோகித்து
கையல்களை நீக்கவும். ரிப்பன் இரண்டாக
வெட்டி இரண்டு ஓரங்களில் இடுக்காகவும்.

67-இல் உட்கார்ந்திருந்தவர் கண்ணை மூடிப்போனது ஏதோ விவாதத்தில் ஆய்ந்த தார். காய் ஏதோ மந்திரம்கண் உச்சரித்த வண்ணம் இருந்தது.

மாயாவுக்கு மனசைத் தீம் திடமென்று அடித்துக் கொண்டது. இந்த வெங்கித் தனியேரும் குதிராட்ட மானியும் சத்தனம் போட்டும் மனத்தின் ஒரு கைக்கத்தை ஏற் படுத்திற்று. தாம் இங்கு வந்தது கைதான பழனிச்சாமி பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு இங்கு வந்தது சகிப்பு? நமக்கும் என்ன புத்தி போனதென்று போய்ற்று? மந்திரத்தினும் மாயத்தினும் தமக்கும் எப்படி தம்பிக்கை வந்தது?

பூசாரி கண்ணைத் திறந்தார். கண்ணை விழுந்தது என்று சிவந்திருந்தது. கையின் தெரிந்தது. அவனின் ஒரு பவம் படர்ந்தது. "ரோயல் கருணமயான கலிய மருத்த வச்சிருக்கார் அந்த அம்மாத். உன் புகழைத் தரிசிப்பா மாத்ரிட்டா. மாய பணத்தையும் உத்கிற கைக்கும் விட் மாட்டா."

அவன் ஏதும் பேசத் தொடங்கும் கண் களைத் துணித்த திரோடு உட்கார்ந்திருந்த தான். மாத்ரிடனின் கண்ணின் கருணை மோகம் குறைந்தது.

அவன் அனுதாபத்துடன் பார்த்தான். "கண்ணிட்டாதே. இதற்கு மாத்ரி மருத்த வெங்கித்தான் குறிக்கணும். வேறே கழி விக்கவே."

"இதனாலே ஒண்ணும் கேடுதல் இல்லை" அவன் ஒரு கைக்கத்தோடு, சத் தெகத்தோடு கேட்டான்.

"கண்ணை வெண்டாம்."

புருஷன் கைதழுவியப் போய் விட்டானே என்ற உணர்வு... அது நம்முடன் ஏற்படுத்தி விடுக்கும் கவனமாகாத் தனம். தாழ்வு மனப்பாக்கமே... என்ன செய்வதால் அவனைத் திருப்பனம் என்ற பணதப்பு... அவன் டெஸ்பெரேஷன்... இதற்கு தான் உத் தப்பட்டுக்கொள். இதற்கு தான் போதுப் பிக்கி. உட்புகை தான் எனக்கு மாரிக் கைக்கத் தாண்டிக்கணும். என் கைக்கத்தை விக்கணும்...

அவன் ஒரு வெங்கித் தாயத்தை அவ் விடம் ஐபித்துக் கொடுத்தான்.

"இதை தான் கொடுத்தான் அவர் உட் க்கம் மாட்டாரே?"

"பரவாயில்லை. இதை அவர் அந்த இடத்துக்குப் போகும்போது அவரோட கருப்புகையோடு கை. தாயத்துக்குள்ளே மந்திரிக் குக்கும் இருக்கும். அது அவ் ரோட இருத்தாலே போதும். அடுத்த காரம் மறுபடியும் வந்து பார."

அவன் எழுந்தான். தாயத்தை எடுத்துக் கொண்டு "சத்திவத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர் போக, குருமூர்த்தி திரிமகனின் விட்டுக்கு மறுபடி திணைபுணையி அவன் பார்த்தாத் சமயத்தில் அவனுடைய குட் வெங்கித் துணி ஐக்கிவிடவே அந்தத் தாயத்தைப் போட்டு வைத்தான்.

அவன் வழக்கம் போலவே இருந்தான். திரிமகனாவுடன் கச்சமே இல்லாமல் தங்கிட்டு. திணைப்போது திரும்பி வத் தான். மாயா அவன் எப்போது வந்தாலும் இருக்கட்டும் என்று எப்போட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பான். அவன் கை எப்போட்டித் தனக்கு குழியும் இல்லை. ஆரவரும் இல்லை என்று அவன் காண்பித்துக் கொண்டான். அவன் இப்போளுது இன்னும் தீவிரமாக திரிமகனின் பக்கம் சேர்த்து விட்ட மாத்ரி அன்னுக்குப் பவமேற்பட்டது. அவன் மறு படியும் அந்த மாத்ரிக்கிடம் போனான்.

சுமனகத்தின் குரல்

அவர் பொருத்த தாயத்தினும் ஏதும் வித்தியோசம் தெரியவில்லை என்றார்.

மாத்திரிகை திங்கடையின் ஆழத்தாக...
"நீ வேண்டுமாய் தாயத்தை அல்ல வண்டு பிடிச்சிருக்காய். அதனுடன் அதுக்கு மாத்திர சொடுகு, அதனுடைய உத்தியைக் குறைச் சிறுக்காய். அந்த தாயத்து இருக்காண்டி பாகு. அதுக்குகிற தாயைக் குஞ்சும் இருக்காண்டி பாகு. இந்தத் தடவை நான் வெறு ஒன்றை நிரை..."

மாத்திரிகையின் தடவை திண்டை. தாயத்துக்களும். குஞ்சும் சொட்டவைக் களும் வகைக் மாறிய. எதற்கும் எந்த பயனும் தெரியவில்லை.

ஒரு நாள் குருட்டு போசனைவனுடன் திராசை உள்சுத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கையில் வம்பென மானேஜர் வந்தார். அவன் விடப்பட்டான் அவரை ஏரெத்தரும். இது வரை அவரைத் தேடி ஆய்க்காரர்கள் வந்ததில்லை. மாத்திரம் ஒரு கைக்கம் ஏற்பட்டது.

"என்ன சமாசாரம்?"
"உக்கிரிட்ட எப்படிச் சொந்தத்துக்கு தெரியுமே..."

அவர் மாப்பு அடித்துக் கொள்ள போனால் அவரைப் பார்த்தான். இன்னும் என்னவென்று அநிர்வகையையும் அவமானம் விடவும் தாக்க வேண்டிய ஏதும்?

"மிகுட்டி குருகுத்தி வம்பென்கைக் கவனித்தேறியிருக்கிறாய். என்ன வந்திருக்கிறது பங்குடம். அது பற்றியிருக்கிறது. அவர் நடந்துகொண்டதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவருக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் வம்பென்கை முக்கியமான காரணம் விடவே வித்துவிடுகிறார். பிறொடக்கத்து காக மனிகாக்க கிடைத்திருந்த கங்கை வீட்டை பெருங்காய் பிளாக்கிக் வித்திருக்கிறார். தங்களுடைய சொந்தக் வம்பென்கை யினைப் பிற்புக்கம் கவனத்தோடு எப்படி? வேறென்ன பணம் வேண்டுமோ மாத்திரம்?"

அவர் அநிர்வகு போய் உட்கார்ந்திருந்தான்.

"உட்கார் ஏதிக் கொண்டிருக்கிறாயோ எந்த வம்பென்கை முதலாளியும் உலக திண்டையோடு செய்யத் துணிவாத வாரியக்கலை பாகுக்குத் தெரியாமல் செல்கிறார்..."

அவனாக அவரை நிரிந்துகூடப் பார்த்த முடியவில்லை.

அவர் பெருங்கை குருகிக் கொள்ளும். "இதில் நாள் என்ன செய்ய முடியும் சொக்

துக்கம்? திண்டை அவருடைய அப்பா விடப் போய்க் கொண்டுமாயே..."

"கொண்டிருக்கிறீர்கள்..."

"அவர் என்ன சொக்கிறார்?"

"அவர் இதில் திண்டை மாட்டென் னக்கிறார். சொப்பம் போய்மா இருக்கிறார்..."

அவர் திண்டைக் குனிந்து கொண்டார். மாமனின் சொப்பம் மிகவும் திவ்யமானது என்று திண்டைக் கொண்டார்.

"திண்டை நாள் உக்கம் மாமனிடம் போய் சொகம் வேண்டும். திண்டை சொன்னால் அதற்கு வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கும். உக்கம் சொக்யென்கைக்கு முன்னால் அவருடைய சொப்பம் குறைந்தாலும் குன்றவும். சொப்பம் போகட்டும்..."

அவர் வேறு வேறு யோசனாத்துக்குப் பிறகு "ஆகட்டும்" என்றார்.

மிகுமன்கை விட்டுக்குப் போகையில் ஒரு தனிப்படி, எந்தெனவும் மனைய விடா பித்தது. அவர் உதவுவாரா? அவருடைய சொப்பம் பிரசித்தமான சொப்பம். திராசைவகையினைப் போய். பிரம்மாண்டமான அந்த வீட்டைப் பார்த்தவையில் மனசில் ஏதோ அழன்று போனது மாத்திரம் இருந்தது. இந்த நிலை போய் விட்டது பிறத்தவன் பிரசித்த நிபந்தை நிபந்தைக் கவனமாக நிர்வகிப்பித்தது.

அவர் படிபெற்ற உக்கம் சொகையில் விரு வகுக்கப்போக அப்போ எவ்விருந்தது. ஆய் அரைநிலை மாமனார் தாமதிகுக்கான் உட்கார்ந்திருந்தார்.

அவரைக் கண்டதும் புதுவகைத் தோண்டி துக்கிறார்.

"ஓ, தாய்! வாய். வேறா உக்கம் இக் கியா?"

"தெரியாத. அப்பாக்கைப் பார்த்திருக்கிற முன்னால் உக்கமேனாட போனது..."

அவர் முகம் சட்டென்று இறுகிற்று.

"குருகுத்தியைப் பற்றிப் பெருந்தாரை வந்திருக்கிறீர் வம்பென்கை தங்குத்தியைப் போனது. உட்கார் ஏதிக் இருக்கிறது. நெகடியா விட்டுக்குப் போனது, திண்டைக் கவாய் பண்ண இன்னும் கெட வந்திருக்கிற இக்கியா?"

அவர் திண்டைக் குனிந்து கொண்டார். தங்குமொரு வார்த்தையும் வகை முகையால் குத்திற்று. குருகுத்தியின் செய்கை விட குருமாய் இருந்தது.

அவர், கவனமாக நிர்வகிக்கும் அவரைப் பார்த்தான்.

குருகவகைத் குருகக்கம்

மாமா-என்கை குருகில் தங்கு வகைத் குருகுத்தியின் கவாய் பற்றி இருக்க. திண்டைதான் வேண்டி வேண்டுமோ குருகியில் வகையுக்கு "திண்டை" வகை வேண்டுமோ வேண்டுமோ. திண்டை வகையானது வகையின் வகையானபின் வேண்டி ஏதும். மதுபாடித் தாக்கவகை வேண்டுமோ இத்தக வகையுக்கு.

தந்தை தாக்கிருக்கவாறு ஒரு தனிப்படி, வகையான முதலாளியை வேண்டுமோ? வகையான வகையுக்கு குருகுத்தியை. வேண்டி வேண்டி இத்தக வகையுடன் வகைத் தங்குக்கம். ஒரு வேண்டியோடு குருகித் தங்கு வகையுடன்.

அந்த வேண்டிக்குப் புகுக்கவகை போனது மனைய, தங்கு வகையின் போனது அக்கவகை வேண்டி வேண்டிப் போனது மாத்திரம் அநிர்வகையுக்கு. அவை - திண்டை - குருகுத்தியின் இக்கவகையானது வகையுக்குத் தெரியாமல் வகையானது புரிந்து கொண்டுமோ மனைய.

ஒரு வகை வேண்டி, வகையின்.

மது வகைத் திண்டை.

இக்கவகையின் திண்டை இருக்க குருகுத்தி வேண்டி புகுக்கவகை வகையுடன் மாத்திரம் குருகுத்தியுடன்.

"அப்பா, நம்மளை இது மாநிலி பெரிது தான் எங்கே போனோம்? நடத்திட்ட தப்பை வேண்டாம் நீங்கதான் மன்னிக்கணும்."

அவர் கோபத்துடன் அவளைப் பார்த்தான். "தப்பா? சாதாரணமான தப்பானா செஞ்சிருக்கான் ஒங்கோண்ணும்? எனக்குப் பிள்ளைன்னு சொங்கிக்கயே வேட்டயா விடுக்கு. நன்னாயிருந்த பாக்கி கடன்மே போயிண்டிருக்கு. மத்த பிள்ளைகளும் தான் தனித் தனியாப்பிக்கே கொடுத்தேன். எங்காரும் தப்படிக்க இடுக்கானா இங்கயா?"

பதில் சொல்ல முடியாமல் அவள் போனாள் இருத்தான்.

"எதிலேயும் ஒழுக்கிடுமே. வெளியே நல்ல ஈட்ட முடியல்கே எனக்கு. அவன் இப்படிப் போனதற்கு யார் காரணம் தெரியுமா?"

அவன் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அந்த மாந்திரிகத்தான் என்று இவரும் சொல்லப் போகிறாரா என்று ஒரு வினாடி யோசித்தான். "நீ!"

அவன் திருக்கிட்டப் போய் அவரைப் பார்த்தான்.

"உன்னிடமிருந்து தான் திறை எதிர்பார்த்தேன். அழகு. புத்திசாலித்தனம். படிப்பு எல்லாம் இருந்தும் அவன் உன் வசம் வக்கே முடியல்கென்னு வசட்டம் இட்டான்!"

அவன் அதிர்த்த போனான்.

"அப்பா!"

"ஆமாம். தான் உங்கித்தான் சொல்வேன். எங்கிட்ட வந்து அவன் இம்

னெருத்தியோடு குடித்தனம் பண்ணான் புத்தி சொத்துக்கொன்று பாசெம் கேட்காதே. பெண்டாட்டியானே ஒருத்தனே இந்த மாநிலி விஷயத்திலே சரி செய்ப முடியல்கென்னு வேற யாராவையும் முடியாது. வயசு வந்தப்புறம் இந்த விட்டியே யாரும் இன்னொருத்தர் விஷயத்திலே தலையிடற வழக்கமில்லை."

வேதாலும் தேவதேயம் மிக ஜாக்கிரதையாகப் பெண்களாக.

"தாங்கள் என்னத்தே அவனுக்கு சொல்வோம்? அவனை திருத்தக் கடியவன் தீதான்" என்றார்கள்.

த.... த.... த....

எங்கு திரும்பினாலும் ஆன்காட்டியிரல்கள் அவனை குற்றம் காட்டுகிற மாநிலி இருந்தது. அது போய்ச் செருவதற்குள் எப்பதெயம் பிடித்த ஈடுமப்பாக இருந்தது.

அன்று காலை குருகுந்தி விட்டுக் குடித்தான். இரண்டு சிறுவர்களுடன்.

"யார் இந்தக் குழந்தைகள்?" என்று அவன் சாதாரணமாக.

"உன் குழந்தைகள்."

அவன் திருக்கிட்ட அவளைப் பார்த்தான். அவன் குரலில் ஒரு பெருமதம் தொனித்தது.

"எனக்கும் திரிமலாவுக்கும் பிறந்த குழந்தைகள்."

பிள்ளை குழந்தைகள் - அவன் ஆசைப் பட்டு எதிர்பார்த்த அவனாக கொடுக்க முடியாமல் போன பிள்ளை குழந்தைகள்.

ஆன்காட்டி விரல் கிவலுபமாக எழுந்து "நீ" என்று கட்டிக் காட்டிற்று.

(தொடரும்)

இல்லத்தாசனின் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்

தம்முடைய வாழ்வில் கைமயல் ஒரு முக்கிய அம்சம். குடும்பம் ஆரோக்கியமான வாழ்வது தம்முடைய கையில்தான் இருக்கிறது. இதைப் புரிந்து கொண்டு நீங்கலும் பல சத்துள்ள கைவலான உணவைச் சமைத்து மகிழ்ந்திருப்பீர்கள். அப்படியப்பட்டதை 'மக்களின் மனம்' வாசகர்களிடமும் பகிர்ந்து கொள்ளலாமே! சிறந்த கைவலக் குறிப்பிடுக.

முதற் பரிசு ரூ. 25/- இரண்டாம் பரிசு ரூ. 15/- மூன்றாம் பரிசு ரூ. 10/-

சிறையிலும்,

கண்பாடுமே

கேள்வி: எனக்கு 35 வயது ஆகிறது. 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் எனக்குத் திருமணம் நடந்தது. ஐந்து ஆண்டுகளாக என் கணவர் வேறு ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டு வந்திருர். அவர் ஆய்வாறு திருமணம் செய்து கொண்டது சரிவா? அவர் என்னையும் குழந்தைகளையும் ஆதரிக்கச் செய்ய வழிவகை என்ன?

பதில்: ஓர் இந்து ஆண் ஏற்கனவே ஒரு மனைவி உட்கொண்டிருந்தால், மற்றொரு திருமணம் சட்டப்படி செய்துகொள்ள முடியாது. இது இந்து திருமணச் சட்டத்தில் 17வது பிரிவின்படி இரு மனைக் குற்றமாகும்.

அதனால் உங்களுடைய கணவரின் இரண்டாவது திருமணமும் சட்டப்படி செய்வதாக ஒன்று. ஏனென்றால், ஓர் இந்துத்திருமணம் செய்குகொள்ளும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் திருமணம் செய்துகொள்ளும் வேண்டியில்.

முன்பே திருமணம் ஆகி வாழ்க்கைத் துணை உட்கொண்டிருக்கக் கூடாது' என்று இந்துத் திருமணச் சட்டத்தில் சிலது விதி உருவிறது.

மேலும் தம் நாட்டில் ஒரு கப்பலான குத்து நிலை வருகிறது. முதல் மனைவி வாய் மொழியாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ, கணவரின் இரண்டாவது திருமணத்துக்குச் சம்மதித்து விட்டால், சட்டப்படி இரண்டாவது திருமணம் செய்வது எப்படிதான் அது. இதற்குச் சட்டத்தில் இடமே இல்லை.

உங்களைப் பொறுத்த வரையில் நீங்கள் உங்கள் கணவரின் இரண்டாவது திருமணம் செய்வது என்று மட்டுமல்லாமல், அவர் உங்களுக்கும் உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் ஜீவனும்சம் தரவேண்டும் என்று கோரி வழக்காடலாம். நீங்கள் நிலை, நிமிஷம் வழக்குகள் மூலம் ஜீவனும்சம் பெறலாம்.

சட்டப்படி உங்கள் கணவர் உங்களுக்கும் உங்கள் குழந்தைகளையும் வாய்பாற்றக் கடமைப்பட்டவர். எனவேநீங்கள் வழக்கம் மூன்றம் மூலம் தீவரணம் பெறலாம்.

அன்புரோது அம்மாள்,
செராடு

கேள்வி: 4வது
85 ஆகிறது.
ஆதரிப்பவர்கள்
இல்லை. நான்
முதிர்ந்தோர் பெண்ணின்

பெறலாம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இது சாத்தியமா? அப்படி பெண்ணின் நான் என்ன செய்வ வேண்டும்?

பதில்: தமிழக அரசு திக்கற்ற முதியவர் களுக்கும், உடல் ஈனமுற்றவர்களுக்கும் ஒவ் வுநிலைப் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றைச் செயல் படுத்தி வருகிறது. இதை உங்களைப் பொன்ற வர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதற் கான விவரங்களைக் கீழே தருகிறேன்;

முதியோர் பெண்ணின் பெறத் தகுதிகள்:

1. திக்கற்றவராக இருக்க வேண்டும்.
2. அறுபது வயது நிறைந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

ஈனமுற்றிருக்கும்:

1. 45 வயது நிறைந்தவராக இருக்க வேண்டும்.
2. அரசாங்க மருத்துவமனை மருத்துவர் ஈனமுற்றவர் என்று சான்றிதழ் வழங்க வேண்டும்.

பொதுவாக வயது முதிர்ந்தவரானாலும், உடல் ஈனமுற்றவராக இருக்காதுமன்றதவித வகுமானமும் இல்லாதவராக இருக்கவேண் டும்.

எப்படி மனுச் செய்வ வேண்டும்?

(1) ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் (கலெக்டர்) அலுவலகத்திலும் அல்லது வட்டாட்சியாளர் அலுவலகத்திலும் (தாசில் தார்) ஒவ்வநிலைப் பெறுவதற்கான மனு தரப்படுகிறது.

(2) அந்த மனுவை வாய்ப்பு பூர்ந்தி செய்து, பதிவு பெற்ற அதிகாரியிடம், மனு கில் உண்டுள்ளபடி சான்றிதழ் வாங்க வேண்டும்.

(3) பூர்ந்தி செய்த படிவத்தை மனுதாரர் வ சி க்கும் தாசில்தார் அலுவலகத்தில்கொடுத்து விட வேண்டும்.

(4) அந்த மனுவைப் பரிசீலனை செய்யும் வரு வாய்த் துறை அதிகாரி, அதைத் தாசில்தாருக்கு அனுப்புவார். தாசில்தார் தமது பரிந்துரையைக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைப்பார்.

(5) கலெக்டர் இவற் றைப் பரிசீலனை செய்து தமது அனுமதியைத் தாசில் தாருக்கு ஒரு உத்தரவு மூலமாகவும்,

மதுரைக்கு ஓர் உத்தரவு முகவரையும் தெரிவிப்பார்.

(8) இதன்படி ஒவ்வொரு மாதமும் மது செய்த முதியவர் அல்லது ஊழலுற்றவர் மணிவாசுடன் மூலம் ரூ. 5000, வாரத்துக்கு ஒரு கிரேஸ் அளிக்கும், வருடத்துக்கு இரண்டு புடவைகள் அல்லது வேஷ்டிகள் பெறலாம்.

இது தவிர உங்களுக்கு வேறு ஏதேனும் தகவல்கள் தெனவயாலும், உங்கள் கனகக்கு அருகில் இருக்கும் தாசிவதாரி அலுவலகத்திலோ, கலெக்டர் அலுவலகத்திலோ பெறலாம்.

வண்பியம்மாள்,

காரைக்குறிச்சி

பெயர்: என் கணவர் தாக்கு மாதம் கனகக்கு முன்னர் ஒரு கார் விபத்தில் இறந்து போனார். மனக் கவலையால் வாரும் என்னைப் பொருளாதார நெருக்கடி வேறு இக்கட்டான நிலைக்கு இழுத்துச் சென்றுள்ளது. என் கணவர் விபத்தில் இறந்ததற்கான நஷ்ட ரூபி கிடைக்கும் எங்கிறார்கள், அதை எப்படியும் பெறுவது?

பதில்: நீங்கள் வழக்குத் தொடரித்தால் நிச்சயமாக ஒரு தொகையைப் பெறலாம். 'மோட்டார் வாகனச் சட்டம்' என்ற சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தொடர வேண்டும்.

இச்சட்டத்தின்படி, ஒரு விபத்திலுள், ஒருவர் உயிரை இழந்தாலோ அல்லது உடல் பாதிப்புக்கு உள்ளானாலோ அவரோ அல்லது அவரது வாரிசுதாரர்களோ நஷ்ட ரூபி கோரி மோட்டார் வாகனத்தில் உரிமைவாளர் மீதோ அல்லது ஓட்டுநர் மீதோ (அ) அங்

'இந்தக் கண்ண செய்தது?'

பகுதி சட்ட ஆலோசனையும் அதைப்போட்டிய ஆலோசனையும் சொல்லும் பத்திரிகை. பெண்கள் தங்கள் பிரச்சனை 'இந்தப் பத்திரிகை' கெட்டவாம், வழக்கறிஞர் டி. ஆர். மேனன் பதில் கூறுகிறார்.

வண்டி இயக்குனர் செய்திருந்தால் இன் ஐதரன்ஸ் எம்பெலி மீதோ (அ) எம்பெலி லின் மீதோ வழக்குத் தொடரலாம்.

இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது விபத்து நடந்து ஆறு மாதத்துக்குள் இயக்குனரிடம் போட வேண்டும்.

ரூபாய் 5000 வரை நஷ்ட ரூபி கோரி வழக்குத்தொடரித்தால்பத்து ரூபாய் கோரிட்டுக் கட்டணம் கட்ட வேண்டும்.

இயக்குநர் மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தின் கீழ் மோட்டார் ஆக்சிடென்டில் கிளெய்ம் பரிபூரணம் என்ற வழக்காடு மன்றங்கள் நிபந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒவ்வொருமாவட்டத்திலும் இயங்கி வருகிறது.

அப்படித் கோரிட்டுக் கட்டணம் கட்ட, வசதி இயங்க வேண்டும், வழக்காடு மன்றம் எவ்வளவுகளுக்கு விதிவிலக்கும் அளிக்கிறது.

மேலும் இயக்குனரிடம் பொருட்டு நீங்கள் உங்கள் மாவட்ட இலவச சட்ட ஆலோசனைக் குழுவையும் அணுகலாம்.

ஆண்களுக்கு என்ன உரிமை?

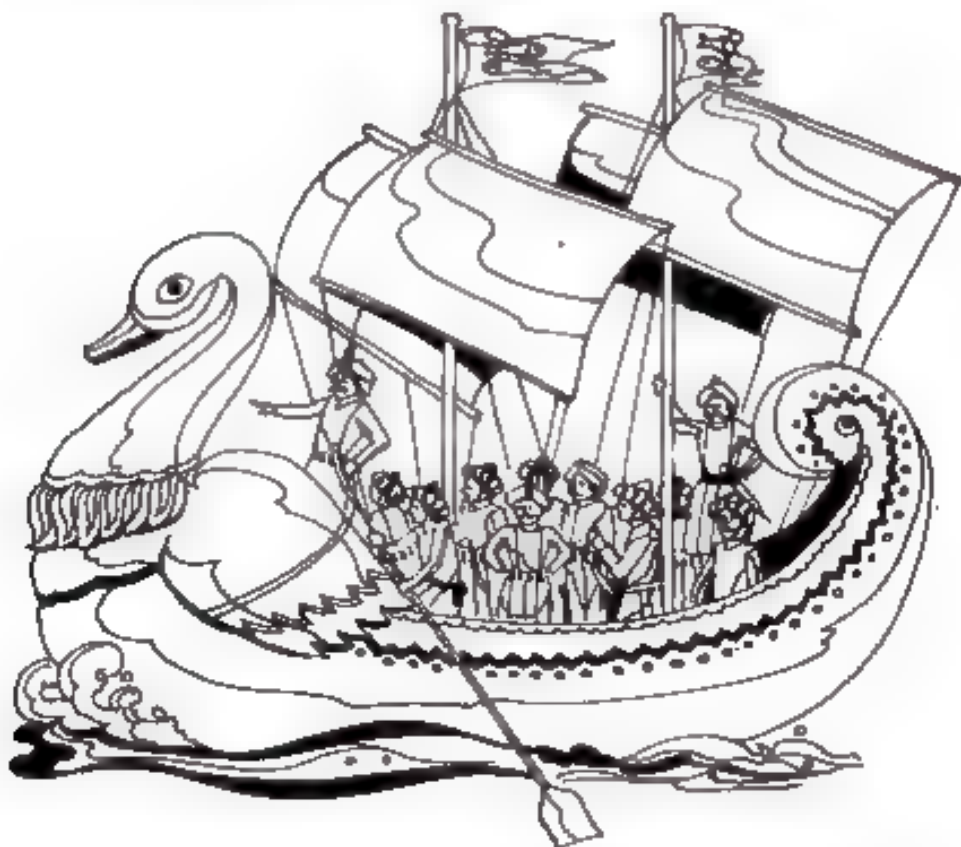
'உலகில் பல நாடுகளிலும் ஆண்களுக்குச் சமஸ்தகம் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளில் ரூபட முடிபவியிலும் எப்பது உண்மைதான்.

சாதாரண இயல்புக் கட்டுப்பாடுகளில் ரூபட்டு வீட்டை பெற்றுத்தந்ததால் பெண்கள் விரும்புகிறார்கள். பெண்களே கூடத் தங்கள் ஆண்களுக்கு வேலாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இத்தகைய அன்கள் வீடுகளில் செய்யும் பணிகள் குறைவானது என்று நாம் சொல்வதில்லை.

சில பெண்கள் சமூகப்பற்றிலுள்ள பல துறைகளில் ஆண்களுக்கு நிதராக லா விரும்புகிறார்கள். அங்கினைத் தடுக்க ஆண்களுக்கு என்ன உரிமை? அத்தகைய பெண்களுக்கு முழு உரிமை அளிக்கவேண்டியது அங்கினின் கடமை."

மீரல் மூலம் சமஸ்தகம் அளித்து நாடுகளின் நிலை நிரூபித்த சாதாரணவியல்

“பண்டைய வர்த்தக மரபை பாதுகாத்து வருகின்றோம்”

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாடு முத்து, பட்டு, வானைத் திரவியங்களை ஏற்றுமதி செய்து வந்தது. இன்று ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களில் மாற்றக் ஏற்பட்டிருந்தாலும் தமிழகத்தை வளம் கொழிக்கும் சர்வதேச வர்த்தக அமைப்பாக மாற்றிய மக்களின் ஈக்களும், ஆர்வமும் தொடர்ந்து நிரைத்து இருக்கிறது.

இந்தியன் ஒவர்சீஸ் பாங்க் சென்னை, பர்மா, மலேசியா ஆகிய இடங்களில் ஒரே சமயத்தில் அலுவலகங்களைத் திறந்து அனைத்து நாட்டுத் தொடர்புடைய வங்கியாக உதயமானது. இன்று இந்தியன் ஒவர்சீஸ் பாங்க் ஹாங்காங்,

சிங்கப்பூர், சியோல், கொழும்பு போன்ற நாடுகளுக்கும் பரவியுள்ளது. உலக ஓராவதுமுள்ள தொடர்பு வங்கிகள் மூலமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. அனுபவமே நிறைமக்கு ஆதாரம். பண்டைய வர்த்தக பாரம்பரியம் எங்கள் சிறப்பான சேவைக்கு வித்தாகிறது.

**இந்தியன்
ஒவர்சீஸ்
பாங்க்**

உலகம் விரிவடிகிறதே உத்தம வசதிகளாக

ஒரு மாதமாக நடப்பெற்ற வரும் பொராட்டத்தில் என் அனையி குதித்து விட்டது. படுக்கையில் படுத்தால் கண் மூடக்கொள்ளும். மனக் கதவு திறந்துவிடும். அனல் பிறகு அவ்வளவுதான். காதலித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில், இரவு நேரம் கூட இம்மையான எண்ணங்களுக்கிடையே கூன் ஸுயர்ந்து விடுவேன். காதல் முடிந்தது. கல்யாணமாகவில்லை. முறிந்தது. அவ்வளவு தான். எல்லாமே அஸ்தமித்து விட்டது போன்ற ஒரு பிவதனை, முட்டாள்தனமாகக் காதலில் கடுபட்டு மோ என்ற எரிச்சல், சினிமா நாயகிகளைப் போல அசட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டோமே என்ற வெட்கம், நான்கு பேர்களுக்கு முன் என் காதல் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினேன் என்று நனை குழிவு. என்னைக் காதலித்த அக்ஷர காதலித்ததாகப் பன்றகாற்றிய திரிபு வேறு ஓர் இடத்தில் - பெரிய இடம் என்று கேள்வி - பெண் பார்க்கிறான் என்று சொந்தி யால் ஏற்பட்ட எரிச்சல்.

அனையி இக்மாயம் தனித்த என்னை என் அம்மா ஸ்ரீத்து கொண்டாள்.

"ஒரு மாதம் சில எடு அனு."

"எதுக்கு?"

"அத்தை வீட்டுக்குப் போ!"

"போய்!"

"அத்தைமாமன் இரு."

"அத்தைமாமன் வயது எழற்பது. அவனுடய் நான் புரா இருக்க கொங்குளையா?"

"இல்லை. எழற்பது வயதில் நூற்பது வயதுக் காலமாக, நன்றை பம்பரமாகக் கற்றுவிடுன்.

"என் ஸுயர் மீன் அனையிராத..

பூ ஸுயர் பிஷுவல்

அஸ் அன் குரீஸர்..."

பெரிய வீடு. வீட்டைச் சுற்றித் தோட்டம். பத்து தென்னை மரங்கள். இரண்டு மா இப்பொழுது பழக்க ஆரம்பித்திருக்கும். அகல் மகிழ்காவா. போ..."

"என்னம்மா இது."

"உடம்பைத் தேத்திக் கொள்ளுதான். ஊட்டி, கொட்டன்று போகணும்னு இப்பி."

மாணசுத் தேத்திக் கொள்ளவும் சில இடங் களுக்குப் போகலாம். இப்ப உலகத்துத் தேவை அமைதி. இன்னிக்கிக் ஆபீஸில் வீவு கேளு."

இட மாற்றத்தால் மன மாற்றம் ஏற்பட முடியாது என்று எண்ணின நான். மன அமைதிக்காக என்னை வேண்டுமானாலும் செல்வத் தயாராக இருத்தேன்.

அன்று காலைவயல்தில் என் வீவு அப்பி கேஷன் உன்னை போனதும் உதவி டைரக் டர் அழைத்தார்.

போன மாதம்வரை திரீப் உதவி டைரக் டர். காதலின் நெஞ்சு முழிய ஏற்பட்ட பிறகு உதவி டைரக் டரின் பெயர் திரீப். அவர் கூப்பிட்டால் போக முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு முடியுமா? ஆபீஸ் முழுதும் தெரியும் போன மாதம் வரை தானும் திரீப்பும் எப்படிப் பழகினோம் என்று. இந்த ஒரு மாதமாக எப்படி விவகி இருக்கிறோம் என்பதையும் ஆபீஸ் அறியும்.

மேலே எழுத்து தடத்தேன். உதவி டைரக் டர் அழைப்பினால் பிரேமசெத்தேன்.

திரீப் ஏதோ ஒரு சிப்பலில் மூன்று வீடுப்பது போன்ற பாவனையில் இருந்தான். மூன் பேர்லாம் என் ஊடைய வாசனைவை நுகர்ந்த

எனக்கி நான்தான்

பி.வி. சூர்.

துமே மயர்ந்த முகத்துடன் பார்த்து எழுத்து நிதபான். உன்னை வாரும் வரக் கூடாது என்று அறிவிக்கச் செய்ப்பு வினக்கை ஏற்றிவிட்டு, என் கைகளைப் பிடித்து

வினான். இப்பி. நான் சிப்பத்தி இக்க. ஒரு தடவை நான் சென் திருத்தபோது காப்பி மேனது மீது இருக்கது. ஒரு எப் காப்பி. 'சூடி என்றான். 'உங்களுக்கு?' என்றேன். 'ஆளுக்குப் பாதி' என்றேன். 'நீங்கள் முதலில்', 'இப்பி நீதான் முதலில்' - ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான தொத்த புத்தத்திற்குப் பிறகு காப்பியைக் குடித்தேன். திடீரென்று 'கூடாப்' என்றான். திறத்தினை. நான் குடித்த பாக்கியைக் கையில் வாரங்கிச் சொண்டு, 'உன் உதடு பட்ட இடம் எது?' என்று கேட்டான். சொன்னேன். என் உதடுகளை கப்பலிக்க முடியாத அவன், கோப்பையில் என் உதடு பட்ட இடத்தை உபசரித்தான்.

இந்த மரணி காதலனுடைய அழையின் பிரவேசித்து தின்றபொது. மேனது மீது

இருந்த வாய்ப்பில் கோயம்புலி நிர்வாகத்தை
இழந்து வந்தது.

ஒரு நிமிடங்களுக்குப் பிறகு என்ருல் அவமானத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடிய வில்லை. தான் அபேஷப்பட்டேன்.

தான் வந்திருக்கிறேன்.

• **செய்தல்**

“அப்படிதான் வருகிறதே.”

“Oor, unōto Gaudē.”

'பலிஸ்' எங்கோத் தயக்கம் எவந்ததது, திஸ்
தெயர்,

"Old Glory,"

உட்கார்த்தென். முல்பெய்லாம் அவன்
மடியெய் உட்காராததுதான் பாக்கி. இப்
போது உதவி ஸ்டரக்டர் செரஸ்ஸுமினார்
உட்கார்த்தென்.

இதன்கீழே,
இதன்கீழே கிடைப்பது மூலக்கூறு எதிர்
புற பரிசுத்தம். தான் என் கண்டித்த
தாய்க்கித் தெரண்டி.

“மரப்பல நாள் வீடு போட்டிருக்கிறாய்.”

"...موت"

“இது மேலாதிக்கம். ஜனம் இப்படி தேர
வாய் காண்ப்பதன்மேல் வருகிறது.”

"செய்யும்."

“ஆயிரம் புள்ளி விவரங்கள் தயார்
செய்ய வேண்டும்.”

"எனக்கு என்னை தெரியும்."

“சில தருமங்கள். ஆனால் இப்போது இல்லை.”

“எனக்கு இப்போ ததால் தெலு-
காவும் இரு மாதம்.”

உலகம் முழுவதும் உள்ள பண்பாட்டு அமைதிகள்

“சீமந்த தேஃ சாந்தி உபநிஷத் உபநிஷத்
நா தீர்த்ததேவம்.”

“தொண்டியாடல்”

“உரத்தல் சரியுமெனில், எல்லாம் அப்படி
தெய்வநிலை என்ன காரணம் என்று எழுதி
விருத்திதென். பாரிதீரிகளா?”

உதவி ஸ்டாப்டர் மார்த்தார். ஒரு நிமிஷம் மெளசும். பிறகு, "இது பொது மரண நாளாம். உன் உடம்புக்கு ஒன்று இல்லை" என்று.

“தமிழன் ஒரு ஸ்தம்பமா?”

18

சார், முடியுமானால் இப்ப ஈரங்களைக் கொடுங்கள். இல்லாமல் போனால் இந்த மேட்டாளலில் உள்ள பெரிய டாக்டர்

உலகில் ஒருவரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி அனுப்புகிறேன். அப்படிதான் என் வீவு தரலாம் சாங்கான் அடிகளும். தான் வருகிறேன்."

எழுந்தேன், நடந்தேன், கதவு பக்கம் போனதும்—

4. **अथवा** -

“என் பெயர் மீன், அனாராதா... நான்
பெட்டர் மீனாக அல்ல அல்ல அப்பீனா.”

"P.O.S., 24, Gable Court."

பிழைகள் காரி கோவை எக்ஸ்பிரஸில் ஏறியதன் முதல் முதலாகத் திரிபுரம் மன அமைதியின் அடித்தட்டுக்குத் தளமிட்டு அத்தமையைப் பற்றி திரித்தேன். அத்தமையின் மூலம் வந்தான்.

இந்தே முக்காய் அடி உயரம். தும்பைப் பூப்பிழைந்த தும்புக்கு ஏறிய, தும்பைப் பூ போன்ற வெண்ணிறப் புடவை, தெந்நீரின் விழுநிலை நீரே. அருத்திய ஒரு துணி மாலை. குரல் வெண்ணெய், பார்வை ஒரு சத்தி மூலை. சிறிப்பு ஒரு மத்தாய்ப்பு. மூன்று எட்டுகளிலிருந்து விட்டத்தட்ட இரண்டா விரம் காடகை வகுவிதது. பங்கா, கார், முகரவர், வேலைக்காரி, தோட்டக்காரன் என்று சிப்பந்திகள். காடகை வகுக் கேம்ப, கைக்கு எழுது, முனிசியம் ஆயின் வருமான லரி அதுவகைப் என்று அகில. அவ்வப் போது தலை நீட்டும் ஒரு மாஜி சர்க்கார் ஆயின் தலை இனார்த். விடயம் தாக்கு தலைப் பக்கம்.

என் தாதா - அந்தஸ்தில் அப்பா - பழையதில் ஊதப் போனவர். அந்ததக்கு ஒன்பது வயது நடக்கையில் பதினாறு வயது முறைப் பிள்ளைகளை உயர்வாகச் செய்து வைத்தார். இவரும் செவ்வியைப் பிள்ளை ஆக்கி கொண்டிருக்கையில் உன்னை பெரியவர்கள் பாக்கு செய்தினை மாற்றிக் கொண்டார்கள். முறைப் பிள்ளைகள் அப்பா - என் தாதாநின்று அக்கா புருஷர் - அந்தக் காலத்திலேயே பெரிய புள்ளி அந்தஸ்தில் வீதம் செய்ததில் கொடுத்தி.

ஆனால் என்ன புண்ணியம்? பத்து வயதில் அதை கழுத்தில் தூசியைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு வீணாபாக் கோண்டிருந்த சகலப் பறித்தது வயதும் ஊனவழிக்கும் தொடட்ட வென்றில் நீத வேண்டும் என்பது இர அரை எழுத்தது. கோவை மாவட்ட வென்று நிர அவதத்தை விட ஆழம் பயன் தரமானது. அதன் பயங்கரத்தின் அவதம் இதற்கு கொண்டான்.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அன்று கட்டிய புடவைகளை வெள்ளைமயை அந்தத் துள்ளும் மாந்தரில்கை, பள்ளிக் கிடம், கல்லூரி, சில ஆண்டு காலம் ஆகியவற்றில், எதுவும் அவர்களை மாந்தரில்கை, பள்ளி பரதாபப்பட்டாராகள். சிலர் அவருடைய அறிவண்தைக் கண்டு கிரித்தார்கள். துள்ளும் சிலர் அவருடைய செந்திரியமாவையாவும் வீணுகிறதே என்று தாப்பப்பட்டார்கள். தாத்தாட ஓரிக் முதலாக் மறு மிகாததை நிறைவுட்டனர். அந்தத் தைத்தாள். தாளுக்கு தான் அவருடைய

அகில இந்தியாவிலுள்ள முன்னாள் பாராதி
பேரவை, அவை அகில இந்திய காங்கிரஸ் ஆரம்பித்
தான். முன்னாள் அவை பாராதிபேரவை அந்
நாட்டில் எல்லாம், அவை பணியைச் செய்கிறது.

தெருவத்தில் இறந்து போனவன் வளர்ந்து
சொண்டே வந்திருக்க வேண்டும், வளர்ந்து
விட்ட உருவம் ஒரு தெய்வக் கிழவராக
உறைந்திருக்க வேண்டும். அந்தத் தெய்
வம் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு மனிதனை
உட்கார வைக்க அவனாக முடியவில்லை.
வைக்கவும் நினைக்கவில்லை.

ஓ தகனமே அம்மா டெலிபோன் மூலம்
தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் அத்தை
ரயிலுக்குக் காள் அனுப்பி இருந்தான்.
காரில் ஏறியதும் "அத்தையம்மா
எப்படி இருக்காய்?" என்று கேட்டேன்.
காரைவிட மற்ற குரலில் காரைவர் அளித்த
பதில் என் இதயத்தில் ஓரிரு தத்தினைப்
பாதித்தது.

"சொக்கும்படியான இல்லை."
"அப்படி யென்றால் என்ன அர்த்தம்?"
"டாக்டர் வந்து போய்க்கிட்டிருக்கார்."
தான் பந்தரை போய்க்கிட்கோலில் இறங்கிப்
படி ஏறி, தோள்களுள் பிரவேசித்தபோது,
அத்தை எய்யு தாந்தலையில் படுத்திருந்
தான். என்னைக் கண்டதும் எழுந்து
விசைத்து வந்தான் எனக்கு ஓரே விப்படி!
"ஊ அது..."
"அத்தை, உங்க உடம்புக்கு என்ன?"
"முன்னாலில்லை, உட்கார்..."
"என்ன உடம்பு அத்தை? டாக்டர்
வருவா?"

"பணம் கொடுத்தால் டாக்டர்வருவார்...
டாக்டர் வந்தா பணம் கொடுப்பேன்...
முதல்வேலை என் கால் எழுவிட்டு வா... எப்பி
டுபோனம்."

எப்பிட உட்கார்த்தபோதுதான் "அத்தை
நீ இப்ப வந்தப்போ, என்ன நினைச்சேன்,
தெரியுமா, அது?" என்று ஆரம்பித்
தான்.

"என்ன அத்தை?"
"என் வாரிசு வந்துவிட்டான்னு..."
தான் சிரித்தேன்.
"என்ன அத்தை சொல்கிறீர்? உங்க
சொத்தை யெல்லாம் எனக்கு எழுதி வைச்சப்
போகிறீர்களா?"

குழம்பைப் பரிமாறித் சொண்டே,
"சொத்தை எழுதி வைச்சாததால் வாரிசா?
உங்கைப் பொறுத்த வரையில் இனிமேல்
உனக்குக் கல்யாணம் இல்லைன்னு சொல்கிட்டி
டாயாரிசு! பத்த தானிரே மூன்று வாய்ப்பு
உன் அப்பாவும அம்மாவும டெலிபோன்
பயன்பிட்டா."

தான் பதில் சொல்வதில்லை.

"அது?"
"என்ன அத்தை?"
"எனக்கு இப்ப வயசு எழுபது. கேட்கற
தில் தப்பு இல்லை. நீயும் அந்தத் திரிப்பும்
எப்படியிப் பழகினீர்கள்?"

"அதான் தெரியுமே உனக்கு நிச்சய
தார்த்தத்துக்கு நான் நிச்சயம் பண்ட
அளவுக்கு..."

"நான் எனக்கு ஏதனமே தெரிஞ்சதை
உன்விடம் கேட்கவில்லை. எனக்குத் தெரி
வாததை - உனக்கும் திரிப்புக்கும் மட்
டுமே தெரியக் கூடியதை விளக்கிறேன்."

"அம்மா, ஒரு என் பொன்னென்ன உனக்கு
டான்."
"எப்படியோ?"
"பொன்னென்ன அவன் திரைக்கதை அது
ஸ்போ..."

"புரியலை. அத்தை..."
"ஒரு தடவைப்பாவது..."
"ஒரு தடவைப்பாவது?"
"நீ மனைவியா...அவன் புருஷனா..."
"இல்லை, அத்தை... இல்லைவே இல்லை.
அதற்கு தானும் இடம் கொடுக்கலை...
அவரும் முயற்சி செய்யலை..."

"ஆரூ நீ மனசார திரிப்பை தெரிச்சே...
விரும்பினே. அவன்தான் புருஷனா வற
னும்து தெய்வத்துக்கிட்ட வேண்டுகோ."
"ஆமாம், அத்தை..."

"எனக்குத் தான் கட்டியவசையும் தான்
அப்படித்தான் மனசார தெரிச்சேன்
விரும்பினேன். அது அவர் மனதஞ்சுப்பறம்
பகலமயான கள்ளத்திலே ஆனா பொரு
கூர் பதின் பொண்புறம் என் உககத்தில்
என் கண்ணுக்கு வாரும் தென்படவில்லை,
அது... நான் இன்னும் ஒரு கண்ணிப் பெண்
தெரியுமா, அது?"

"தெரியும்."

"என் அப்பா பணக்காரர். அரசியல்
செய்தி. சொல்காது உடையவர், தான் என்ன
செய்திருந்ததாலும் உலகம் வாய் திறவாது."

"அப்படி இருந்தும்..."

"ஆமாம், அப்படி விரும்பும் தான்
பழமையை விட்டு அலையில்லை..."

"ஆனும் இது பழமையை தத்துவம் அத்தை!
விதவர் விவாதத்தில் என்ன தப்பு?"

"தப்புகுது தான் சொல்வதிலேயே! மறு
கல்யாணம் செய்து கொண்டதும் சொன்னா
தலும் அந்தத் விதவையின் மன உணர்வு
களைப் பொறுத்திருக்கிறது. தானி வெறும்
அடையாளச் சின்னம் என்று நினைக்கிறவர்
களுக்கு தான் புத்தி சொல்லவில்லை. ஒரு
பெண் ஒருவரை மனசார தெரிச்சிட்டா
அப்புறம் அவன் தானி கட்டியதும் கட்டி
டாட்டாலும் அவன் அவளுக்குப் பண
வந்தாக. மான்சல்வம் புனிதமானது
என்று தான் வாதாடவில்லை. அந்தத்
தந்தவந்தான் புனிதம்."

அதே போல மனைவியும் புனிதமான
வன் என்று ஆன்சென்னை நினைத்துப் பார்க்க
வில்லைவே..."

"நீ பார்த்த ஆன்சென்னைகள் அப்படி
இருக்கலாம். ஒருத்தியையே நினைத்துக்
கொண்டு வயத்தியமா அறிவிவவரின்
எத்தனை பேர்?"

"கூட அத்தை."

“அஹ...”

“என்?”

“ஒரு விநாடி நேரமாகவு இருப்பதால் உன் கண்களையே மூடிக் கொடுத்து, இப்ப அவன் உயிரோட இருந்தாலும், உன் கை எதிரிட்டாலும் உன் அணியில் அவன் இறந்து போனவனுக்கிடமாக... நீ... நீ...”

“ஒரு விநாடி என்னைக்காவது அந்தை?”

“ஆமாம். ஆனால் நீ உயிர்வாழும் செய்கு கொள்கையில் தப்பிவிடு. அது என் நோக்கத்தில் ஒரு விநாடியின் மறு விவாகம். நெகிழ்வதற்காக, பாதுகாப்புக்காக, ஏன் செல்ல வந்திருக்கிறாய்? செய்கு கொள்கு விட ஒரு ஏதிராடு.”

“என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு சமயத்தில் முடிந்து விட்டது அந்தை. நான் செல்ல அனுமதியைக் கொள்வது. ஆனால் அந்த நான் முக்கியமான சாதிக்கவும் இல்லை. ஆனால் பெண்மையின் மனம் விட்டுப் பழகியிருக்கிறது. செல்ல இந்தப் பழக்கத்தை மேலும் பரிமரிக்கச் செய்கிறது. அவ்வளவுதான்...”

“அதாவது தெய்வச் சிவனுக்கு அவ்வளவுதான் மாறியிருக்கிறா...”

“செல்லுமா அங்குள்ளிருக்கிறாயா...?”

ஒரு கணம் யோசித்தேன்.

“அஹ” என்றான் அந்தை.

“உம்.”

“நீ ஏன் இப்போது என்னிடமிருந்து இறந்துவிட்டேன்? என் கைகளில் என்னைக்குக் குறியும் போய் இருக்கிறதோ அன்றிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டே...”

“ஆபீஸ்?”

“என் கைகளில் நீ ஆவியுடன் எதற்கு ஆபீஸ்?”

“வந்து...”

“யோசனை செய்... இன்னும் உன் மன நிலை தொடர் ஆசைகள் விட்ட ஆசைகள் இருக்கலாம்... அதனால் உன் மனம் மாற வாம்...”

“என் மனமிருந்து நினைவு அவ்வளவு சேகரிப்போடுவதற்கு நேரமில்லை, அந்தை அவன் இப்போது என்னுடன் இருக்கிறவருக்கும் நான் இப்படியேதான் இருப்பேன்...”

“அப்ப இப்போது இருக்க வேண்டியதுதான்...”

தேவதாரித் தனியைப் பட்டினம் நல்லி நல்லி விழுந்த விடுவதால் தான் ஒருவரின்மேல் “என்” போனது. பட்டின விடுவதால், பட்டின அலுவலர் இருக்கும். உட்காட, போல் நல்லியை விடுவது.

யோசனை

இந்தவாறு சொன்னது போய் அந்தை மோகமான நிலையில் இல்லை. நேரம் வந்தால், கைக்கு எழுதும் நேரம் விளார்க்குக்குப் பதிலாக அவருடைய பின்னா ஒரு நான் வந்தால். பெயர் மோகன். இருபத்தெட்டு வயது. நல்ல உயரம். சிவப்பு, எம்.காம், கைட்டில் வந்து இறங்கினான். அந்தை பூதலையில் இருந்தான்.

பேசினான். பேசினான்.

அதன் பிறகு தொடர்ந்து வரவானான். தொடர்ந்து போவானேன். ரொண்டிடு ரெண்டிடுக்கு ஒருநாள் ராகம் வரை பேசினேன்.

ஒரு தடவை உட அவன் மூன்றை தவிர நடந்து கொள்ளவில்லை. பேசவில்லை, இவ்வளவுக்கும் வரப்படுகின்ற ஏராளம்.

இருபது நினைவுகளுக்குப் பிறகு ஓர் உண்மையை உணர்ந்தேன். பருக்கையில் படுத்தும் நினைவுகள் மூன்று வரவில்லை.

மோகன் வந்தான். சிந்தித்தான்.

அந்தை அதாவது ஆண்டுக்கொரு மன உறுதியுடன் இருக்கிறிருக்கிறான். என்னுடன் இருந்து நாட்டின் முடியவில்லை.

நான் என்ன வாரிசு!

இன்று நினைவு மறைந்து போனது போல் நான்கு மோகனும் மறைந்து போனார்கள். இது கைப்பிடிக்க. என் மனத்தில் உயிர்வாழ்ந்தான் முக்கியம். பாததைய வரும் கணம். ஆனால் பாதை ஒரே மனம் பாததையிருந்து வரும்வரும் தருவாய் வரவானாயிற்று.

“அந்தை நான் இன்னிக்கு நேமிரில் புறப்படுகிறேன்...”

“உம்” என்றான் அந்தை. காரணம் கேட்கவில்லை.

“அந்தை பம்மாமைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு!” என்று சிப்பந்தியிடம் சொல்லி விட்டேன் கைக்கு ஏற்றினேன்.

பிணைப்பாரத்தின் கைகளில் வந்திருந்த நான் மோகன். கையில் ஒரு மோட்டை, தீப்புகும். பூ. மக்கினை. வாய்க்கிட்டுவான் போன்.

அவன் கைகள் கைத்தை. நான் அவன் உட்கார் முழுதும் விளார்க்கிறிருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்தேன்.

“நான் மெட்ராஸ் வந்தால் உன்னைச் சந்திக்கவா?”

“ஆஹ...” என்றேன்.

ரயில் நகர்த்தது. ரயில் நகரில் கை விக் கைக்கை அடைத்து விடும். ஆனால் நான் எங்கே போகிறேன். எதற்காகப் போகிறேன்? என்னை நான் அறிந்து உணர்வது எப்போது?

“ரொண்டு. படுத்தேன்.

கண்ணிதழ்கள் மூடிக்கொண்டன. இதழ் கைக்குள் மக்கினை மறைத்தது. கொடுத்த கை திணை வரும்வரும்.

ரயிலுடன் ரயிலாக மோகன் மூடிக்கொண்ட வந்தான். எப்போது நின்றுக் கைறு தெரிவிக்கிறேன்.

தான்தான் தூக்கி விட்டேனா?

பாரத டிவி

பெற்றிருக்கப் பெருமை
பார்க்கிறுக்க அருமை

Bharat TV
Solid State

பாரத டிவி உயர்க்குறை
ஒரு காலகால வாகனம்
கிருப்தி உயர்வு
பாரத டிவி பதிப்புரை

பாரத டிவி

சுந்தரம் பைனான்ஸுடன் உங்கள் உறவு நீங்கள் வளமைக்கு அளிக்கும் நல்வரவு

28,000 ரூபர்டி டிரைக்கிங் எம்ப்ளாய்மென்ட்
ஆஃப் டைரக்டர்ஸ் 25 ஆக்டுமர் 2010
இதன்மூலம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பைனான்ஸுடன்
இந்தியா பங்கிங் இயோகி 2 வ. 9 ரூபர்டி
முடிவாகியது. இதுபோலவே, ரெஜிஸ்டர்
பைனான்ஸுடன் டிரைக்கிங் 175 வ. 9 ரூபர்டி
எனவே 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 28,000
எம்ப்ளாய்மென்ட்

1179 வரையில் 310 ரூபர்டி எம்ப்ளாய்மென்ட்
ரெஜிஸ்டர் ஆஃப் 25 ஆக்டுமர் 2010
இதன்மூலம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பைனான்ஸுடன்
இந்தியா பங்கிங் இயோகி 2 வ. 9 ரூபர்டி
முடிவாகியது. இதுபோலவே, ரெஜிஸ்டர்
பைனான்ஸுடன் டிரைக்கிங் 175 வ. 9 ரூபர்டி
எனவே 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 28,000
எம்ப்ளாய்மென்ட்

வந்திருக்கிறார். சந்திரன் கந்தர்வன்
இந்தியா பங்கிங் இயோகி 2 வ. 9 ரூபர்டி
முடிவாகியது. இதுபோலவே, ரெஜிஸ்டர்
பைனான்ஸுடன் டிரைக்கிங் 175 வ. 9 ரூபர்டி
எனவே 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 28,000
எம்ப்ளாய்மென்ட்

இந்தியா பங்கிங் இயோகி 2 வ. 9 ரூபர்டி
முடிவாகியது. இதுபோலவே, ரெஜிஸ்டர்
பைனான்ஸுடன் டிரைக்கிங் 175 வ. 9 ரூபர்டி
எனவே 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 28,000
எம்ப்ளாய்மென்ட்

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா பங்கிங்
இயோகி 2 வ. 9 ரூபர்டி முடிவாகியது. இதுபோலவே,
ரெஜிஸ்டர் பைனான்ஸுடன் டிரைக்கிங் 175 வ. 9 ரூபர்டி
எனவே 2010-11 ஆம் ஆண்டில் 28,000 எம்ப்ளாய்மென்ட்

ன்
சுந்தரம் பைனான்ஸுடன்
உங்கள் உறவு
நீங்கள் வளமைக்கு அளிக்கும் நல்வரவு
100 மாதிரி 2010 2010-2011

மரணம் எப்பது, மண்ணுயிர் நிலையில் தான் நிச்சயிக்கப்படாத விவந்து. மரணம் சம்பவிக் கிபத்தும் ஒரு விவகாரம் இருக்கிறது. இந்த விபத்து பெரும்பாலும் கவனக் குறைவிலேயே நிகழ்ந்து விடுவது இப்போதெல்லாம் சரிவ் சாதாரணமாக இருக்கிறது.

முன்பெல்லாம் பெண்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது கைமயல்கட்டுச் சமுதாயம் என்று கூறுவார்கள். இ நவாநியுடன் போராடித் தீவி தயாரிக்கும் பொறுப்பு பெண்களைச் சார்ந்தது. எனவே தீவின் நாக்குகள் மாய்ந்து போகும் தீவி பெரும்பாலும் பெண்களுக்குகே நேருகிறது.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களில் பெரும்பாலும் ஸ்டய்களே எம் ரூபம் எடுக்கின்றன. கணப் பொழுதில் கவனக் குறைவைக் காரணப்படுத்தி எத்தனையோ பெண்களுக்கு இந்த ஸ்டய்களே மரணதண்டனைகளை விதித்து இருக்கின்றன. ஸ்டய்களினால் கைமயல் செய்யும் சகோ தரிகள் முதலில் அவைகளைப் பக்குவமாக்கப் பயன்படுத்தவும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திருவங்கிக் கோனி தீயிணப்பு அதுவரை திரு பட்டினங்குரன் அவர்களை அனுதி இது குறித்துக் கேட்டபோது. "ஒரு நாளைக்கு சராசரியாக ஒன்றைக்கூடப் போர் மிதம் ஸ்டய் வெடித்து மர ணம் அடைகிறார்கள்" என்று வருத்தத்துடன் கூறத்தார். ஸ்டய்களைப் பற்றவைத்துவிட்டுப் புத்தகம் படித்துக்கொண் டிருக்கிறார் ஒரு பெண்மணி.

ஸ்டய்களில் இ நாக்குகள் கோரல் நடனம் நடத்துகின்றன. மேலே மின்விழி வெகமாகக் கழல்கிறது. இதற்கு ஏற்பச் செவி மூத்தாணியும் ஆடிக் களிக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பெண்மணி கவன மெல்லாம் கையோடாட்டத்திற்குள் புதைத்து விட்கிறது. எவ்வளவு அழாக்கிறதை? காற்றில் ஆடிய செவித் தலைப்பும் ஸ்டய்களில் தீப் பிழம்பும் சந்தித்துக் கொண்டன. இ உடைவில் பரவி உடலில் பரவி - அங்கவளவதான். உடலே உருக் குடுத்து போய்விட்டது.

அழுவெ மூடம். உயர் தளம். காஸ் அடுப்பில் கைமயல். பாங் காய்ச்சிப் பருகிய பெண் காஸ் வாக்வினை மூட மறந்து படுக்கைக்குச் சென்று விடுகிறார்.

கவனப் பயணத்தை முடித்துக் காலை எழுந்த அவர் கைமயல் அறைக்குச் செல்கிறார். தீக் குச்சி பொருத்துகிறார். அங்கவளவதான். காற் றிலே கைத்து இருந்த காஸில் தீ பற்று கிறது. உட்டிடமே பிளந்து விழுகிறது. கைமயல் செய்து முடித்துவிட்டு அடுப்பில் காஸ் வாக்ஸ் மூடாத கவனக் குறைவு தான் அது. விளைவு - அழுவெ மானினை வீண் வெடிச் சிதறல்களுக்கு மத்தியில் அருகிய நிலையில் பெண்ணின் சடனம். இவை யெல்லாம் அடிக்கடி நடக்கும் அசம்பாவிதங்கள். இப்படிப் பட்ட அபாய நிலைகளில் இருந்து மீள மாதர் குலம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தைக் கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்.

ஸ்டய் எப்போதும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அதில், குறைத்தது பாதி அளவுக்கே ளும் மண்ணெண்ணெய் நீரம்பி இருக்க வேண்டும். அதற்குக் மே இருந்தால் அது -மேலே

பெண்களின் எமன்

அஸ்விதிரா. சாமுண்டஸ்வரீ

போக வழி வகுக்கும். ஆகவே அடிக்கடி எண்ணெய் மட்டத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காடுகள் கவந்து எண்ணெயைத் தான் நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இத்தக் காடுகள் வழித்து ஸ்டம்ப்ஸின் கீழ்ப் பகுதியில் தேங்குகிறது. இத்தூய் துருப்பிடித்து விடும். துருப்பிடித்த ஸ்டம்ப்ஸைப் பயன்படுத்துவதும் ஆபத்து. ஆகவே 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையேயும் உள் பகுதி களைக் கத்தம் செய்துவிட வேண்டும்.

எரியும்போது...

ஸ்டம்ப்ஸில் திரிகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும்போது எண்ணெய் கணற்கக் கூடாது. ஸ்டம்ப்ஸை இழுத்துத் தூடைக்கக் கூடாது.

ஸ்டம்ப்ஸின் இரினப்படி பகுதிகள் சரியாகப் பொருத்தி உள்ளனவா என்று பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இரினப்பில் கொளாறு இருப்பது ஆபத்தானது.

'எண்ணெய் கண்ணடவர்' உறுதி மிக்கதாக இருக்க வேண்டும்.

திரிகள் எப்போதும் எண்ணெய்க்குள் மூழ்கி இருக்க வேண்டும். இல்லாமல் திரிவாய் பற்ற வைத்துச் சிறிது நேரத்தில் ஸ்டம்ப் வெடிக்கும் ஆபத்து உண்டு.

திரிகள் தாழ்வாய் இருக்கும்போது பற்றவைத்து அதன் பிறகுதான் உயர்த்த வேண்டும்.

காஸ் அடுப்பு

இன்டேன் காஸ் பயன்படுத்துகிறவர்கள் முகமும் எச்சரிக்கையுடன்

செயல்பட வேண்டும். சனமயல் அன்றைய விட்டு வெள்ளியே போகும் போது காஸ் வாங்கு மூடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்து, சரியாக மூடிவிட்டுச் செல்லவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

படுக்கைக்குச் சென்ற பின்பு காஸ் வாங்கு மூடவில்லை என்று தெரிந்தால் மறுநாள் எல்லாக் கதவு, ஜன்னல்களையும் திறந்துவிட வேண்டும். அதன் பின்னர் சிறிது நேரம் கழித்துத்தான் சனமயல் அறைக்குள் செல்ல வேண்டும்.

ஸ்டம்ப் அருகில் தீப்பிடிக்கத் தக்க இட திரவப் பொருட்கள் எவ்வாறு வைக்கக் கூடாது. எண்ணெயை ஊற்றியதும் எண்ணெய் டிப்ஸை அப்பறப்படுத்திவிட்டுத்தான் ஸ்டம்ப்ஸைப் பற்ற வைக்க வேண்டும்.

தீப்பிடிக்கும்போது...

சனமக்கும்போது தீப்பற்றிக்கொண்டால் வழக்கமாகப் பெண்கள் ஆங்கும் இங்கும் ஓடுவதும், தன்னரை எடுத்து ஊற்றிக் கொள்வதும்தான் செய்திவ்றனர். இது பெருந்தவறு. உடலில் தீப்பிடித்துக் கொண்டால் கனமயல்துணியால் உடலைப் போர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். மேலே விழுந்து புரள வேண்டும். இதனால் தீ விளரவில் அகிணந்துவிடும்.

இத்த விஷயங்களை நாம் கவனிக்காமல் விட்டு இருந்தால் மரணத்தேதியையும் தேரும் படலம்தான் நம்முட சனமயலறையில் நடக்கும்.

1. துளசி மணிகைக் கடிப்பதில் அணிவதால் சில மனம்கள் உண்டி. சிலம் பூச்சிகள் கடிப்பதில்லை - கடித்ததால் விலகம் ஏற்படும். கிட்டி தேய்க்குதல் கிட்டி வராமல் துளசி மணிகைக்கு ருளியதால் அதன் வீரம் அரிதல் விளையும் கண்ணுக்கூடும்.
2. துளசி வெவ்வேறு வகையிலும் கொள்வதால் இரத்தமும் வாயும் இரண்டும் வீடு கட்டும் பொழுது வீட்டின் வாசற்படியில் கட்டுவதில் நுனத்த துளசிக் துளசிகைக் கட்டி வாய்க்கலாம். இது தாக்கிவ்றவிட அதில் கந்தி யுள்ளது இது.
3. குழந்தைகளைக் காத்தி எதித் தாயும் - வயிற்றுப் போகி னாலும் அவநிப்பிடால் துளசி விளைய அளர்த்தும் பசும் வாயில் கலந்து கொடுக்கலாம்.
4. காது குத்தும்படித் துளசித் தாற்றிப் குளிர்வதே வேண்டி

துளசியின் மகிமை

5. துளசி மூலம் மூலம் வேத்து அளர்த்து சாப்பிடுவதில் அளர்த்த வில் கமல் சனமயலும்.
6. பூச்சி கடிக்கிறது துளசித் தாற்றி தயில் வாய்க் கொடுக்கலாம்.
7. இவ்வொரு நாளும் காலை மணி 10-க்கு வேளைகளிலும் துளசி சைத்த தின்று வருவதால் உடல் தயில் அளர்த்திவ்றவிட எந்த நோயும் வராமல் தடுக்கலாம்.
8. சளி பிடித்தவர்களைக் காலை மணிமும் துளசியும் இரத்தமும் சாப்பிடுவது மிகவும் நல்லது.
9. துளசித் தேடி 'து' விட்டு வளருவதில் கவனமாகிவ்றது பூவும் விளையும் முதலில் போல தாற்று ருள் கொத்துக் கொட்டிவ்ற வாய்க் கொத்து விட வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் தேடி தேட நாளைக்கும் பட்டி கொடியில் இருக்கும்.

சாருஸ்

எனக்காக ஒரு

ழக்கிதழ்

வெள்ளாஜர்தன்

தூரே நோரத்தின் மறைவிலிருந்து டிரான்ஸ்கில்டர் ஓயித்தது. அவன் உடலே சிவஞமாரின் தூரமும் ஓயித்தது.

“வகுதி அவன் உன்னை எண்ணியிருக்கிறான் என்று உயர்பேசன் ஆணை மன்றத்தின் போல - வரவழிவார்” கண்ணாடியின் முகம் தின்று தலைவையக் கொடுக்கொண்டிருந்த அரவித்தா ஒரு கணம் தின்று வரிசை முறை முறைத்துப் பார்த்தாள். ஒரு கணம் பிடரி முழுதும் வழியும் தன் மலிகுடன் கூடிய அந்த இளைஞன் கண்ணாடியில் தெரிவது போல் அவளுக்குப் பிரமை தோன்றிவது. மீண்டும் தலைவரை வரிசை. அந்த இளைஞன் தன்னிடம் பற்றி என்ன நினைப்பான்? தன்னை வழிவாயம் கொடுத்துவிட்டான்.

கவிரோரமாய்க் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான் அவன். அவன் வேலமடை நோவிலிருந்துப் பட்டின் கட்டிக் கொண்டிருந்தது. அரவித்தாவின் சிறிய இடை நிமிர்ந்து பார்த்து அவைத்தது. ஆனால் ஏனென்று கேட்கவில்லை. அதைத் தொத்ததும் அதையும் இயந்திரத்தின் அமைந்து கொண்டிருந்திருந்தது. அவன் தான் தவறாத ஒரே. அந்த ஒரே தான் முழுதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

அதையும் இயந்திரத்தை ஒட்டி ஒட்டி அவன்மேலே ஓர் இயந்திரமாவியிருந்தான். அவன் முப்பத்தைந்து. தன்மீன் என்னும் அரிதியும் கூடிய நகர. அதைத்துத் தத்திதுக் கைகள் மென்மையைய இழந்து விட்டிருந்தன. தன்னை அரவித்தாவின் இமை கண்களின் அவனாகப் பழகிய போகையை.

தன்னை ஒட்டி உட்கார்ந்திருந்தான் சிவஞமார். இரவு, பகல் எல்லாம் ஒன்றுதான் - அவன்மீது பொறுத்த வரையில். கரப்பைத் தவிர வேறு எந்த வண்ணமும் அவனுக்குத் தெரியாது. தன்னை அந்த டிரான்ஸ்கில்டர். ஒட்டி பெற்று எல்லா நாடகாலையை இழுப்பிடமடை கொண்டிருந்தான் அவன் - அவன்மீது, வடகம் இடத்தில் விவாயாரம் செல்லும் அம்மா.

அவ்வளை இழந்து விட்டோடு வந்தவனிட்ட பெரியவர்களைவருவோடு கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கும் தனிஞகவ்யானத்தைக் கவனமென்று என்விய வேண்டியிருக்கும் கடைத்த தன்னை அரவித்தா! தனிஞகவுக்கும் அரவித்தாவுக்கும் நடுவே அவன்மேலே!

காவர பெயர்ந்த வீடு என்ற பெயரில் அவர்களுக்கு அடைக்கவயம் தந்து கொண்டிருக்கும் அந்த இடம் நாற்பது ஆண்டு கணம் அவர்கள் கதையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“அக்கா, பதிகிடுவது!” பாட்டுக்கும் மெனக்கா கொடுத்துதான் சிவஞமார்.

கண்ணாடியிலிருந்து கவனத்தை இன்னும் அரவித்தா திருப்பவில்லை. அதுகாசம் பொய்விட்டத் திருத்திக் கொண்டாள்.

“பெரிய ஆசை! டான்னு ஒன்பதுக்குச் சாப்பிட்டாக வேண்டுமோ?” என்று சீறிஞர் அவன்.

சட்டென்று வாயிடுப்போன சிவஞமார், எழுந்தவன் துள்ளிப் பற்றிக் கொண்டான். தத்தையை முறைத்திப் பார்த்தான் அரவித்தா.

“ஏன், ஆய்க்காளுக்குத்தான் பதிக வேண்டுமோ? மற்றவர்கள் சாப்பிட்ட உபாசா!” என்று கேளுக்கென்று கேட்டான். தம்பியின் தொண்டிப் பற்றிக் கொண்டான்.

“வா சிவ, நீயும் தானும் சாப்பிடலாம்” என்று இடமாவ குரலாக.

“எனக்கு ஒண்ணும் வேண்டாம். நீ போய்ச் சாப்பிடு.” “என்னைத் தீர் சிவப் தொடுப்பென்று உட்கார்ந்தவன். அப்படியே உடம்பைக் குறுக்கி கொண்டு படுத்துக் கொண்டான். பிடையை மடிப்புக் கிவாயமாக அவன் அருகில் தாக்கலாகக் குனிந்து, அவன்மீது பற்றி எழுப்பினான். “என்ன மூமா? நீ தின்னக் குறந்தைவா? உஷ், எழுந்திரு. எனக்கு நேரமாவியிட்டது. விதிப்பாரதி முடியப் போகிறது பாச!” என்று கூறியதும் அவன் எழுந்து கொண்டான்.

“தொம்பப் பதிகிடுவது அக்கா!” என்று தெம்பினான். “வாடா கண்ணாடி, சாப்பிடலாம். மீது. குமாருக்கும் சாதம் போடு” என்று உட்கார வைத்தான்.

சிவஞமார் அவன் கழுத்தை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டான். சாப்பிடுமப்போதும், டிரான்ஸ்கில்டர் முகம் எரிச்சலாக அதைக் கேட்டதும் அப்பா மலாக்கத்தின் முகம் எரிச்சலாகக் குருகியது. அம்மா சதம்மா அப்பாத்து மாலை முற்றத்தின் ஓரம் கிடத்த அம்பிக் கைகிப் அடித்துப் பிசைத்தான். இந்த ஆரவாரங்களில் ஒட்டாத தனிப்பட்ட மனம்.

“தாபே, பரதேவதை, இந்தக் குழப்பத்துக்கு என்ன வழி காட்டப் போகிறது?” என்று மனம் இறைந்திருந்தது.

“அக்கா, கரப்போ கேக் வாங்கிண்டு வரவா?” “ஆகட்டும்டா” என்றாப்பே அவன் கவனமெடுத்துக்கொண்டு விளம்பினான். மீது டியன் பரிசைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

“என்ன டயம்?”

“வழக்கம் போயத்தான்.”

அரளித்தாமின் மூகம் கவித்தது. “என்றை எங்கோரும் உமர் சாதம்மூ கூப்பிடப் போகுப்பா” என்றும்.

“கூப்பிடட்டும். இதுகூட இன்னாதவர்களை திணைக்கப் பாரீ. இது எவ்வளவு ஓசத்தின்னு புரியும்” என்றான் மீனா. பிறகு உன்னே போய்விட்டாள்.

மீனா பேசமாட்டாள். பேசினால் உர்மைமயமாகக் குத்துவது போல இருக்கும்.

“நானாக்கு நீ தவிர சாதம் கொடுத்தாக் எடுத்துண்டு போக மாட்டேன்...”

தெரு முனை வந்ததும் பார்வையின் அவசரம் அந்த வாயிப்பத் தெய்யப்பட்டால் அது ஒரு டிபார்ட்மெண்டில் ஸ்டோர்ம். அங்கு நான் அகலாத திவமும் பார்த்திருள். பார்ப்பதற்கு ஓர் இராஜ குமாரனாப் போல் சிவப்பாக, பிடரிவயத் தொடும் மூடிச் சுற்றினதோடும், சிவந்த இதழ்கள் பவழமாகத் தெரிய-

இவள் பெயர் என்னவாக இருக்கும்? பய பெயர்கள் திணைநீர்ச் சிவையின் குமிழிதனாகப் போய்வித் துள்ளின. அவன் கண் களின் களியும், இதழ்களில் ஓடிய இதழ்களையும் - இவன் பெயரைத் தெரிந்து கொண்டு நேரே ஒரு திடவை கூவி அழைக்கத் துடித்தது மனம். அதுவாய்க் வேலைகளின் தடுவல் அவன் நினைவு வந்தது.

நீண்ட பெருமூகம் இதயத்தைப் பிளந்துகொண்டு வந்தது. பெரியவர்கள மீனாவின் கவயானத்தை அப்பா எவ்வளவு பீரும் சிறப்புகளாக் கொய்தார்? தெரிவிப்பு எல்லாம் அந்நேரமே கரைந்தது.

சாப்பிட்டு விளையுதல் அபிஷேகம் நேரமே முகமையிலே இருந்தது. அழகுச் சந்திரன் வெண்கல் வாய் அகமினாட்டித் பித்தித் ஆய்வை உகைவி. ‘விஷி செகல்’ ஓரத்திதனானை கார் மீது விளையிட்டு வெண்கலத் துண்டித் துண்டி எடுத்து உதயிதனாகத் போய்விடுவதாயின வெண்கல் இப்போது மன ‘மூர்த்திதனாயின’ விளையிடுவதாயின மனது வெகுதிருந்த. கண் மீது விளையுதல் அழிச் குகை.

கார் விபத்தின் கனையவே இழந்தது. கடன் அடைபடும் மூன்று வந்துவிட்டாம். நனியுக்குக் கவயானம் பண்ணும் எண்ணமே இல்லை. பன்னிப் படிப்பை மூடித்து விட்டுக் கல்லூரிக்குப் போய்வை என்று திக்குள்.

அப்பா மறுத்து விட்டார். தெருக் கோடியில் உள்ள டைப் ரைட்டிங் இன்ஸ்டிடியூட்டிக்குப் போனான். மனம் அதில் ஓடித் விட்டது. ஒரு கவயானத்தில் வசந்த அவனைப் பார்த்தான். நனியு தன்வ அழகி. கசத்த மயங்கியதில் விபப்பு ஒன்றுமில்லை.

“நாள், உங்க பெண்ணை நான் கவயானம் பண்ணிக்கொள் கிறேன்” என்று வயி வந்தான்.

மகாவிக்ஷய் விழத்தார். “எப்படி? எப்படி? என்னால் ஒன் டும் பன்னி முடியாது. பெரியவன் கவயானக் கடனே அடைபட்டிருக்கிற கதையை மூடிச் கடனையும் கமத்து கொண் டிருக்கிறேனா?” என்று உருகினார்.

வசந்தத் தனியுக்கு ஒரு கோவிலில் வைத்துத் தாலி கட்டினார். ஒரு தேவாட்டலில் சிறுத்து நடத்தது. அவ்வளவுதான்! நனியுவின கதை தொடர்ந்தது. வசந்தை நல்லவன் என்றுதான் பாராட்டி னார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லவன் தனியுவைக் கைப்பிடிப்பதற்கு முன்பு நேரம் ஒரு பெண் கூட குடித்தனம் நடத்தி வந்த கதை தெரிந்தது.

தனியு எவ்வளவுவா என்னை போட்டார். என்னைடும், சமாநாடானமுமாக இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்துவிட்டார்கள். வசந்தத் அதைப் பிணவனின் தொடர்வை மிகுவதாக இல்லை. பெரிய என்னை போட்டிக் கொண்டு பிறந்த விட்டுடன் இரு குழந்தைகளின் அழைத்தல் போன்று வந்து விட்டான். மீனாவிற்கும்

கவிஞனாகும் போதிலும் படிப்போடு தொடர்பில் தெய்வம்
பெறாமல் இருப்போர் இவ்வாறு சொல்லுகின்றனர். இவ்
வாறு சொல்லுகின்றனர்.

இந்தப் போதில் நான் தவறு அல்லவென்று கம்பாணம்
பற்றிப் பேசக் வந்திருக்கிறேன். தப்பித் தப்பித் தப்பித் தப்பித்
அவறித்தானவையும் சம்பாதிக்கும் ஓர் இயந்திரமாகவே நினைத்
தார்கள். இந்த அழகில் அவன் எப்படித் தன் கல்யாணத்
தான் பற்றி நினைக்க முடியும்? கல்யாண ணர்வையங்கள், விருந்துகள்,
கேவிகளாகக் கல்வாள் கல்வாக - கிணியலில் பார்த்து ரசிக்கும்
காட்சிகளாகத் தோற்றம் அளித்தன.

இக்கூக்கடிக்காரத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தான். நீய உயல்
பெண் சிமிட்டி மூன்று என்று என்று. காண்மன் வயங்கமர்வ
பாப்பியை ஆவி பறக்க வயத்துவிட்டுப் போனான். கடு தண்ணீர்
பாக்க கொஞ்சம் தள்ளுக இருக்கும். காலித் தண்ணீர் தம்மரை
யவந்தபொழுதுதான் அந்தப் போன் வந்தது.

“அரவிந்தா பேசுறேன்.”
“வசந்தக் கோகிலிதான்.” - நவீனவியல் கணவன்! அவன்
இவருக்குத் தடுமாறினான். அவன் எதிராகத் தனக்கு போன்
சொன்னான்.

“என்ன வேணும்?” தன்னைப்போலக் குரல் சிதிலிடு கடுமைய
யாகப் பேசினான்.

“அரவிந்தா!” அவன் மொனனம் சாதித்தான்.

“என்ன அரவிந்தா பதிலேயே காட்டும?” இன்னிக்கு
யாரு? மொரீனாவுக்கு வர முடியுமா? உன் கூடக் கொஞ்சம் பேச
வேண்டும்.

நீண்டதுடன் பேச இவனுக்கு ஏன் இருக்கிறது? அவனத்
தெரிந்துகொள்வான் ஆகும்.

“அரவிந்தா, வரவா?”

“வருகிறேன்.”

“சரியாக ஆறு மணிக்கு மொரீனாவில் கண்ணி சிலை அருகில்
வருகிறேன்.”

“சரியாக ஆறு மணிக்கு அங்கு இருப்பேன்.”
இதில்படி துண்டிக்கப்பட்டது.

சற்று முன்னதாகவே கிளப்பி விட்டான் அரவிந்தா. நினைப்பும்
முன் வாய் பிடிபயத்திறத்து சிதிலிடு படிபயப் பூசிக்கொண்டான்.

தெந்தி மூடியை ஒதுக்கிக் கொண்டான். ஒரு எலர்ச்சி பூக்கது.
மீது பூக்கது. உடல் கண்ணாடி அடைந்தான்.

அவன் பூக்கது. “உத்தக் காத்தக் கொண்டு இருக்கான்.”
பேணும். “பூக்கது” பூக்கது. “பூக்கது” பூக்கது. “பூக்கது”
விட்ட சற்றுப் பூக்கது. “பூக்கது” பூக்கது. “பூக்கது” பூக்கது.
மீனா வளர்ச்சி மூன்று யாதி மீதுத்ததாலோ என்னவோ அழகாகத்
தென்பட்டான். அக்கா கொடுத்த அவக்கிவிட்டபே?

அவன் பேசுவதை ஆரம்பிக்காமல் கண்டல். ஜஸ்கிரிம் என்
தெல்லாம் வாங்கினான். அவன் அவசரப்பட்டான். அப்பா
வுக்குப் பதில் சொல்வ வேண்டுகோள் என்ற பயம் இருந்ததைக்
குடைத்தது.

“என்ன பேசவேண்டும்” என்று அழைத்தார்கள்? அவனத்
சொன்னார்கள் முதலில். வெட்டாவிப் போனான் அப்பா திட்டிலார்.

அதிலிருப்போர்...

அவன் ஜஸ்கிரிம் கொப்பைபகளை நீட்டினான்.

“எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று புரியவில்லை அரவிந்தா.”

மரத் துடுப்பாக எடுத்துக் கவைத்த ஜஸ்கிரிம் நாலில் பட்டுக்
கொடுத்தது.

“நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், எப்படிச் சொன்னாலும் என்
னும் புரிந்துகொள்ள முடியும் அத்திம்பேர்.”

அதனுத்தான் உல்லிபிடம் போ முல்வத்தேன். நடந்த
தென்னாம் உல்லிபிக்குத் தெரியும். தவறு செய்யது மனித சகலம்.
நான் தப்பிப் பண்ணிவந்தேன். எந்தக் தப்புகும் மண்ணிப்பு
உண்டு. நவீன அயசரப்பட்டு விட்டான்.

அரவிந்தாவுக்குச் சிறிது கிளம் முகத்தில் கூடியது.

“நீங்கள் சொல்வதை மறுக்கிறேன் அத்திம்பேர். மண்ணி
என்ற இருந்தி தனக்காக மட்டும் இருக்க வேண்டும் - இப்படித்
கணவன் நினைக்கலாம். ஒரு பொன் தப்பித் தவறு விட்டார்
விபாசி என்று இருமலாம். ஆனால் ஒரு பெண் தன் கணவன்
தனக்கு மட்டும் சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாடக் கூடாது.

இதென்ன எழுதப்பட்டாத சட்டம் அத்திம்பேர்...” என்று வேகத்
துடன் கேட்டான் அரவிந்தா.

“அதிடப்பா, உனக்கு இவ்வளவு கோபம் என் வருகிறது?”

“நானும் அந்தப் பெண் வக்கத்தைச் சொந்தவன். ஏன்
கொழித்துக் கொள்ளக் கூடாது? தவறிக்ழந்த கோவலனைக்
கண்ணி ஏற்றுக் கொண்டான். பெண்களுக்கே உரிய பெருந்

தன்னை. அது... இல்லையா? இல்லையெனில் கொழிசை அரி, ராவணன் பரணியைப்
செய்த இசுத்திரைப்பந்திகை எடுத்திருந்தான். அவன் தாய்மையை நிறுவிக் கொடுத்த
கடவுள் குளிகூறுவிட்ட வாழ்வு மொத்தமாய் புத்திரன். மனைவிகளைப் பார்த்து
பெருக்கங்கள். மனைவிகளைப் பார்த்துக் கொடுப்பதில்லை. பற்றினை
அத்திரிப்போ? மனதில் அறிந்த சத்திரை அறையாக.

...தான் இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்? என்ன செய்யலாம்? இப்பொழுது
காபக் கொண்டு என்ன செய்து கொடுக்க?

...சத்திரை மனைவிகள் அழைத்து அரசு போக வாழ்க்கைக்குள் நுழை
இசுத்திரைகள் அழைத்து வந்த இப்பொழுது. ஏன் பாரவியம் இருப்பது வருகிறதும்?
அப்போது மனைவிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமே அறையாக அரி
சகலவர்களைக் கொழிசையிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாய் அறிக்கொடுக்கி
புது இசுத்திரைப் புது ஏன் அங்கு எப்போதுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அத்திரிப்போ?

...தான் இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்? என்ன செய்யலாம்? இப்பொழுது
காபக் கொண்டு என்ன செய்து கொடுக்க?

...சத்திரை மனைவிகள் அழைத்து அரசு போக வாழ்க்கைக்குள் நுழை
இசுத்திரைகள் அழைத்து வந்த இப்பொழுது. ஏன் பாரவியம் இருப்பது வருகிறதும்?
அப்போது மனைவிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமே அறையாக அரி
சகலவர்களைக் கொழிசையிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாய் அறிக்கொடுக்கி
புது இசுத்திரைப் புது ஏன் அங்கு எப்போதுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அத்திரிப்போ?

...தான் இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்? என்ன செய்யலாம்? இப்பொழுது
காபக் கொண்டு என்ன செய்து கொடுக்க?

...சத்திரை மனைவிகள் அழைத்து அரசு போக வாழ்க்கைக்குள் நுழை
இசுத்திரைகள் அழைத்து வந்த இப்பொழுது. ஏன் பாரவியம் இருப்பது வருகிறதும்?
அப்போது மனைவிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமே அறையாக அரி
சகலவர்களைக் கொழிசையிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாய் அறிக்கொடுக்கி
புது இசுத்திரைப் புது ஏன் அங்கு எப்போதுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அத்திரிப்போ?

...தான் இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்? என்ன செய்யலாம்? இப்பொழுது
காபக் கொண்டு என்ன செய்து கொடுக்க?

...சத்திரை மனைவிகள் அழைத்து அரசு போக வாழ்க்கைக்குள் நுழை
இசுத்திரைகள் அழைத்து வந்த இப்பொழுது. ஏன் பாரவியம் இருப்பது வருகிறதும்?
அப்போது மனைவிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமே அறையாக அரி
சகலவர்களைக் கொழிசையிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாய் அறிக்கொடுக்கி
புது இசுத்திரைப் புது ஏன் அங்கு எப்போதுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அத்திரிப்போ?

...தான் இப்பொழுது என்ன செய்யலாம்? என்ன செய்யலாம்? இப்பொழுது
காபக் கொண்டு என்ன செய்து கொடுக்க?

“எனக்கு இருநூறு ரூபாய் வேண்டும். இரத்தகாங் கொடு. அடுத்த மாதம் கண்டிப்பாகத் திருப்பித் தந்துவிடுவேன்.”

அரவீந்தர் விரகியாகச் சிரித்தான். “வீட்டில் தான், அம்மா, அவமேலு என்று மூலகம் ஓடாகத் தேடித்து கம்பாதிக்குறேம். அப்படியும் இருபது நாட்கள் மரத்தின் சரிபாகச் சாப்பிட்டு முடிவிறதா என்பது சத்தேகம்தான். அத்திம்பேர், கேட்டுநேன், என்று தப்பாக நீசைக் கேண்டாம். நனிலுவுடன் தான் சண்டை. குழந்தைகள் என்னை சைதார்கள் உங்களை அவர்களிடம் போஷிக்கும் கடமை உங்களுக்கும் உண்டு என்று நீசைக்கிறேன். வரட்டுமா?” மண்ணில் காக்கன் புதைபவ அரவீந்தர் நடத்தான்.

அவன் மணத்திங் கடலின் அலைகளையப் போல வந்தனையோ கெள்விகள் எழும்பி எழும்பித் தணிந்தன. வசந்த உண்டையின் நளினிவுடன் வாழ ஆசைப்படுகிறாரு? இம்மை, பணம் கேட்கத் தன்னை இப்படி அனுகிறாரு? தீர்மானிக்க முடியவில்லை. மனத்தின் பொங்கும் எண்ணங்கள் உளைச்சலைத் தர மென்மையாக நடந்தார்கள். தொகு விரகங்கள் பளிச்சிட்டன. வீடு என்மையோ இருவல்லிக்கென்தான். கடன்கவரவியிருந்து நடக்கும் திரத்தில் இவ்வகை ஏற்கனவே நேரமாகி விட்டது. அப்பா பூசை கொடுக்கப் போகிறார். சம்பாதிக்கும் நிமிர் என்று கத்துவார்.

கட்டம் அழகம் சேர்ந்து புழப்பும் துறவாயின் இருந்த பஸ் ஒன்றில் ஏறிக் கொண்டான். இரண்டு ஓன்று திருத்தங்கள் போனான் இறங்க வேண்டுமே? அத்தனும் நுழையாவிடில் தின்று கொண்டான். கண்டக்டர் டிக்கட்டுக்காக வந்தபொழுது பிஸ் புறம் அவனைத் திண்டிவது போல ஒரு கரம் நீண்டது. அவன் திரும்பினான்.

“உங்களுக்குச் சொர்த்து வாங்கி விட்டேன்.” தினமும் தரிசனம் தரும் அந்த வாலிபன்தான். தொகுக்கத்தின் அவளது முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், அவன் கண்களைக் கிழே தாழ்த்திக் கொண்டான், கண்டக்டர் கொடுத்த டிக்கட்டுகளை அவனுக்கும் சேர்த்து வாங்கிக் கொண்டான்.

“நன்றி” முனகினான் அவன். தொஞ்சில் சிறு பரபரப்பு ஏற்பட்டு அடங்க நேரமாகிவது. ஜில்லாவில் வழியே வெளியே பார்த்தான். ஏதாவது பேசுவாரா? என்னை பதினைச் சொல்வது? அவன் இறங்கியபொழுது அவனும் இறங்கிக் கொண்டான். அவனுக்குப்

பேசத் துணியு இல்லை. அதனால் சிறிது ஓட்டமும் தடைபடாமல் கடைவை எட்டியப் போட்டான்.

ஒரிடத்தில் தின்று திரும்பிப் பார்த்தபொழுது அவன் தன் போக்கில் வந்து கொண்டிருந்தான். அந்தக் கண்ணியம் அவன் மனத்தின் அப்படியே உறைந்து கொண்டது. தானும் அவன் பெயரைக் கேட்டிருக்க வேண்டுமோ? நின்று துன்றி சொல்லி இருக்க வேண்டுமோ? அப்படி எவ்வாறும் சொல்லாததனால் அவன் மனத்தில் அவன் நிறைந்து விட்டதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அப்பாவைக் குன்று என்னை பதிக் கொள்வது? என்ற பலத்தில் அந்த இளைஞன் நினைவு பிழைத்தவி விட்டது. மெல்லப் பூனை போல் சீதழிப் பெயர்ந்து வீட்டில் நுழைந்த சமயம் - அப்பா கசிச் சேரில் சாய்ந்து கொண்டு கத்திக் கொண்டு இருக்கவில்லை. தின்று பெருமூச்சை இழுத்து விட்டான். அவமேலுவிடம் மனக்கக் கொடுத்திருந்த கல்யாண விட்டுப் பெண்கள் இருவர் துணி களைப் பெற்றுப் போகக் காத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அந்தக் குணியின் நேர்நிதி அரவீந்தராவைக் கவர்ந்து விட்டிருந்தது. கடைத் தொகுவிை தேட வேண்டும். அந்தத் துணிகளைத் மதத்து முடிக்க அவமேலு முன்று திவங்கனாக எப்படிக்க கண் விழித்துத் தைத்திருக்கிறான் என்பதை அவன் அறிவான். கணிசமான கூடி இடைக்கும் என்ரு வேகம்! நனிலு கூடப் பொறுமையாகப் பட்டன் கட்டிக் கொண்டிருந்தான். அரவீந்தர் கைப் பைபை மலத்திக்குக் குளியலுறையில் நுழைத்து, முகம், கை கால்களைக் கழுவிக் கொண்டு வந்தான். துண்டை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டபொழுது சமைமல் அடைவியிருந்து சமைமல் மணம் மூக்கைத் துளைத்தது. இத்தென்ன அதிசயம்! மெல்ல எட்டியப் பார்த்தான் சமைமலுறையில் பக்கம்.

“அக்கா, என்ன விசேஷம் இன்னிக்கி?”

அப்பாநத்தைப் பொரித்துச் சம்படத்தில் அடுக்கிக் கொண்டு இருந்த பீரூ திரும்பிப் பார்த்தான். சமைமல் செய்து இவருக்குத்தான் அதுத்துப் போகாதோ? என்று எண்ணியபடி சமைமலுறையிலுள்ள நுழைத்து நின்றான். அரவீந்தர், மீனுவின் இதழ்களின் வழக்கத்துக்கு மாறாக விஷமப் புன்னலை வெளிநீர்த்து. “உம் அருமை அத்தான் டெய்லிவிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள்.” அரவீந்தர் அவன் புருவங்கள் வளைந்தன. “ஓகோ!” அதற்கு மேல் என்ன முக்கியத்துவம் தருவதென்றும் புரியவில்லை.

கவனித்த பாரும் கண்களுக்கு...

ஐடெக்ஸ்

மிகவும் சிறந்த தோல்கள் மீது
பயன்படுத்தி கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்
கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்

ஐடெக்ஸ் 30 ஆண்டுகளாக உங்கள்
கவனிப்பைக் கொண்டு வருகிறது

அருவித்த மார்பாடிகள் (கல்கத்தா 900 033)

கல்வி ஸ்தாபனத்திலிருந்து வெளிவர இருக்கும்
பெண்ணுலகின் தனி சிறப்பான பத்திரிகை "மங்கைவர்
மலருக்கு" சென்னை நகர விற்பனையாளராக நியமிக்கப்
பட்டிருக்கிறோம் என்பதை வாசக அன்பர்களுக்கு பெரு
மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ மீனாட்சி டிரஸ்ட்

(Regd.)

(கல்வி, மங்கைவர் மலர் சென்னை நகர விற்பனையாளர்)

3, மங்கைவர் தெரு. தியாகராயனகர்,

சென்னை - 600 017

தொலைபேசி PBX 448927

எங்களது இதர நிறுவனங்கள் :

- ★ எஸ். அப்பாஸ்வாமி ரியல் எஸ்டேட்
- ★ ஸ்ரீனிவாசா ரியல் எஸ்டேட்
- ★ ஸ்ரீ சக்தி ஃபைனான்ஸ்
- ★ ஸ்ரீ மீனாட்சி ஃபைனான்ஸ்
- ★ ஸப்தகிரி புக் ஷாப்
- ★ ரவி ஐஸ் கிரீம்ஸ்

அருமை அத்தான் டெய்லிவிடுத்து வந்திருக்கிறான். அவனைப் பார்த்து ஏழெட்டு வகுடங்கள் இருக்கும். அதுவும் ஒரே ஒரு நாள் திருவையாறு போவதிட்குக் காங்கியன் வந்து இரவு வண்டிக்கு ஒடிவிட்டான். அரவித்தா அந்தப் பகலில் பன்னிக்கடம் போய் விட்டிருந்தான்.

ஒவ்வியாக, மீசை அரும்ப, சுரமையாகப் பாரக்கும் அவன் இப்பொழுது எப்படி இருப்பான்?

“என்ன திகைக்கப் போவிட்டே? காப்பி தரட்டுமா?”

“ம்... அப்பா எங்கே?”

காப்பியைக் கவந்து மெடை மெட் வைத்தவன். காலைய அலைத்துவிட்டு அவன் அருமை வந்து நின்று.

“காப்பியைக் குடி” குரல் தாழ்த்தி.

ஓரேள சொக்கப் போகிறான். என்ன அது?

“எனக்காக தரக் முத்துளாய் வந்திருந்தார். அவ மேலுடிக்காக ஓரேள வரன் சொன்னார். அதைப் பார்த்து முடிக்க அப்பா போயிருக்கிறார்.”

அரவித்தாவுக்கு ஓரேள ஒன்று தெருமை வந்து அடைந்தது. இவ்வளவு வயதுக்குப் பிறகு கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்த்து, அவர்களின் முழு வளர்த்தியைப் போரழு பெற்றவர்களே தாத்தா பாட்டி போக தொன்றி - தங்கியைக் கற்றியது அவளுக்கு.

“எப்பவர் என்ன பண்ணுகிறார்கள்?”

மீது தன் தங்கையைப் பார்த்தான். இவையிடம் சொன்னால் புரிந்து முகமாவாள்? இவளை சம்பந்தத்தில் குடும்பத்தின் பெரிய

செவவுகள் ஒடுகின்றன. குடும்பத்தில் ஓர் அங்கமெனத் திகழ் பவனிடம் சொல்லுமல் இருக்கலாமா?

“எப்பவர் இவ்ளம். தம்ம அப்பாவை விட தாழ் வயது மின்னவர். இன்னும் இரண்டொரு வருடங்களில் ஒவ்வ பெறப் போகிறார்.”

இதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுப் போனான் அவன். இந்தத் தயய் மீழின் அந்த வீட்டிலும் போய் ஒடப் போகிறதார். எதற்காக இந்தக் கல்யாணம் தடைபெற வேண்டும்? முகத்தை மனமுத்துக்கொள்ளச் சமைவல் பாத்திரங்களைத் திறந்து பார்த்தான். வெங்காய சாம்பார், உருளைக்கிழங்கு போரியல், தக்காளி ரசம், சோமியா பாயசம் - இதைக்கொண்டு இன்று தன் தொண்டைக்குள் இறங்குமா?

தங்கையின் குழப்பம் மீதுவுக்குப் பரிந்தது.

“அவருக்கு ஒரு பையனும், பெண்ணும் இருக்கிறார்களாம். தங்கையக் காலை வளிக்கப் போன் தண்ணி எடுத்து ஒன்று வேண்டாமா?.. என்னுள் மீது சமாதானமாக.

“நான் எதற்கு என்று உங்களிடம் கேட்டேனா? தாவி கட்டிய வேலைக்காரி என்று சொக்கி விட்டுப் போயேன்”. என்று கூறித் திரிந்தான் அரவித்தா.

அவனும் மீது செக்கெனில், அவனுடைய உலக அனுபவம் தனி இயல்பா? இப்படி ஏன்மேலாகப் பரிந்து விட்டால் அவ னுக்கும் அரவித்தாவுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்க முடியும்? அதனுள் நிதானமாக நின்று தங்கைக்குப் புரிய வைக்க முயன்றான்.

வெள்ளை

காப்பி வந்திருப்போது தங்கையின் வயதில்லாத வந்திருக்கை, பாத்திரம் தெருவென தூக்கி செருக்கை காக்கி விட்டே வீதகு ஒலிக்கலாக வந்தது கொள்ளுமன். மிகவும் கவனமாக இருக்கும்.

“அரவித்தா, அவருக்கு வீடு, சொத்து, நிலம் என்று இருக்கிறது. அங்கேயும் போய் இப்படி மிகவும் அடிக்க வேண்டும் என்று நினைக்காதே. உன் கழியாமல் மிகுதியில் வதத்துக் தேய்வதை விட அவன் தாலம் லரை கமமாக இருக்கலாம். இய்யோயா?” என்று மீது கேட்டான்.

“...என்கோருக்கும் இதில் சம்மதம் இருக்க வேண்டும். அவன் இல்லாத சமயம் வரண்ப் பற்றி தீவிரமாக தடுக்கடத்தில் ஆராய்க்கி தடத்தி முடிவு செய்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான். நெருக்க திரக்கியில் கொதித்தது.

சம்பட்டத்தைத் திரித்துப் பொலிந்த அப்பனம் ஒன்றை எடுத்துத் தின்னான். கைகள் ஒட்டிய எண்ணெய்ப் பிக்கை நுயிற் கால் புடவைவை விவக்கி விட்டுத் தேய்த்துக் கொண்டான். மீது மற்ற வேர்க்கைக் கைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“அவருக்கு இதில் சம்மதமா?” என்று மெய்விய ராகில் கேட்டான்.

“அவன் சம்மதம் இல்லையென்பதும் விஷயத்தை மேலே தொடர முடியுமா?” என்று கேட்ட மீது சமையலறைவயப் பெருக்கத் தொடங்கினான்.

சமையல் அறையை விட்டு வெளியே வந்தான் அரவித்தா. நடை சப்தத்தைப் புரிந்துகொண்ட வெறுமார், “அக்கா, கேக் வாங்கிண்டு வந்தியா?” என்று கேட்டான்.

“பார்த்தியா, மறத்து போனேன்” என்றவன் கைப் பையி விடுத்து கேக்கை எடுத்து ஒன்றைப் பிசுபிசுபிட்டுத் தீட்டினான். மற்ற இருவரும் நகிலின் குழத்தைக் கொண்டுவரும், ஆனந்திக்கும் என்று வைத்தான்.

“தனியே, குழத்தைக் கண்டே?”

“எனில், விட்டில் விளையாடக் கொண்டிருந்தார்கள்” என்று பதினெத்தான் நகிலே அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள் மோகனின் அழகை ஒலம் நெரிதாகக் கேட்க, ஆனந்தி பிசுபிசுபிட்டு ஒரு வத்தாங் மோகன், தனியே வதத்துக் கொண்டிருந்த துணியைப் போட்டுவிட்டு எழுந்து ஓடி வந்தான்.

“எதுக்குடி ஆனந்த் அழகிருக்க?”

மோகன், அப்பா, அப்பா என்று வேலினான். “எனில் விட்டு ரவி, உனக்குத்தான் அப்பா இய்யோயா சொல்லி அழ விட்டுட்டான்” என்று உதிரிவிட்டு ஆனந்தி.

நகிலின் மூலம் இறுகியது. “அம்மா, எனக்கு அப்பா வேணும்” என்று புடவைத் தலைப்பைப் பிடித்து இருத்தான் மோகன்.

நகிலும்கூட உடலில் கம்பிடுத்துதான் இப்படி ஒரு வெளி வந்ததோ? “அப்பாக்கா வேணும்? இனிமே கேட்கிறேன்” என்று பனார் பனார் என்று சாத்தத் தொடங்கினான்.

அரவித்தாதான் அவர்களை விளக்கி விட்டான். கைவை ஒக்கிக் கொண்டு காலி போல் திக்குக் நகிலே அம்மாவும் விட்டிக் இய்யோ, கேக்கைக் கொடுத்துக் குழத்தைக்கத் தனிமே அழைத்துப் போய் சமாதானம் செய்து கூட்டிக் கொண்டு வந்தான். நகிலே முற்றத்துத் துணிக் சாய்த்து கிளை போல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

“மீது, குழத்தைக்குக் சாதம் போடு” என்று குழத் கைக்கை அவரிடம் விட்டு விட்டு வந்தான் அரவித்தா.

தோகில் விழுந்த கரத்திலும் நிமிர்ந்து பார்த்தான் நகிலே. “என் கூட கா” என்று மெய்க்கக் கூறிய அரவித்தாவைத் தொடர்ந்து மொட்டை மாடிக்குப் போனான் நகிலே.

அவன் மத்தில் பஸ்ஸை உணர்ச்சிகள் கொத்திவிடத் தொண்டிருந்தது. எத்தனை அரக்கத்தையமாகக் குழத்தைக்கை அடித்து விட்டான்? திணக்க திணக்க வெறுப்பு தன்மீது மூண்டது. அருகம் இரண்டே தெக்காத பிடுகை எப்படி அடித்தி நொறுக்கி விட்டேன்? கண்ணீர் போய்விடது. தெருக்கைப் பிணக்கும் கிம்மக்களை அடக்க இதழ்க்கைக் கடித்துக்கொண்டான்.

என்ன நிலவொளியில் வந்துக் கணப் பக்கம் மரங்கள் நிறம் கைப் பரப்பி ஆடக் கொண்டிருந்தது.

“உட்கார் நகிலே”

தனியுக்கும் அமைதி தேவைவாக இருந்தது. போகாமல் உட்கார்ந்தான். மாமரத்துக் கிளைகள் படர்ந்த கற்றைக் கைகள் ஒரு காலைத் தரைவிக் ஊர்நிக் கொண்டு அரவித்தா அமர்ந்தான்.

“நகிலே, உன் மனத்தில் கிளையும் ராட்சதத் தாமரை கொப்பந்திற் காரணம் எனக்குப் புதிதுது” என்று அரவித்தா, தனியே பதில் சொல்லியென்க. “குழத்தைவை அடித்துத் துவைத்து விட்டாய். போகட்டும் உன் கொப்பத்துக்கு, ஏக்கத் துக்கு அவர்கள் வடிவானக் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு உரிய பதில் உன்னுள் தர முடியவில்லைவே?”

நகிலே சிறிது, “இதைக் கொடுத்தால்?”

இங்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தான்?

“இங்கே, இது ஏதாவது புது விஷயமா, உங்களைக் கிண்டிக் கூறு போட? இன்று அத்தியம்பர் எனக்கு போன் பண்ணினிட்டு மெசேஜுவில் வந்து எடுத்தித்தார்.”

சூர்சென்று எழுந்த வெம்மையைக் காற்றிலும் தணிக்க முடியவில்லை. காது மட்டக்கள் வரை சிலந்து. மூக்கு விடைத்து நின்று. இன்னும் புதிதாக வரப் போகிறதோ? அந்த வெம்மைப் பேச்சில் கலந்தது.

“உங்களை ஏற்கனாக வந்து பார்த்தார்?”

“பதிலடப்படாதே. சொல்வதற்கானே வந்திருக்கிறேன்? உனக்குத் தெரியாமல் அவருடன் இருந்த அந்த மனைவிக்கும் அவருக்கும் சரிப்படவில்லையாம். அதனால்தான் என்னை உன்னிடம் தூது அனுப்பினார். நீ அவர் கூடச் சேர்ந்து காழ்ப்புறமாம். நீ என்னை சொல்லப் போகிறது?”

இதை அரவிந்தா நிதானமாகக் கூறினாள். ஆனால் அரவிந்தா கூறியதை அவளால் நீர்ணிகக் இயலவில்லை. ஏற்று முன் தனிந்த அகங்காரம் பொருகி ஜ்வாலையாகக் கண்களில் விசியது. அந்த மனைவிக்கு எத்தனை துணிவு இருக்க வேண்டும்?

“எந்த போக்கியத்தை வைத்து அப்படிக் கேட்டார் அரவிந்தா? பொய் சொல் - ஏதையோ வேறு ஒரு பெண் கூடத் தொடர்பு இருப்பதை மறைத்து எங்கள் ஏமாற்றி வேலைப் போட்டாரே? என்னும் முடியாது. நான் அவருடன் போய்க் குடித்தனம், பண்ண முடியாது. இதை நீயே அவரிடம் போய்க் சொல்லு” என்று படபடத்தாள்.

“நீ சொல்வதை அப்படியே பொய் சொல்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பெண் அவருடன் கூட இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டாயா?”

“என்னைப் பொறுத்தவரையில் ‘இருந்தால்’ என்று இறந்த காலமே பொதுமானது.”

“சரி. உங்களைப் பொறுத்தவரையில் நீ முடிவு செய்து விட்டாய். உன் குழந்தைகள் ஆனந்தி, மோகன் இவர் களைப் பற்றி நீ நினைத்துப் பார்த்தாயா? ஏற்று முன் மோகன் ஏன் அழுதான்? உனக்குக் கணவன் தேவையில்லாமல் போக வாய். அவர்களுக்கு ஒரு தந்தை தேவையில்லாமல் போக வில்லையே? குழந்தைகள் தன் தந்தையை மறந்துவிட வில்லையே தவிர”

நனியு அப்படியே உறைத்து போனாள். ஏற்று முன் மோகன் அழுத அழுகை நெஞ்சில் வந்து உறைந்தது. தந்தை என்ரு ஒருத்தருக்காகக் குழந்தைகள் எப்படி ஏங்குகிறார்கள் என்பதை அவன் அறிவாதவன் இயல்பே? ஆனால் அந்த நாட அவன் தன் கணவனின் போய்தை அறியாதிப்பதா? நெஞ்சு குமுறியது. முன்விரவின் அமைதியும், அரவிந்தாவின் பேசுதல் அவனைக் குலைத்து விட்டன. எழுந்தவன், திரையில் உட்கார்ந்தான். குழங்காவின் மூகத்தைப் பறித்துக் கொண்டான். உடல் குதுங்கியது. அரவிந்தாவுக்கு அவளைப் பார்க்கப் பரி

தரப்பாராக இருந்தது. மெய்ய அலன் அருகில் அமர்ந்து தோவிக் கரத்தை ஸ்வந்தான்.

“பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் ஒவ்வொரு ஆதிகயாக்கக் கூடாது. உன் எதிர் காலத்தைப் பற்றி நீ நினைத்துப் பார்த்தாயா? உன் இரண்டு குழந்தைகளின் எதிர்காலம் அவற்றின் பின்னிக் கிடக்கிறது. உனக்கோ வேலை? ஏதாவது பிடிவார்த்துக் கிட்டு எந்த காரியமான நியமனத்தில் நீ குழந்தைகளை வளர்ப்பாய்?...”

நவீனஸை இந்த உண்மைகள் பங்குறுத்தின. “குழந்தை மோகன் அப்பாஸைப் பார்த்து வேண்டும் என்று தாயே அழதானா? அவர்களுக்கு ஒர் அப்பாஸை உன்னுட்கு கர முடியுமா? அந்த ஒரு பெண்ணுடன் வாழ்வது போல உன்னுட்கு ஒர் ஆணுடன் போய் வாழ முடியுமா? அதை இந்தக் சமூகம் அங்கீகரிக்கிறா? காரணம், நீ ஒரு பெண். அவளை வாழவும் கூடாது; சாகவும் விடாது.”

நவீனா முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

“அவமேதுவுக்குக் கல்யாணம் நடக்கப் போகிறது.”

“பிது சொன்னான். மீது கூட அவன் மைத்துனர் கூப்பிட் டார் என்று கெடும்பி போகப் போகிறான்.”

“உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“மீது சொன்னான். உனக்கு வேலை இருந்து கம்பாதித் தாய் நீ குவியாவாய் அந்தமீம்பேரை எதிர்த்துக்கொள்ளலாம். உனக்கு வளமான பிறந்த வீடும் இப்போது நவீனா இருந்த உண்மை அவளைக் கரர் என்று குத்தியது.

“அதற்காக?”

அரவிந்தோவின் இதழ்களில் வெற்றிப் புன்மை இருந்தது. அரவிந்தோவின் பேரம் வாழ்வுதான் சரி. குழந்தைகளின் நலனை நினைத்துப் பார்த்து முடிவெடு. என்று கூறிய அரவிந்தா லின் புன்முனைக்கொண்டு எழுந்தான் நவீனா.

“குழந்தைகளுக்கு அப்பா தேவை என்பதால் நான் உய கௌரவத்தை விட்டுவிட வேண்டுமா? முடிவாகத். அரவிந்தா. என் குழந்தைகளைப் பேசா எடுத்தாவது என்னுட்கு வளர்க்க முடியும். நீ சொல்ல நினைப்பது எனக்குப் புரிகிறது. உன் கம் பாததியத்தில் நானும் குழந்தைகளும் வாழ்க்கையும் என்று சொல்லிக் காட்டுகிறேன். வேண்டாமடி தாயே இந்த உலகம் பரந்தது. நான் என் குழந்தைகளும் எங்கேயாவது போய்ப் பிழைத்துக் கொள்கிறேன். என்று அழுது கொண்டே கூறினாள்.

இப்படி ஒரு திருப்பத்தை எதிர்பார்த்தவியை அரவிந்தா, அதிர்ந்து போனான்.

“நவீனா, நீ தப்பா என்னைப் புரிவிக்கக் போகிறாய்” என்றான்.

தவிர விழித்துப் பார்த்தான். தான் சொன்னதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட பொருளைத்தான் நவீனாவும் முடிந்ததா? மெய்ய அவன் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

“கம் குடும்பத்தைப் பற்றி நினைத்துப் பார். உலகமும் பரீயும். அமேரிசுவுக்கு அப்பா கல்யாணம் பண்ணப் போகிறார். மீது கெடும்பி போவதென்று. அவன் மைத்துனர், திரைத்தி இரு வரும் ஒன்று வகுட ஒப்பந்தத்தில் அமெரிக்கா போகப் போகிறார் களாம். அதற்கும் மீது அவர்கள் குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கொள் ளப் போகிறான். நானும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளப் போகிறேன்.”

இதைச் சொல்லும்போது பண்ணில் டிக்கெட் வாங்கிய வாலி பன் திணையில் வந்து போனான். ஒப்பென்று பூத்திண ஆண்கள் எந்தக் கணவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன!

“அப்பா, அம்மா, சிவகுமார் - இவர்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள் நவீனா? தம்பியை யார் இவர்களுக்கு உதவ முடியும்? உன் குடும்பத்தைப் பற்றி நினைத்துப் பார்.”

திணைக்கவே கசுத்து நவீனாவுக்கு. “எனக்கு உதவ முடியா துள்ளது மறைவாகச் சொல்வோ. நானும் குழந்தைகளும் உனக்குப் பாரமாத இருக்க மாட்டோம்.” என்று கடுகடுத்த குரலில் கூறினான் நவீனா.

“நான் சொல்லுவதைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என் றிருபே சகோதரர்” என்று வேதனைக் குரலில் கூறினான் அரவிந்தா. “இப்போதும் புரிவிக்கக் என்னை இருக்கிறது? அதான் தென்னத் தெளிவாகச் சொல்லிட்டியே. நான் ஒன்றும் முட்டாள இடம்” என்று சிறிய நவீனா வேகமாகக் கீழே இறங்கி ஓடினான்.

மணத்தில் வேதனை சிறிய அரவிந்தா மெல்லப் படிக்கலில் இருக்கிறான். இந்த நவீனா ஏன் இப்படி இருக்கிறான்? படிக்கலில் இறங்கி வரும்போது சிறிய அமர்ந்திருந்த அப்பா தென் பட்டார். தரக்கிடம் போய்ப் பெரிவிட்டுக் கல்யாணத்தை முடித் துக் கொண்டு வந்திருப்பாரா? பார்வைகளை கீழாவில் அவர் அருகே நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்த இரவினா - அவன்

இசையம் நின்ற இயங்கியது. அவனும் இறங்குவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கருத்த கவர் னுகி, வெண்ணை வேலரை என்ற உடம்புடன் பொட்டியடி முயன்று தொற்ற வெண்ணை பறியும்—அவன் தண்ணியை பார்ப்பதை உணர்ந்து அவன் இறங்கை புரிந்தான். இவ்வந்தான ரமேஷ்? இதைன் இப்படி ஒரு செழுவை? உன் வங்கன் விண்டர் ஆப்பிராகக் கவித்து பருத்துக் கின்ன வெண் டும் போல ஒரு துதித்துப்பு கைகளில்— அவன் கடைசிப் புகளில் இறங்கினான்: அப்பொழுது தான் அப்பா அவனைப் பார்த்தான். “அரவித்தா, இங்கே வாமமா. நீ இன்னும் நம்ம ரமேஷைப் பார்க்கவில்லியே?... என்ற அப்பா, வெற்றிலை சலியைப் போட்டுக் கொண்டார். கிரீரென்று அப்பு போல் வொத்துடன் பாய்ந்து சென்ற நனிகுவை இப்பொழுது அரவித்தா மறந்துவிட்டான். ஒரு குஞ்சுவென்ற குற்றுவைச் சாரத்தான் அவன் பீது வீசியது. மெய்கை அப்பாவின் எதிரே வந்து நிற்குள். “ரமேஷ், இவ்வந்தான் அரவித்தா...” “வணக்கம்...” அவனுடைய கண்கள் சிவந்தன. எப்பிரதாயமான கேள்விகள்... பதில்கள்... அவன் இன்னும் பதிலித்து தினங்கள் சென்றவையில் தங்கப் போனிருள் என்று அறிந்ததும் அவன் மனத்தில் தான் எத்தனை ஆனந்தம்! “பீது, இவ்வையைப் போடு” என்னுள் அப்பா.

‘நேமய செவ்வழை தென்ன’
என் விட்டிரு என் தம்பன் ஒருவன் வந்தி
பேசிக் கொண்டிருந்த போது உதிர்வு,
“நாமும் என்னுள் குத்து நன்முகலும் எங்கள்
தொட்டி தென்ன வந்திசை சீர் நின்று பேசிக்
கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது தென்ன மட்டை
ஒன்று கீழே விழுந்தது. அதுவ என்ன கூச்சலில்!
அது பார் பீதுவ் விழுவன் குத்துகை விழுந்தது.

...நாக்க இங்கே இருக்கும்போது நீ போய் ஜோரட்டிக்கவே தக்கதான். அந்தெவ்வாய் கூடாது. வந்து போனதுதான் உறவு முறை தொடரும்? நான் உங்க அம்மாவைக்குச் சொந்த அவன் ஐட்டா ரமேஷ்?.. என்ற மகாவிக்கம் எழுத்து போய் குற்றத்தில் இறங்கி வாவைக் கொடுப்பவீர்தார். ரமேஷின் அப்பாவுக்கு முப்போக வினைச்சம் தஞ்சை சில்கையின். அவ்வான் உறவு கொண்டாடினும் எங்கே வறுமை பில் உறவு பிடித்துக் கொள்ளுமோ என்று அஞ்சியது போல் ஒதுக்குவான் அப்பிராமி அம்மான். சென்ற நடவலை வந்தபொழுது அரவித்தாவின் அழகு அவனைப் பிரமிக்க வைத்தது. இவரின் மருமகனாக ஆங்கிக் கொண்டால் என்ன? என்று சீது ஆசை. மகன் வேலை விஷயமாகச் சென்னைக்கு வரப் போகிறான் என்றதால் உடனே மாமனின் வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னான். ரமேஷின் மனத்தில் கட்டம் பெயர்ந்த தவரையும், காரை பெயர்ந்த கவரும் உள்ள அந்த வீடு பிடிக்கத்தான் இங்கே போக வேண்டுமோ என்று எண்ணினான். முதலில் போய் இறங்கி விட்டுப் பீதுகு தலை ஜோரட்டலாகப் பார்த்துக்கொள்வதாய் என்று நிர்மானித்தான்.

ஆனால் அந்த வீட்டுக்கே அழகு தீயமாக விளங்கிய அரவித்தாவைக் கண்டதும்— “...நீங்க சொன்னது தட்ட முடியுமா? அம்மா உங்களைப் பற்றித்தான் எப்படியும் பேசுவான். மக்கிக்கு வந்துவிடும்மா என்று கேளுசீரேன். தினத்தை விட்டுட்டு வர முடியாதாம். உங்க அக்கைய என்னாம் பார்த்திரேயோது இந்தனை காலமள வரவில்லைய” என்று கண்டதும்— “அவன் வீட்டுக்கு வொண்டிருந்த உன் பீது, “தென்ன வன் மற்றவர்க்கு என்றுமே தீது நினைத்தது. தென்ன மட்டையே, தென்னாவே, பார் பீதுவ் விழாது” என்னுள். சீது உன்வைய? சீது வணக்கம் பார் தீதாவது தென்ன மட்டை விழுந்திருக்கிறதா? -அ. ன. தென்ன

வேண்டு ஏக்கராக இருக்கு மாமா" என்று சிறிது தடைத்திருந்த உறையைச் சொந்தமாகப் பட்ட வைத்தான். சாய்விடும் சமயம் நிலையப் பெரிஞன், டெக்ஸி லாபுக் கைவாய்ப் பற்றிச் சொன்னான். எத்தனெத்தனாலும் 'அச்சா' என்று சொன்னான். இத்தச் சொற்கள் எம்மாம் அத்தக் குடும்பத் துக்குப் புதுமையாகவும், பொழுது போக்காகவும் இருந்தது. இரவு மகாநிஷ்டமும் ரமேஷும் படுத்துக்கொள்ள மாடிக் றும் போனார்கள். வீடு முற்றத்து ஓரம் படுத்துக்கொண்டவன் தன் குடும்பம் விவரமாகுக்கும் வட்டத்தில் படுக்கைகளை விடுத்தான் அரவிந்தர். நான்கு உன்னதையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்று பரிந்து கொண்டான். அம்மாளிடம் அவன் சொல்லி அழுது கொண்டிருப்பான் என்று இளம் தெம்பலிக்குத் தெரிந்த கொண்டான்.

அதைவிடும் வீதி ரமேஷின் முகம் மேலே வந்தது. நான்கு மின் கண்ணீர் வந்த தகம்பயரும், அம்மாளின் கூறுதலும் சங்கரமாகக் கேட்டது. ஐ, இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தாயாவ நீங்கள் எது நல்லது. எது கேட்டாலும் இவளுக்குத் தெரிய வியக்கியோ? என்று தனக்குள் அதுத்துக் கொண்டான் அரவிந்தர். ரமேஷின் கெலிப் பெக்கங்கள், சிரிப்புகள், அவன் மாயுயிற் தந்திருக்கின்றான் என்று நினைவு - அவனால் தங்கமே முடிவாமல் செய்யலாம். மெல்ல மெல்ல அந்தச் சைகையான கண்களிலிருந்து விடுபட்டுத் தூங்கிப் போனான் அரவிந்தர். இதிலுள்ள மெல்லிய சிரிப்புப் படித்து விட்டதது.

ஒரே லாரத்தில் அவமேஷுவரின் கம்பாளம் நிச்சயமாகி விட்டது. அரவிந்தர் தனது அதுவகை செயிப்பிவிடுத்து பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான். திருமணம் திருநீர்மலியில் கம்பள வந்தது முன்னிட்டு ரமேஷ் ஒரு பதிலைத் திரைக்கன் வீல் போட்டான். அரவிந்தராவின் தங்கையானே என்று ஆசை. மாயிண்டி வீட்டுக்குப் போக வர என்று அரவிந்தராவின் அலுத்தான். மாயிண்டியை திருமணத்தை நடத்த - புடவை வாங்க என் ற மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தான். முதல் நடவை அரவிந்தராவும் ரமேஷும் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனபோது அவமேஷுவரின் தரச் சொன்ன ஒரு சங்கிலியும் ஒரு இவை கையிலையும் கொடுத்தான். இவ்வர எப்படி அழைப்பது? குமாளினால் அரவிந்தர்.

பெண்கள் நடக்க அம்சமாகக் கட்டப்பட்டிருந்த வீட்டைப் பின்னால் உள்ள ஒரு தோட்டத்தையும் பார்த்தான்.

"என்னமோ பார்த்திருக்கிறேன்" இது உன் அக்காவைக்குத்தான். அவளுக்குப் பிறகுதான் என் கையிலையும் பெண்ணையும் ரேஷும். என்ருர் அத்தப் புது மாயிண்டி.

அவருடைய வாயிலும், பெண்ணும் வராமல் கையாளும் ழாம் தாமென்று நடத்தது. ரமேஷ் ஒடியாடி வேலை செய்தான். "தம்பி நீங்கள் கைவர் இங்கையா அரு" என்று அவன் காதுகளில் கிடைத்ததையே முகர்த்த பானம் வழங்கினான். மணவதையில் தீண்டு அவமேஷுவரின் பார்த்தான் அரவிந்தர். முதல் வகைத்து, கண்ணங்கடட வற்றி, சிறு தலை கண்டு, 'ஓ' இவையும் தன் இளமையை இழந்து கொண்டிருக்கின்றன கூடுகின்ற இவையுடைய இரண்டு வேண்டி சாய்பாட்டுக்கும், உருத்திக் கொள்ளும் துண்டுகும் இனிப் படுக்கையில். இப் படிப்பட்ட குழப்பங்களில் பிரத்தவர்கள் இதற்கு மேல் ஆசைப் பட்ட கடடாது என்று திகைத்துக் பக்கங்கள், அள் அரவிந்தர். கம்பாளம் என்று நான் குறித்தபொழுது அவமேஷுவரின் இத வரன் திருப்பி அளித்திருக்கான் என்று அறித்துக்கொள்ள முடிந்தபொழுது அவமேஷுவரின் வாழை திறக்கவில்லை. கம்பாளம் முடித்து அவர்கள் அதுபட்டின் விடு திரும்பி, போட்ட பொட்டப்படி படுத்துக் கிடத்தார்கள். தனிமையை தாடி அரவிந்தர் மொட்டை மாயுயில் நின்றுபொழுது ரமேஷ் மேலே வந்தார்.

"நான் லாருக்காக வீவை எடுத்துக்கொடுக்க சொல்லு பார்த்தவராய்" என்றான்.

"கம்பாளம் எடுத்துக்கொ" என்றான் அவன் குறும்புடன்.

"கம்பாளம் செய்துகொள்ளத் தயாராக ஒரு பெண் நிற் கிருளே, அவளுக்குக்கொத்தான்" என்றான் ரமேஷ்.

அவன் கண்ண்கள் பூக்கின.

"வரலா, சினிமா போய் வரலாம். போர் அடிக்கிறது." சிறு வந்து அம்மாளிடம் சொல்லிவிட்டுக் கொம்பினான்.

தனக்கு இப்பொழுதுள்ளவன் அவனிடம் முகம் கொடுத்துப் பேசுவதில்லை. குழந்தை மோகன் வந்து காலைக் கட்டிக்கொண்டான்.

"என்ன கார்ப்பின்ன வரே சித்தி" என்று கேட்டான்.

"பாடல் சாக்கென் வாங்கினேடு வரேன்" என்றதும் தான் பிடிவை விட்டான் குழந்தை.

Ambi's

ஊறுகாய்கள்

அம்பிஸ் சுவை,
ஒரு தாயின் கை தேர்ந்த
சுவை போல் ஆவலைத்
தூண்டும் சுவை.

76க்கும் மேற்பட்ட சுவை
ரகங்களில் கிடைக்கிறது.

தயாரிப்போர்:

அம்பிஸ் மிக்கினஸ் ஆன்ட்
காண்டிமெண்டஸ் ஆப் இந்தியா
ஏற்றுமதி செய்பவார்:

பலாஸ்டான் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லீட்
19, நீலகண்ட மேத்தூர் தெரு, தி. நகர்
கொண்டை - 17 தொலைபேசி: 447355

3869

APAC 109

The Mettur Chemical & Industrial Corporation Ltd.,

(Regd. Office: **METTUR DAM-838 402**)

Salem District, Tamil Nadu

LARGE SCALE MANUFACTURERS OF:

☐ CAUSTIC SODA-SOLID	} <i>(Rayon and Commercial grades)</i>
☐ CAUSTIC SODA-FLAKES	
☐ CAUSTIC SODA-LYE	
☐ LIQUID CHLORINE	
☐ STABLE BLEACHING POWDER	
☐ CALCIUM CHLORIDE	
☐ BLEACH LIQUOR	
☐ HYDROCHLORIC ACID	
☐ POTASSIUM CHLORATE	
☐ CHEMICAL GRADE LIME	
☐ SULPHATE OF ALUMINA	
☐ METHYL CHLORIDE	
☐ METHYLENE CHLORIDE	
☐ CHLOROFORM	
☐ CARBON TETRACHLORIDE	
☐ SILICON TETRACHLORIDE	
☐ ETHYL SILICATE	
☐ CHLORINATED PARAFFIN WAX	

“வீடு கொள்ளாமல் பட்சணம் இறைப்படுகிறது... உனக்கு இன்னும் கடைவிலிருந்து வேறே வாங்கித் திங்கனா? உதை தடியா” என்றபடி மீனா குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு போனாள்.

அவர்கள் போன பிறகு அப்பாவின் கசிச் சேருக்குக் கீழே அம்மா வந்து உட்கார்ந்தாள். அவர் வெற்றிலைப் பெட்டியை எடுத்தபொழுது, “அப்பா, பட்சணம் தரேன். அப்பா, வெற்றிலை போட்டுக்கோ” என்று மீனா தட்டு திறையப் பட்சணத்தை வைத்துவிட்டுப் போனாள்.

அம்மா தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டாள். “ரமேஷும் அரவிந்தாவும் சினிமா போய் விட்டார்கள். அந்தப் பையன் இவரையே உத்தனான். இதை வச்சிண்டு கவயானத்தை முடிச்சிருக்கோ”, என்று அம்மா தாழ்ந்த முரலில்.

ரமேஷின் அப்பா அம்மா தஞ்சாவூரில் இருந்தார்கள் ரமேஷ் ஒரே பிள்ளை. “பணப் பெருமை பேசும் தங்கையை மகா விரிசலும் என்றுமே வட்சியம் செய்வதில்லை. தன் நிலைமை தெரி யும். வசதியோடு இருப்பவன் தன் குடும்பத்தைக் கொஞ்சம் கவனிக்கக் கூடாதா என்ற மனத்தாங்கல். ஆதி தூவிய அவன் கவயானத்தை முடிக்க அப்பா தீவனத்தை விற்றவிட்டபொழுது மகாலிங்கம் வரையைத் திறந்தாரா?”

“என்ன, பேசாமல் இருந்தா எப்படி?” என்று அம்மா, “இருக்கட்டும்; ரமேஷ் கிட்ட ஒண்ணும் கேட்காதே. அபிராமி ஒத்துக்கணும். கேட்டுப் பார்க்கிறேன். இந்தக் கம் மானத்தாக்கும் அவ வரவில்லை. தினப்படி செலவுக்கு அவரேமே

வின் வருமானம் வந்தது. இனிமே அதுவும் இல்லை. கையோட அரவிந்தாவைக் கட்டிக் கொடுத்தா தாம் சோத்துக்கு என்ன பண்ணுவதாம்? தமக்கே இழுப்பியா உள்ள நிலையிலே உன் ரெண்டாம் பொன் இரண்டு குழந்தைகளோட பரமமா வந்து உட்கார்ந்திருக்கா” என்று கொட்டினார் மகாலிங்கம்.

அம்மா திடுதுடன் கற்று முற்றும் பார்த்தாள். “ஐயோ, பவமாச் சொல்லாதீங்கோ. அரவிந்தா அவளை வசத்த் உபயோகிக்குள், பொய்க் குடித்தனம் பண்ணுன்னு சொல் விட்டா. தவிர்த்தியாக் கிடுக்கிடு. வேலை தேடிண்டு அலை யு” என்று அம்மா கூறியதும் அவருக்குக் கோபம் வந்தது.

“இந்தக் கழுதைக்கு எவன் வேலை தருவான்? புருஷன்க் கையினே போட்டு வைக்கக்கத் தப்பிவிட்டே. அவன் கவயானத் துக்கு வந்தானே பார்த்தியா? இவ பெகவானு முழுகியை முழுகி வைப் பார்த்தானோ? குழந்தைகளை எப்படி ஒட்டிண்டு திரிஞ்சு துக்கன்! சரிடி. தப்பிப் பண்ணிட்டான். தப்பிப் பண்ணிட்டேன்னு காவனே வந்து விழுகுன். ஒரு சாக்கல் கொடுத்துப் பார்த்தலாம் இல்லையா?” என்றார்.

ரமேஷ் மறுதான் ஊருக்குக் கிளம்புகிறான். அன்று மாலை கடற் கரையின் அமர்த்திருத்தாரர்கள். திரும்பும்பொழுது அவன் துணிக் கடை ஒன்றில் நுழைத்து விடை உயர்ந்த புடவை ஒன்றை மாங்கிலான். அதன் வண்ணமும், நெகலும் மிகவும் நேர்த்தியாக இருந்தது.

“உனக்குப் பிடிச்சிருக்கா அது?”

கொக மருந்து அடிக்கும்பேது கொஞ்சம் உப்பு கலந்த தண்ணீரையும் அதுடன் கலந்து கொக்கும். விநிய பிசுடன் பழுதபயாத திருக்கும்.

மயாசரின்

அவன் கண்கள் மின்னின. "எனக்கு எதுக்குப் புடவை? என் கிட்ட திணைவ இடுக்கே?"
அவன் அவன் தொனில் தட்டினான். "என்னுடைய அடையாளமாக ஏதாவது தர ஆசைப்படுகிறேன். அது இந்தப் புடவைவாக இடுக்கை கூடாதா? இந்தக் கணத்தில் என்னை ஆசைப்படுகிறேன் தெரியுமா?"
"என்னவாம்?"

"இந்த புடவைவா மாஸி உன்னைத் தழுவிக்கூடாதா என்று சொல்லுகிறேன்."
அவன் கண்களில் காத்தக் கூடா தெரிந்தது. அதில் மலர்ந்தப் போலான் அரவித்தா.
"உங்க அன்புக்கு அடையாளம்னு ஒண்ணு தெவைவா ரமேஷ்?"

மறுநாள் அவன் ரமேஷைப் போனதும் தான் அவைது பிரிவை அங்கம் உணர்ந்தான் அரவித்தா. அந்த வேறுமை தெதுகைத் திகை அப்படியே ரமேஷோட ஒட்டமோடோமா என்று துடித்தான்.

நீண்ட மும்முரமாகப் பேசுவாக்கி அசைந்து. தன் படிக்கும் தகுதிலும் ஏற்ற மாதிரி ஏதாவது வேலை கிடைக்காதா என்று தப்பாமை. அரவித்தாவுடன் அன்று மொட்டை யாடியில் நின்று பேசியதுதான் கடைசிமாகப் பேசிய பேச்சுக்கள். கிறிப்தைப் பெண்ணாக வேலை செய்யலாம் என்று பல இடங்களில் அறிந்த பார்த்தான்.

ஒரு கம்பெனியின் வரவேற்பு அறைவின் காத்துக்கொண்டிருந்தான். பொதுமை இன்றி பேசுவாரப் புரட்டியபொழுது அந்தத் 'தெவை' விளம்பரம் கண்களில் பட்டது. லாதி படைத்த ஒருவரின் வீட்டில் குழந்தைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள ஆர்வம் எவ்வு விளம்பரம் கொடுத்திருந்தார்கள். அவ்வளவுதான். அவன் அவ்வுடைய விளம்பர அந்த விவரத்தைக் கண்டு பிடித்தான். அவனுடைய அழகான தொடர்றம் அந்த வீட்டுக்குப் பிடித்துவிட்டது. குடைந்து குடைந்து ஏதேனோ கேட்டார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒப்பானாக கூறினான் தனது. தனக்கு இந்த வேலை எவ்வளவு அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டான். அவனுக்கு அந்த வேலை கிடைத்து விட்டது. தன்னுடைய பெயரினால்தான் கிடைத்ததாகத் தினைத்தான் தனது. ஆன் வராத கிரமம் வீட்டுக்காரர்களுக்குத்தானே தெரியும்!

பொது இடங்களில் வேலைக்குப் போய் வந்தான். அவன் போக்கு அவர்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுத்ததாகத் தெரிந்த சமயம் சிறு தொகையை அடையாளமாகப் பெற்றுக் கொண்டான். ஒரு சிறு வீட்டையும் அவர்கள் பங்களாவிற்குப் பக்கத்தில் வரடவைக்குப் பிடித்து விட்டான்.

அவன் சாமரங்களுடன் குழந்தைகளைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கிளம்பியபோழுது அரவித்தா மட்டுமில்லை. விடுதிக்கெத்தது.

"என்னடி தனியா. இந்த ரெண்டுமே கேட்டாளுடன் போட்டி? உடனடியாக இடுக்கிற பெண் தனியா வாழ முடியாததமா? ரெண்டு குழந்தைகள் கூடத் தனியாப் போய் இடுக்க உலக்கு எத்தனை தனிச்சல இடுக்கணும்?" என்று அம்மா அரவித்தாவுடன் அரவித்தா விடவில்லை. "அம்மா, நான் இப்போ சொல்றேன். இவன் சம்பாத்தியத்தில் உங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே என்பது பயத்திற் போகிறது." என்று குத்தவாக.

தனியா திரிந்த தினான். "எனக்குப் படிப்பும் தொழிலும் இல்லையே ஏனியே? இது மட்டுமில்லை. வாழ்ந்து வாடப் போகிறேன் அரவித்தா. என் கணவன் கிட்டேவிருந்து விவாகரத்து வாங்கிக்கப் போறேன்" என்று தனியா அங்கம் காத்தது.

"என்னடி. என்ன கொள்ளோ?" என்று அம்மா கத்திக் கொண்டு வந்தான். எதைக்கும் கட்டியம் செய்யாத தனியா கிளம்பி விட்டான்.

அன்று அதிகாலை யில் எழுந்துவிட்டான் அரவித்தா. அது கடைத் தொழிலின் அம்மாளை மருத்துவ மனையில் சொந்த இருந்தார்கள். போய் பார்த்துவிட்டு அப்படியே அதுவளகம் போன்கிட தினைத்தான். அதனும் வெகு சீக்கிரம் கிளம்பிவிட்டான். மீளவில்லை. மடி. ஆராதத்தில் டி.கி. எதிர்பார்த்துப் பலகில்கள், ரமேஷிடமிருந்து டெக்ஸ் விண்டைரப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்த அரவித்தா மீளவைக் கேவி சொன்னான்.

"மீள. டெக்ஸில் ரொம்பக் குவியுமாம். நீ எப்படித் தான் உன் மடி ஆராதனை எவ்வாறு காப்பாற்றப் போகிறாயோ? உன் கைத்துக்குக்கோ நான் கைத்து குழந்தைகள். என்னாம் காரணம் என்று மனங்குன் கிளம்ப வேண்டுமாம்" என்று அரவித்தா.

என்றவழி விடை பெற்றுக் கொண்டன.
அப்படியா! நோயற்ற வாய்ப்பை குறை
வற்ற செல்வம் என்று எங்கெங்கே சொல்பாரத்திற்

வந்து நின்று. அறுவகையிற் போக இன்னும் சிறிது நேரம் இருந்தது. மெல்ல நடந்தான். ஸரீர தான் இருப்பதை நினைவு படுத்தியது. மெல்ல ரோட்டைக் கடந்தான். எதிர் வக்கைசலின் உள்ள உணவு விடுதியை அடைந்து உள்வீடு போனார்.

சாலை நேரத்து அலரலுக்கள் உணவு விடுதியை நிகழ்த்த விட்டிருந்தன. லாசியான ஒரு மொசைஸை அவன் கிரைவாகப் போய்ப் பந்திக் கொண்டான். அவன் கிரைவையைப் பார்த்துக் கிதித்துக்கொண்டிருந்தான் எதிரே அமர்த்திருந்த அந்த இளைஞன். அவன் உட்கார்த்து கொண்டு கைப் பையை மடித்து வைத்துக்கொண்டான். பரிமாண எதிரே படுத்து விட்டபொழுது அந்த இளைஞன். "தங்கனோ, எப்படி இருக்கீங்க?" என்றான்.

அவன் அவளை அங்கு எதிர்பார்த்தவியின் எப்பது அழிந்து போன பார்வையின் தெரிந்தது. சமாளித்துக் கொண்டு... ஹனோ என்றான். அவந்தான் அன்று பங்கிலிக் டிக்கெட் வாங்கியவன். சே நிகழ்க்கனாக அவன் அவ்வாறு பார்த்தவியின். ஏன் நினைக்கக் கூட இல்லை. அந்த அளவுக்கு ரமேஷ் அவன் நினைவை நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தான். அமெரிக்காவின் கல்வான முல்முரத்தின் மூலிக் கிடத்ததாலும், இருக்கவாரும். இன்று எதிரே வார்த்த தும் என்ன பேசுவது என்று புரியாமல் தயக்கம். திடீர் என்று பித்தது ஒரு மலர்ச்சி.

இதுவரை அவனிடம் பெயரது இல்லை. அதனால் தயக்கமாகவும் இருந்தது. அவன் பார்வையிலே காது உணர்ச்சிகள் மலிர்த்தன. எதிரே எவன் வந்து நின்றான். அவன் இவன்பாக அவனைத் தயக்கத்தைப் பற்றிக் கவனிப்பதற்கு ஆர்டர் கொடுத்துதான்.

"வேளும் எப்பிடு போதும்" என்று என்னைக் குரலில் தடுத்தான். எவன் புரியாமல் நின்றான்.

"நீ போய்க் கொண்டு வாப்பா" என்றதும் எவன் போய் விட்டான். போன வேகத்தில் எவன் இனிப்பிடம் வந்தான்.

"வேதே என்னப்பா இருக்கு" என்று சாப்பிட்டதில்... கொள்கி தனக்குத்தான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டாலும், ஓர் ஆடவனின் எதிரே அமர்ந்து கௌமரக் சாப்பிட்ட தயக்கமாக இருந்தது.

"என்ன கொண்டு வந்தாணும் சரி..." அவன் எதைப்பெய்யாமோ கொண்டு வரச் சொன்னான்.

"உங்களைப் பார்த்து ரொம்ப தானாவி விட்டது. எனக்கு வேலை கிடைத்து விட்டது..."

வேடுக்கென்று நிமிர்ந்து பார்த்தான். "அந்தக் கடை உங்க சொந்தக் கையா அல்லது வேலைக்கு இருக்கிறீர்களா?"

"என் அண்ணன் கடை. எம். என்.வி. படிச்சிருக்கேன். கிடைச்ச வேலையை ஏன் கிடையா?"

மனத்திலே சிறு நிரலம்.

"உங்க பெயரைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"தாராளமாக. என் பெயர் அரவிந்தா."

"புது மாதிரியான பெயராக இருக்கிறது. உங்க பெயரைத் தான் தெரிவிட்ட மாதிரி என் பெயரைத் தெரிவித்தேனோன்ன வேண்டாமா? என் பெயர் சாவுக் ஹாய்."

அவன் உணர்வின் மிகுந்த தொல்லை.

"ஓ... இவன் இன்னமாய் மதத்தைத் சொந்தவன்" மனத்தில் ஏனோ ஒரு வேறுமை சட்டென்று குத்திற்று. அவனிடம் அவன் என்ன எதிர்பார்த்தான்? அவன் அவனை அதுவரையில் வரை வந்து கொண்டு விட்டு விட்டுத்தான் போனான்.

அதுவரையில் வந்த மிகவும் கூட மனத்தில் சாவுக்கறியே பிடித்து நிற்க. க்டெப் கட்டிக், கிருகா, பரேசன் பல்வகை படிப்பு - இத்தனக்கும் முல்மிகுக்கும் என்னை வித்தியாசம் இருக்கிறது? என்னோக்கும் இத்தியாகில் பிறந்துவிட்ட பின்பு 'இத்தியாக்' என்ற ஒன்றே போதாது? என்னோர் உடம்பிலும் ஒரே சிவப்பு இரத்தம் தானே ஓடுகிறது? மனத்தில் நிர்மாணம் என்ன முடியாத என்னை ஒட்டக்கன். அவன் அமைத்த தூரத்தில் பிடித்து நிறுத்த முயன்று தொற்றுப் போனான்.

மீளுவை அழைத்துப் போக அவனுடைய கைத்தூவர வந்து விட்டார். மீளுவும் கெக்லி போய் விட்டார். சமையலறைவை வரக்குவரக்கு என்று தேய்க்கும் சப்தமும் நின்று விட்டது. சமையல் வேலை அரவிந்தாவைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. அம்மாவாக சின்னக்குதிரைகளைத்தான் செய்ய முடிந்தது. இதனால் அரவிந்தாவுக்கு நேரமே இல்லை.

திடீரென்று ரமேஷியிருந்து அவளுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அவனைப் பற்றி ஒரு கவிஞனைப் போல் வர்ணித்திருந்தான்.

நிலைத்துவிட்ட காற்றைப் போல அப்பா கூடப் போசு மறந்திருந்தான். இறுக்கமான சூழ்நிலை. விரைமுமாதின் புரள்களிலெடிக்-
பெய்வு விரைவு அனுஷ்டித்த அம்மா எப்படி வடலாம். அப்பனம்
இட மறந்து போனான்? இவர்களுக்கு என்ன நேரித்தது?
..என்னமோ, என்ன விஷயம்? என்று கேட்டாருமெனின்தான்.
அம்மாவின் அருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

காத்தக் கொண்டிருந்தது போல அம்மாவின் கண்களிலிருந்து
போல பொலவென்று கண்ணின் முகங்கள் கூடிர ஆரம்பித்தன-
அப்பா இடிக் குரலில் உறுமியார்.

..என்ன புதுசாகக் கேக்கிறது? அந்த கனினு எங்களுக்குப்
பெண்ணுக்குப் பிறக்கல்லை. எங்களுக்கு யானைப் பிறந்திருக்கிறது..

விஷயம் என்னவோ நனினுவைப் பற்றித்தான் என்பது புரித்
தான். ஒருநாள் இருக்கும்? சமையலறைக்குப் போய்ப் பார்த்
தெரிந்தது. அப்படி அந்த நனினு என்னதான் பண்ணி இருப்பாள்?
கூட கடிக் காப்பியைக் கவந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தவிட்டுத்
தன் காப்பியிடம் அம்மாவிடம் வந்து உட்கார்ந்தான்.

..பதற்கற்பட்டாமல் கொவ்வது. என்ன நடந்தது? நனினு
என்ன பண்ணினாள்?

..உங்களை ரெண்டு குழந்தைகளை வச்செண்டு விவாகரத்து
லாங்கிக்கப் போளுளாம்..

அரவிந்தாவுக்குச் சப்ரிட்டு விட்டது. ..ப்ப...இவ்வளவு
தானா? என்று கேட்டதும், அம்மாவுக்குச் சொயம் வந்துவிட்டது.
..என்னமது. இவ்வளவுதானா என்று கேட்டிடு? என்று
அதிகரிப்பது கேட்டான்.

..பிசியே என்னம்மா? புருஷன் தப்புப் பண்ணலாம்.
இவ அலகை வெண்டாண்டு சொல்வக் கூடாதா?

..சொல்வாம்படி அம்மா சொல்வாள். காலம் கவி
காலம். புருஷனை வெண்டாண்டு சொல்வாள். நானு வறு
ஷத்துக்கு முன்னடி அவன் தப்புப் பண்ணியபோழுதே இதைப்
பண்ணினு அந்தக் குழந்தை. அவன் வந்து கூப்பிட்டபோழுதே
லாம் தாய் மாதிரி பிசினுப் போளுளாம். அவன் மனை திருத்தி
தப்புப் பண்ணிட்டென்று வரும்போது இவ விவாகரத்து
லாங்கிக்கொணவப் போகிறோம்.. பட்டாவென்று போரித்து
கொடுத்த அப்பாவின் முகம் சிலந்திருந்தது.

..அவர் மனை திருத்தினு தப்புப் பண்ணவேண்டு அரித்தமா?..
என்று கிண்டலாகக் கேட்டான் அரவிந்தா.

..உம் என்று உறுமியார் அப்பா.
..எவ்வளம் தம்ம விட்டாலுமான் நுழையனுமா? கர்மம்
வரம்.. என்று அம்மா மனக்கிடையில் அடித்துக்கொண்டாள்.

..அவ எனக்குப் பெண்ணை இங்கிலா என்ருர் அப்பா.
..அல்லாம் ரெண்டு குழந்தைகளுக்குத் தகப்பனம். அதுக்
காக உறுவு விட்டப் போனாரும்? குடும்பப் பந்தங்கிறது அவிவளவு
இருக்காததற்கு. பரம்பரையைத் தொற்றுவிக்கிற மனுஷக்
கடிக்.. என்று பொங்கினான் அம்மா.

அரவிந்தாவுக்கு அதுபாக வந்தது. ..இப்ப என்னை
என்ன பண்ணனும்கிறேன்? என்று கேட்டான்.

..உங்களைக்குப் புத்தி கொவ்வது போ..
அரவிந்தா சொல்லும் புத்தி கொவ்வது என்பதும் நனினுக்கு
எடுபடுமா என்று அதிகாரத்தில் வேகமாக ஓடியதுதான் நிச்சயம்.

..அரவிந்தா, புத்தி சொல்வ கட்டம் எல்லாம் தான்மீடப் போக்க.
இரண்டு போக்கமும் மனம் முப்பினால் விவாகரத்து இடைத்துவிடும்.
அதற்கான ஏற்பாடுகளை எல்லாம் நான் செய்துகொண்டு வரு
கிறேன்.. என்னுள் நனினு திரிமாணமாக.

..எப்படியோ தொலைந்து போ.. என்ரு அரவிந்தா திரும்பி
விட்டான்.. உன் ரெண்டாவது பெண் சொன்னுக் கேட்க
மாட்டான்.. என்று கூறிவிட்டான் அம்மாவிடம்.

நூலிதற்கு மெனம் மூன்று மணிக்கு மெனம்பினுள் அரவிந்தா.
அவளுக்குக் காசுக்குத் தவிராகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைப்
பார்த்து நான் விட்டேன் அதுவாகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகக்
சொன்னும். அவளுக்கு அது சற்றுக் கவந்ததைக் கூடக் கொடுத்
தது எனலாம்.

மூன்று மணிக்கு காசுக்கின் அம்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்.
..இது என் அம்மா..

முகத்தை நிமிர்ந்திப் பார்த்துத் தன்னை வழுக்கக் கொடுத்த
தான் அந்த அம்மா.. ..வட்சணமா, வட்சகலி மாதிரி இருக்கே..
உன்னைப் பற்றி அடிக்கடி காசுக்குப் பேசுவாள். வரம்மா உன்னை..
அவன் உன்னை போனான். தான்னைத்து பெண்மனைகள்
குத்து விளக்கைத் துவக்கி ஏற்றி வைத்தது போல. அவனைப்
பார்த்ததும் சட்டென்று குழந்து கொண்டிடில் ஓர் அண்ணி

யோன்வியம் தெரிந்தது-
சாகுலைப் பார்த்தான்-
தநீர்ப்புகப்படுத்தி லைத்தான்.

இது ரெண்டாவது அண்ணி, இது மூன்றாவது அண்ணி - உங்க அய்யத்தா, இது என் தங்கை, இது என் பெரிய அண்ணி, இது மூன்றாவது அண்ணி - உங்க அய்யப்பச் சேர்ந்தவங்க.

அவன் இடுக்கிட்டுப் போய்க் குவித்த கரத்தை விரித்தான். இப்படியும் முடியுமா? இதுதான் இந்தியன் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டா? இது எப்படி முடிந்தது? இதை எதற்காகத் தண்ணீரில் சொல்லுகிறான்? அவன் குழம்பிப்போனான்.

“பலகாரம் சாப்பிட்டு, அவை அம்மா அழைத்தான். நீண்ட வரிசையில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். ஒரு பைலன் கொண்டு வந்த அழகிதங்களை வெல்லவாம் பார்த்து அவள் குனிந்து கொண்டாள். மேஜையின் நடுவே வைத்திருந்த கேக், பழங்கள், பீஸ்கட் வகைகளை அவன் எதிரே அடுத்து வைத்தான் பாகூஸ்.

“நீ இடுதவளம் காப்பிட மாட்டாயா?” என்று கேட்டாள் ஹமீதின் சும்மா.

அவள் நிலையை அனகத்தான். "கொஞ்சம் பொங்குக கொண்டுதான் பூரேன். பழிஞ சரியாப் போகும். என் பூணுவது மருமக இப்பத்தான்". என்றான் சாகுனின் அம்மா. அவள் மறுப்பதற்குள்.

“என அண்ணி என்னை? உருது பேசுவாங்க தெரியுமா? ஒன்றிரண்டு பாட்டுக்களைக்கூட, கம்போஸ் பண்ணி இருக்காங்க.” என்றான் நமீது.

சி. பி. இ. வி. சி. ரூபக் குடும்பம் பற்றியதில் பரிசு அளவற்றதாகவும் கருதுகிறார். பத்திரிகை

100 மீட்டர்கள், 1,000 மீட்டர்கள் ரண்டை இவர் அடிகைப் பார்த்து கொள்வதாம். கடலை ஆராய்வதில் அவற்றை ஒட்டி உதவித்தேறாம். இவரின் பெயருமேயாகத் திருத்தி, சிவசக்தி நாகசக்திவர் எனப்பட்டார். எயில்காவை திரைப்படத்தில் எ. நெய்மா.

ஆள்கி

இவர்கள்

“என்னை மனத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதால் உன்னை நான் வெறுக்க மாட்டேன்” என்று சொல்கிறான். இதைக் கணம் எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? பொன் மலரைக் கண்டெடுத்த லோயஸிசை மனத்தைப் போல இருக்கிறது. வெறும் உடல் வாழ்க்கைக்காக ஆக்மாஸியில் கொடங்கும் கைத்தை - உன் நட்பை நான் இழந்து விட்ட தயாராக இல்லை. என் உதவி எப்போழுது தேவைவளவளமும் கொடுக்கலாம். நான் காத்துக் கொண்டிருப்பேன்” என்று கூறிய பொழுது அவன் குரல் தழுதழுத்தது.

“நாம் எப்போழுதும் தல்ல தன்பர்களைக் இருப்போம். என்னைத் தவறாக நினைக்காதீர்கள் ஹமீது.”

அவன் மனம் எப்படி உடைந்து விட்டிருக்கும் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். அதனால் வேதனை அடைந்தான். “ஹமீது, என் மனத்தில்... என் மனத்தில்...” என்று என்ன நினைக்கிறான்.

“என்னை சொல்கிறான்?”

“ஏற்கனவே அங்கு ரமேஷ் - என் அத்தை மகன் முடிபுருத்து இருக்கிறார்.”

“உட்காந்து போல் தவித்துப் போனாலும், தன்னை அடக்கிக் கொண்டான் அவன்.”

“அவன் கொடுத்த வைத்தலைச் சொல்கிறான்” என்று அவனைத் தெருவிக்க வரை கொண்டு விட்டான். பூக்கடை ஒன்றில் நின்று ஸ்பைகப் பூக்களை வாங்கிக் கொடுத்தான். அவன் கண்ணீரைக் கரை கட்பு நிறுத்திக் கொண்டு தவித்தான். பொழுது பொழுது கையை ஆட்டிவிட்டுப் போனான். முகத்தில் குலுமத்த நின்று வேதனை தெரிந்த உடைக்கும் எண்ணம் சிதறக்கண் அவன் அறியாதவன்?

“வெளி சாதி ஹமீது, என்னுட்க இத்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமாது” என்று கூறிக் கொண்டான்.

விட்டுக்குப் போனாலும் வேதனை தானாமல் படுக்கையில் விழுந்தான். அம்மொ கதா காசுட்கொபத்துக்குப் போயிருந்தான். அப்பா எங்கே போயிருந்தார். வெகுமார்தான் அவன் வகு இருள் என்பதை உணர்ந்து கதையைத் திறந்தான். அவன் படுக்கையில் விடப்பதை அறியாமல், “அக்கா, காப்பி குடி. பானம் விக் அம்மா ஊற்றி வைத்திருக்கிறேன்” என்று.

தெருக்கப் பிரதக் கிம்பலாநீன் அடக்கிக்கொண்டான். எழுத்து காப்பியைக் குடித்துவிட்டு வந்தான்.

“என்னைக்கா, பொ மாட்டேன் என்விருப்பம்?”

“தலைவை அலிக்கிறது, படுத்துக் கொண்டுறேன் சிவா. அம்மா வந்தாக்கட வன்னை எழுப்பாதே” என்று.

கண்ணை இறுக்க முடிக்கொண்டாலும் வாடிய பூவாக சாகுவின முகமே வந்து திண்டித. தவறு முகத்தை பாறோர் நடவடிவத்தை உணர்ந்து திடுக்கிட்டுக் கண் நிறந்து பார்த்தான். தலைவாயி மருத்துடன் சிவா அவன் நெற்றியைத் தேடிச் கரத்தை நீட்டித் துழாவிக்கொண்டிருந்தான்.

“அக்கா, அக்கா, அழிவிடா என்னை?” என்று தவறு கரப் பகை படித்த விரக்கத்தைக் கொண்டு கேட்டான்.

“உன் பாதத்தை நினைத்து அழுதேன் சிவா. கடவுள் உனக்குப் பார்வை இவ்வாமல் பண்ணி விட்டார் பார்த்திவா!” என்றான் அரவிந்தா. கண்ணீர் கொட்டியது. எதுக்கு அழுதினோம் என்ற முகத்திரம் இன்னமும் அழுதான்.

“நீ வேண்டியபாடுதே அக்கா. ரமேஷ் அத்தான் பிரபல டாக்டர் கிட்டி கண்ணைக் காட்டி ஆபிரேஷன் பண்ணி விட்டு நென்று சொல்லி விடுக்கார். பாறேன், ஒரு நாள் எனக்குக் கண் வந்துவிடும். அப்பா என்னை பண்ணுவேன் தெரியுமா?”

அவனுடைய பேச்சில் அவனுடைய வேதனை தெரிது குறைந்தது. “என்னை பண்ணுவேன்?”

“நிறைவுச் சிவியா பார்ப்பேன். முடிந்தால் நினமும் பார்ப்பேன்.” தான் சொன்னதைத் தானே அனுபவித்துச் சிரித்தான் சிவகுமார்.

கண் தெரியாத இத்தச் சிவகுமார் எப்படி நம்பிக்கையுடன் வாழ்கிறான்? ஹமீதின் ஆசையைத் தன்னுட்க நினைவேற்ற முடியவில்லை. இத்தனாக இப்படிக் குத்துப் போகலாமா? மனமனைக்கு எழுத்தான்.

“ஏன் எழுத்துட்டே?”

“ஒண்ணுமில்லை. ஒழு திமிடம் பண்ணிட்டு வந்துட்டேன்.” பண்ணிட்டுவது. ஒழு திமிடம் பண்ணிச்சை காமி வாரி மூகத்தில் முற்றித்துத் தொட்டி தண்ணீரை காமி வாரி மூகத்தில் இறைத்துக் கொண்டான். புதுத் தெம்பு பிரதது. விளக்கேற்றி வளவாயிக்கு தமக்காரம் பண்ணினான்.

“கடவுளே, எனக்கு தம்பிக்கையைக் கொடு. நல்ல மனத்தைக் கொடு.”

மனத்தில் ஏதோ ஓர் அமைதி பிறந்தது.

பிரமாதம்!

கண்டால் கூட்டு:

தவிர்த்தி செய்துவுக்கு என்று அதைத்திருந்த எழுட்டு பெர் விட்டுக்குப் போய் விட்டுத் திருமணம் விடும் காரணமாக, பட்டாளி, மொச்சை என்று பல விதமான கண்டல் மெட்டின் மயம் என்று சொல்வது என்னுமோசிறீதன் அருங்கில் வானவியைப் போட்டு தூண்டு கழும் டாஸ்டர் காதலிக் காதல்தும் மட்டை சோம்பு மசாவை சேர்ந்து தூண்டு வேங்கையத்தையும் தக்காளியையும் மொடியாக நறுக்கி போட்டு வதக்கியதும் ஒரு எழும்பிச்சப் பழம் அல்லது புதி கதைத்து விட்டு ஒரு கழுகு சர்க்கரைவுடன் பொத்தக் கதைவ கண்டையுடன் அதில் கொட்டி ஒரு மசாவை கூட்டு தயாரித்து விட்டேன். சிலவு சம்பந்திக்கு அதை பரிசுரியதும் பிரமாதம் என்று விட்டில் எல்லோரும் சந்தித் சாப்பிட்டார்கள்! தவிர்த்தி க'லங்கரில் உங்கள் விட்டிலும் இம்மாதிரி கண்டல்களை திறைய வந்து விட்டால் தீர வந்தியைக் கையாண்டு புது மசாவை கூட்டு செத்துப் பார்த்துவிடுங்கள்!

-திருமதி. மணிமங்க நரிதன்.

அன்று கொரிட்டியம் நகரிலுக்கும் வசந்தாக்கும் விசாரணை தான். வசந்திதாவுக்கு இதற்கு ஒப்புகொள்வையே முடியவில்லை. நேராகவே வந்து கொஞ்சினாள்.

“நீ எங்கேய்க் கைவறுக்க நினைக்கா விட்டாலும் சரி: கூட வாழாமலிட்டாலும் சரி: நமக்கு ஒரு பாலமாகக் குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு கரை, நீ மறு கரை இந்த இரு கரைகளும் பாலத்தை இணைக்க முடியும் அவ்வெம் தமது உறுவு தனிது” என்று மன்னுமப் பார்த்தான்.

நகரிலு மகிழ்வை இவ்வீய் அவன் வரப்போவது தெரிந்ததும் குழந்தைகளைப் பாட்டி வீட்டில் கொண்டுவிட்டுவிட்டான். வந்த வன் மூன்றாம் பாலிதாவுக் மன்னுமவிட்டுப் போனான். கண்டலிவத் இருவரும் பிரிந்து போவதாகக் கூறி நீதிமன்றம் வரை வந்து விட்டது. நகரிலு குழந்தைகளுடன் வந்து காத்திருந்தான். வசந்த நீதிமன்றத்தின் படிக்கலில் ஏறி வருவதைக் குழந்தைகள் பார்த்து விட்டார்கள்.

அப்பா வந்தாச்சு: அப்பா வந்தாச்சு” என்று கைகளைக் கொட்டிக்க கொண்டு குதித்தனர். சிலர் இவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே போனார்கள்.

“இதற்குப் போய் என்ன கும்மாளம்?” என்று சிறிய தனிது பொத்தப் பொத்தென்று முதுகில் நூன்கு சாத்துச் சாத்தினான். இரண்டும் ஒவென்று அழத் தொடங்கின. தூரத்தின் வசந்த

தளர்த்த கண்டலியை விராத்தா கொடியில் வந்து கொண்டிருந்தான். அவ்வளவுதான். குழந்தைகள் இருவரும் ஒடிப்போய் அவன் கால்களில் கட்டிக்க கொண்டார்கள். வசந்த இருவரையும் இரு பக்கத்தின் வைத்து அணைத்தான். இதுதான் இயற்கைக் கொஞ்சம் கண்டலி தானே? கண்கள் கலங்கின.

“அப்பா, அப்பா, அம்மா எங்களை எப்படி அடிச்சா பார். நீ வந்து கொடுப்பா. நீ அம்மாவை அடிப்பா” என்றை மொகன். கைகளைப் பிடித்து இழுக்கை ஆளுக்கொரு பக்கமாக. இதை நகரிலு தூரத்தில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“இங்கே வாங்கடா” என்று அதட்டமாக அழைத்தான். வசந்த பரிதாபமாகத் தொற்றமணித்தான். சில நாட்களாகவே மழிக்கப்பயாத தாடி, மீசை. கண்கள் கூட சற்று உண்டைவிட்டு இருதல்வாய்த் தண்டைக் கரைக்க அலவ் போடும் வேண்டுகண் என்று முழறினான் நகரிலு.

“நீ ஏம்பா விட்டுக்கே வரவில்லா?” என்று கேட்டான் ஆனந்தி.

“நீ ஊக்குப்ப போவிருத்தே இல்லைப்பா?”
“அப்பா, நம்மாரத்திலேயும் டி. வி. வாய்நி வைப்பா. எதிர் வீட்டுப் பாலு என்மாரப்ப பீத்திக் கொன்ருண் தெரியுமா?”
என்று மொகன் குதியாய்க் குதித்தான். வசந்த தன்னுடைய வாரப்பாடமாக அணைத்துள்ள அச்சிறு உருவத்தைவே கண்ணிமைக் காமப் பார்த்தான்.

இதை வெல்லும் தனிமையும் கேட்டுக்கொண்டதான் இருந்தான். வசந்தம் அவன் அருகில் வந்து நின்றான்.

“குழந்தைகள் பேசுவதை வெல்லும் கேட்டாய் அல்லவா? தவறு செய்வதை மனிதனை இடையே வைலாம். தனிமை, நான் தவறு செய்கேன். நீ என்னைத் திருத்தப் பக்கத்தில் இருந்தாயா? பூதக் கண்ணாடி போட்டுக் காட்டிவிட்டு பிறந்த விட்டுக்கு ஒடி வந்து விட்டாய். இந்த மோகன் பிழைத் பிழை நீயும் நானும் ஒரு நான் கூட சொந்து வாழவில்லை. பாசத்தைக் காட்டிக் குழந்தைகள், நீ ஒருத்தரும் என் அருகில் இல்லை.”

“என் ஆண்மை வீம்பின் துடிக்கது. எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன நம் திருமணம் நடந்து? அப்பா அம்மா பந்தத்தைச் சட்டம் பிரிக்கலாம். ஆனால் நினைவுகள் குழந்தைகளின் பாசத்தைப் பிரிக்க முடியாது.”

அவன் பேசப் பேச அவன் புடவைத் தலைப்பால் கண்ணை மூடிக்கொண்டான். “அப்பப்பக் குழந்தைகளைப் பார்த்து. ‘தாந்தான் உய் கப்பா’ன்னு ஆஜர் கையெழுத்து உன் பிழைத் வீட்டில் வந்து போட்டுவிட்டுப் போயேன். அப்பொழுதுகூட குழந்தைகளை வெளிவே அழப்பி விடுவாய். கடைபிடிக்க குழந்தைகளைப் பார்த்து நான் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாகப் போகிறேன். இருந்தாலும் திரைத்திரை பார்த்தே என்னை எப்படி அடைவாயம் கண்டு கொண்டார்கள்? நீயிவந்ததில் எத்தனைபேர் போர்கள் வருகிறார்கள் - போகிறார்கள். அவர்களை ஏன் அப்பா என்று கூப்பிட்டு?”

தனிமையால் பேச முடியவில்லை. அவன் அவன் அருகே வந்தான். “தலை, இப்பவும் தாமதமாகிவிடலாம். பிரிவு வரை வந்து இணைந்த கற்பிதவாக நாம் இருக்கலாம். குழந்தைக் கண்களாகவாவது நாம் சொந்து வாழலாம்.”

தனிமை அவன் பக்கத்தில் வந்து நெருங்கி நின்றான். “ஏம்மா, நீ அப்பா உட்க ‘எ’ விட்டிருக்கிறாயா?” என்று கேட்டான் மோகன்.

தனிமையும் வசந்தமும் சிரித்தார்கள். “எனன் பண்ணுகோம் சொன்னு. எக்காரம் நீ சொல்றபடி நடக்கவேண்டும்.”

“சரி, ஒரு நேண்டாக்கே போய்க் காப்பீட்டுவிட்டு செனியா போய்வோம். ‘பிழை எக்க விட்டுக்குப் போய்வோம். நான்

இப்போ இருக்கிற வீட்டிலேயே தம்ம குடித்ததைத் தைத்துப் பண்ணலாம். நான் இந்த வேலைக்குப் போய்க் கொண்டு இருப்பேன்.” எல்லாவற்றிற்கும் இப்பக்கொண்டான் வசந்தம். “ரெண்டு ஹைக்கிரீம்” என்று குழந்தைகள் கையைப் பற்றிக்கொண்டார்கள்.

இதில் ஏன்று ஒரு தான் கூட ரமேன் வந்து நின்று. அவளை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. கதையைத் திறந்த அரவித்தா நினைக்கிறப் போனான்.

“என்ன திடீர்னு? மூகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு நின்றான்.”

“என்ன பார்த்திருப்ப? எனக்கு பம்பாய்க்கு மாற்றம் ஆகிவிட்டது.”

அரவித்தா வழி விட உள்வே வந்தான் ரமேன். அவன் காப்பிவைக் கலந்து கொண்டு வந்தான். “இதைக் சொல்லுவா இவ்வளவு தூரம் ஓடி வந்திருக்க?” என்று கேட்டுவிட்டு அழகாகச் சிரித்தான். “இல்லை; என் அம்மாவின்மேல் போய் வேறு குணத்தைச் சொல்வ. உடைக்காத நான் எவ்வளவு காலம் காத்திருப்பது? இதை என் அம்மாவைக்குச் சொல்ல வேண்டாமா?”

“யாரு, ரமேனா? குவிவலையிலிருந்து அரவித்தாவின் அம்மா வந்தான். மீட்டர்விருந்து மகாவிக்கம் எழுத்து வந்தான். அரவித்தா எமைவலையுக்குள் மறைந்தான்.

“ரமேன், எக்கே விருந்து விரை? டெக்லிவிருந்தா? பிழையைப் பார்த்தியா? என்று கேட்டார் மகர்லிசம். “இல்லை; எனக்கு பம்பாய்க்கு மாற்றலாகிவிட்டது. ரெஜிஸ்ட்ராரைப்போய்விட்டு விரை. அம்மா உங்களை முகாந்தித்துக்கு நான் பார்த்துக் கொண்டேன்.”

அவன் சொன்னதைக் கேட்டுத் திகைத்தார்கள். அவர்கள் அரவித்தாவின் வருமானம் இல்லாமல் எப்படிச் சூடுபாய் நடக்கும் என்று அப்பா தவித்தார். கல்யாணத்தை நடத்தவதும் முடியாத காரியம். ரமேனின் அப்பா, அம்மாவே புறப்பட்டு வந்து விட்டார்கள்.

கல்யாணம் நிச்சயமாகி விட்டது. இதை அவன் என்னும் துறவிட்டம் சொன்னான். அந்தக் கணத்தில் அவன் மூகம் வாயடிவது.

தன்னைச் சட்டென்று சமாளித்தவனாக. "என் வாழ்த்துக்கள் அரவிற்தா. இந்த ஏழை நன்பனை மறக்க மாட்டாயே!" என்று கம்பிய குரலில் கேட்டான்.

அவள் பூவாகப் பிரித்தாள். "எங்காவதற்கும்கூட இந்த மனம்தான் காரணம் ஹயீது. நான் என்னைக்கும் மறக்க மாட்டேன்."

கம்பியானத்தன்று சாகும் ஹயீது வந்திருந்தான். மனத்தை மூக்கத்தில் காட்டாத பெருந்தன்மை, மூக்கரித்தம் முடித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியில் அமர்ந்திருந்த சமயம் வென்விக் குத்துவிளக்கை அவர் கீட்டம் கொண்டு வந்து நீட்டினான்.

"அரவிற்தா உங்கள் பூவா! அவைவிக் இந்த விளக்கை உன் கையாலேயே ஏற்ற வேண்டும்."

அவனது உருக்கமான வேண்டுகோள் அவன் கண்களில் நீரை வரவழைத்தது. இதை மறைக்க அவளை ரமேஷுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

"ரமேஷ், இது என் பிப்ரண்ட் சாகும் ஹயீது." ரமேஷ் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

அரவிற்தா ரமேஷுடன் பம்பாய்க்குக் கிளம்பும் நாளும் வந்தது. தவிர, அவரோடு என்னு விடு கொள்ளாயம் மனிதர்கள். அரவிற்தா கண் கலங்கினான்.

"நாங்கள் உதவி செய்கிறோம்." என்று தைரியம் சொல்லர்கள் தவிரவும் அவரோடும்.

"வேலையை விட்டுவிடு." என்னுள் ரமேஷ்.

பெரியதும் எல்லாம் விட்டும் 'பெலிஸன் டைரக்டர்' திருக்கும். அந்நிகை

சிறு எழுத்துக்களையே, நம்பக்கூடியோ அக்க குறையல் திட்டமுள்ளதற்கு சிறந்த வேலையா. விட்டிலிருக்கும், கண்ணா 'பேய்ஸ் வெரி' (Glass paper weight) ஒன்றை அந்த எழுத்துக்களின் பிறகு நம்பக்கூடிய பிறகு நன்றிதரும், எழுத்துக்கள் பெரியதாக, அக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

— க. ஸ. சேஷன்

"இவ்வளவு வருடங்கள் பார்த்த வேலை. நாம் திரும்பத் தோர நிலைத்ததால் இடைக்குமா? நிலை ஒருவேளை சென்னைக்கு மாற்றிக் கொண்டு வந்தால் அரவிற்தா வேலையுட்ப் போக விடாமோ?" என்று கூறினார் அவர்.

அதற்கு அவன் விடிக் அவனுடன் இணம்பினான்.

"அக்கா, என்னை மறந்துட்டாநீ. நல்ல டாக்டராகப் பாரி."

என்னுள் வெகுமார்.

அவளை அணைத்துக்கொண்டு அழுதுவிட்டான் அரவிற்தா. தவிர, அவரோடு விட்டுடனேயே வழியனுப்பி விட்டார்கள். மகா விவகம் மட்டும் வந்தார்.

புறக்கவண்டி நிலையத்திற்கு சாகும் ஹயீது வந்திருந்தான். பழக்கம், பிண்கட்டுகள் என்று அப கொள்ளாயம் கொண்டு வந்திருந்தான். ரமேஷ் வழியில் படிக்கப் புத்தக கட்டாதுக்குப் போய் புத்தகம் வாங்கப் போனான். மகாவிவகம் ஏழே தீர்ந்து கொண் டிருந்தார்.

"அரவிற்தா, எனக்குக் கடிதம் போடுவாயல்லவா? பாரி விட மறைவராதா என்று காதலிப்பது போல் காத்துக்கொண்டிருப்பேன். என்னை மறக்க மாட்டாயே?"

அரவிற்தாவின் கண்கள் தீர்த்த நிறை இட்டது.

"என்னுள் எப்படி மறக்க முடியும்? அவ்வளவு தவிரி கெட்ட வனா. தான்? மனைவியாக வாழ முடியாமல் சம்பிரதாயங்களும், வசதிகளும் தரும். பழக்க வழக்கங்களும் மறுக்கலாம். ஆனால் சமீபத்தியாக வாழ எந்தக் சம்பிரதாயங்களும் குறுக்கே தீர்க்க

வெள்ளை

FOR TOTAL RELIABILITY IN HIGH TENSILE FASTENERS:

'TVS'

Yes, for years, the name 'TVS' has been synonymous with total reliability in quality high tensile bolts, screws and nuts.

Precision engineered, cold forged and heat treated—the standard and special fasteners are manufactured to meet specific requirements.

What's more, Sundram Fasteners plans production to suit delivery commitments which will optimize your procurement efficiency. The result: a big saving in inventory costs.

Cars, trucks, buses, three-wheelers, scooters, motorcycles, tractors, industrial engines, tillers, diesel locomotives and earth-moving equipment are fitted with TVS fasteners or OK. They are also used in other non-automotive engineering applications.

'TVS' high tensile fasteners conform to Indian, ISO,

American, British and DIN standards. Fasteners are also made to customers' specifications.

Available in diameters from 6 mm (1") to 24 mm (1"), and in lengths from 12 mm (1") to 200 mm (8").

Sundram Fasteners—a single source for all your standard and critical special fasteners needs.

**Where fastening is critical
'TVS' the first choice**

Manufactured by

Sundram Fasteners Limited

P.O. BOX 400096

PHONE: 63201 GRAMS GUNLOD

TELEX: 0417549 FASN IN

254 10 315

கஞ்சி வடித்து, அக்ஷரைய புடையவை அலக உபயோகம் படுத்துவீயில் வேண்டிய கீழே ஊற்றி விடாதிக்கள். ஒரு கண்ணாடிக்கு ஒருவையின்

முடியாது. இமயம் மூதன் குமரி வரை ஒரே சம்பிரதாயங்கள் தான். என்ன கூறினான். ரமேஷ் வந்துவிட்டான். வண்டி இளம்பிவது. சிறு புன்னியாக ஹயீது மறைபயிலவரை கைகளை ஆட்டிக்கொண்டிருந்தான் அரவிந்தன்.

..போதும், உள்ளே தலை எடுத்துக்கொள். எனக்கு உபயோகம் கண்க்கிட்டு கொள்ளப் போகிறது. என்னுள் ரமேஷ்.

அவன் திருக்கிட்டுத் தலையை உள்புள இழுத்துக்கொண்டான். நல்ல உடைபை. களைந்து ஹயீது ஒன்றை உடுத்துக்கொண்டான். ..அரு, உலக்கு எவ்வளவு தொழிகள், தண்டர்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஏன் இந்த ஹயீது மாதிரி இய்கிறார்? என்ற கேட்டவன் நிகரேட் ஒன்றைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, ..அவன் திருக்கிட்டுப் போய் அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் சிரித்தான்.

..ஹயீது மிகவும் தவற நண்டன்.

..அப்படியாவது மற்றவர்கள் எல்லாம் கொ. : தண்டர்கள்?

..இதெவ்வ இப்படி ஒரு வார்த்தை நிவர்ப்பெய்திருக்க?

..என் கேட்கக் கூடாதா?

..கேட்கும் மாதிரி தன்னை அவன் பதில் பேசாமல் அவளை அழைத்துக் கொண்டான். அவன் மனத்தில் உறுத்தல் இருந்தது.

பம்பாய் நகர சந்தடி மிகுந்த வாழ்க்கை அவனுக்கும் புது மையாக இருந்தது. வாழ்க்கை மிகவும் இனித்தது. அவன் சிறு

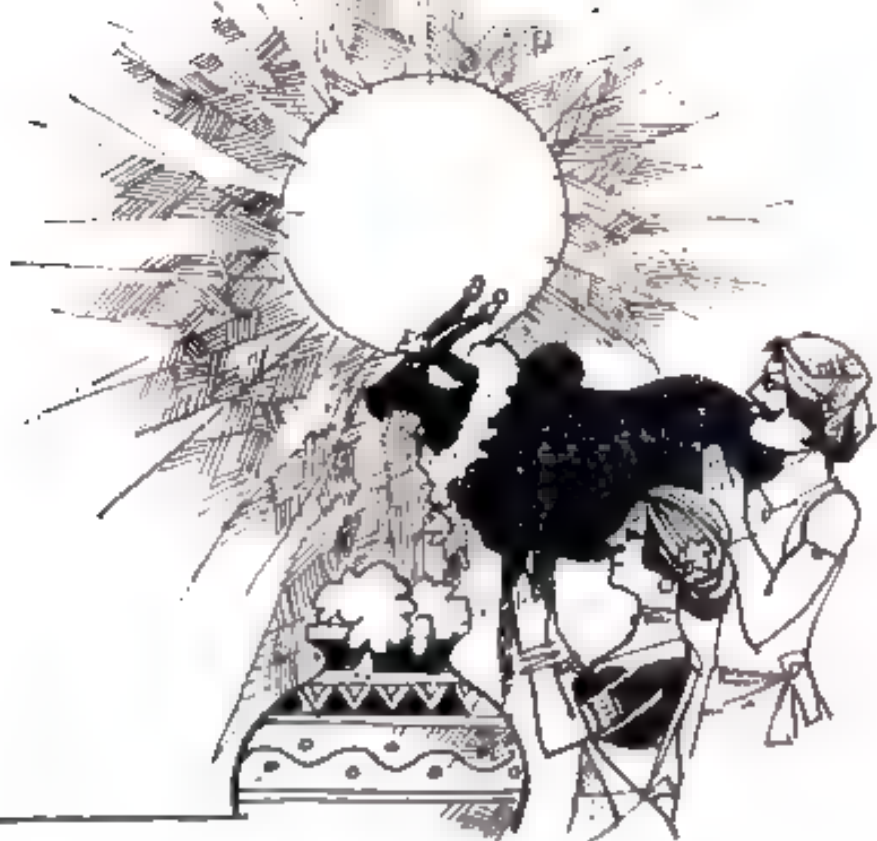
ஊற்றி :..மீரில்லில் வலத்து விடுங்கள். மறுநாள் புதித கஞ்சியையும் அதனுடன் சேர்த்து உபயோகித்துக் கொள்ளவும்.

மீறாட் ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்திருந்தான். ஒரு பெட் ரூம், சின்ன ஹால், மற்றும் ஒரு சிறு அறை, சலமவளரை எடுத்து வசதியாக இருந்தது. அவனும்தான் அதற்கும் பிறகு காஞ்சியப் பற்றிப் போகவில்லை. அதுவே அவனுக்குப் பெருக்க நியமத்தாகக் கொடுத்தது. ஒருவேளை தான் அன்று காஞ்சியிடம் அதிகமாகவே அக்கறை காட்டி விட்டோமோ? அது மிகவும் தவறாக ரமேஷ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்? என்று எண்ணித் தடுமாறினான்.

ரமேஷ் அதுவரை செல்வக் தொ. :ங்கினான். அவர்கள் இருந்த இடம் முன்னாலும்தான் மாடி. பக்கத்தில் ஒரு மனைவாளிக் குடும்பம். ஒரு பஞ்சாபிக் குடும்பம் என்று இருந்தன. அவன் ஒரு பெரிய சம்பளத்தில் விற்பனைசாஸனாக இருப்பதால் அடிக்கடி வெளிக்குப் போக நேரிடும். அச்சமயங்களில் இந்த பிளாட்டில் இருப்பது வசதியாக இருக்கும் என்று எண்ணி அதன் அரவிந்தன். மனைவாளி குடும்பம் அவளிடம் நன்றாகப் பழகினார்கள். அவன் தன்னைப் பற்றி பம்பாய் வாழ்க்கையைப் பற்றி எல்லாம் அழுதினான். ரமேஷ் அவளை கண்காணித் துறியப் பார்த்துக் கூட்டிக் கொண்டு போனான். பம்பாய் வாழ்க்கை இனித்தது.

ஒரு மனைவிலை ரமேஷ் தன் தண்டர்கள் என்று இருவரை அவதூறுக் கொண்டு வந்தான். அங்களுக்கு மீறிய உபசரிப்புகள். ..அரு, நம் பக்கத்து டயப்ஸ் ஏதாவது பண்ணு. இவர்களுக்கு அது டிராபப் பிடிக்கும். என்னுள் ரமேஷ்.

அவனும் ஏதாவதுவெ அவைக்கு அரைத்து வைத்திருந்தான். அதனும் அவை நடடி, கேசரி பண்ணி வைத்தான். ஏனோ அவர் களைக் கண்டால் அவன் தந்திரன் மனத்திற்குள் அந்தனை பிடித்தம்

Images-11-1314

நாடெங்கும் நலம் கோழித்திடவே வாழ்த்துகின்றோம்

பொங்கல் திருநாளை எவ்வோரும் மகிழ்ச்சியுடன்
கொண்டாட எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள்

பல்வேறு துறைகளில் ஆக்கப்பணி

ஈழத் திரைப்படம் மற்றும் சிற்ப கித்தியா எஃசீபிசி

சென்னை : 600 001

கவிதைகள், கதைகள், சீடிகள், செய்திகள், நாடகம்
கவிதை, செட்டுகள், சிற்ப கித்தியா எஃசீபிசி, செட்டுகள்
செய்திகள் மற்றும் "Z" பன்னாட்டுத் துறைப்பாடுகள்.

இல்லாமல் போய்விட்டது. அவன் டிபன் பரிமாறினான். டிபன் பின்பு அவர்கள் சீட்டிடத் தொடங்கினார்கள்.
 "அது ஒரு ஸ்க குளறிற்று. நீவும் ஆடென்" என்றான் ரமேஷ்.

"இவையேயா, எனக்கு ஆடத் தெரியாது" என்று மறுத்தான் அரவிந்தன்.

"இதென்ன பிரம்ம வித்தைவா? நம் ஆண், ஸந்து கந்துக் கொள். பொழுது போகாவிட்டால் நீயும் தாலும் ஆடலாம் இல்லையா?" என்றான் ரமேஷ்.

அவன் மேலும் மறுத்தான். "ஓய், என்ன இதென்னம். நீ என்ன நினைக்கிறாய்? என் பேச்சைக் கேள். இவர்கள் எதிரே நிற்கக் பண்ணாதே" என்றான்.

பிற முடிவாயில் உட்கார்ந்து கொண்டான் அரவிந்தன். ரமேஷ் சொல்லிக் கொடுத்தான். அவன் பக்கம் ஜோஷி உட்கார்ந்திருந்தான். ஆட்ட முடிவாகியும் போய் ஓரங்களில் கவனினால் அவன் இதைப் பாராட்டாமல் இருந்தான். பிறகு மெல்ல காய்க்கவாய் அவன் கால்களை வறுடினான். அவளால் போதுமாக முடிவாகியும், சீ! இவர் ஓர் ஆண் பிள்ளைதானே? இதென்ன இவர் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை?

அவன் எட்டென்று எழுந்திருந்தான். "எனக்குத் தண்ணை வளிக்கிறது." ரமேஷ் பற்களைக் கடித்தான்.

ஒரு வழியாக அவர்கள் பந்து மனக்குப் பொனார்கள். அவன் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு படுக்கை அறைக்கு வந்தான். அவன் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அவன் தொண்டைப் பற்றிக் கொண்டு எழுப்பினான். தலை

உங்கள் கவனிக்க நன்மக்கள் ஒவ்வொரு தாளில் வந்து உருவாகிறது அனைத்துமே உங்கள் புகை நின்று விட்டது! திரண்டு மெல்லுமற்றினை எந்தி அவருங்கள். கிணைப்புகள் பருத்த நீக்கினை

முடிவாய் பந்தி நீறுத்திலும். கண்ணங்களில் மாறி மாறி அனைத்து தான். அவளுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாத நிலை கண்கள் ஆழிவின. கண்ணங்கள், நுழைவி எவ்வளவு எரிந்தது. ஒய்த்துப்போய்க் கடிகாரத்தில் உட்கார்ந்தான் ரமேஷ்.

"உணக்குப் பண்பாடு ஏதாவது தெரிவித்தா? ஜோஷி என்னை என்றான் இவன். பண்ணிட்டான்" என்று முகமுகவென்று இரைந்து கத்தினான்.

"எனக்குத் தெரிந்த பண்பாடு நம் குடும்பத்தை நடத்தப் போதும். உங்கள் மனைவியைப் பற்றி இந்த ஜோஷி ஏன் விமரிசிக்க வேண்டும்? இதென்ப பந்தி நீங்கள் ஏன் ஒரு வாரித்தை கேட்கக் கூடாது? இந்த ஜோஷி யார் என்னை? பற்றிக் கொல்லு?" என்று சீறினான்.

"ஜோஷி இப்போது இந்த வீடு எப்படிச் செட்டிலும்? இப்படிச் செயலாக்கினேனே இதற்குப் பணம் எப்படி..." நாகைக் கடித்துக் கொண்டு திரும்பினான்.

"இதற்கெல்லாம் என் பிரண்டைவிட நாகை நீக்ககொடுக்கிற விஷயம்?" என்று கேட்டுவிட்டு அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தான். அவன் எட்டென்று விழித்துக் கொண்டான்.

"நீ இப்ப என்ன பண்ணிட்டே? ஜஸ்ட் ஒரு கம்பெனி கொடுக்கக் கூட உன்னுடைய முடியவில்லை இப்போது" என்று முணுமுணுத்தாவிட்டு அவன் படுத்துக்கொண்டான்.

அதற்குப் பிறகு ஒரு வாரம் அவருடைய அவன் பேசவில்லை. பிறகு மெல்ல உடைத்தது இந்த மௌனம். இதுதான் தாய்ப்பதில ரகசியம் என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான். இப்படிச் சிறுசிறு

வயரசுவா

புகைகளுடன் ஆறு மாதங்கள் ஓடியன. எத்தனை திட்டங்கள்-எத்தனை அடிகள்-

“அரவித்தர், நீ இந்த காழ்க்கைக்காகவா இப்படி ஏங்கினாய்?—நினைவில் அம்மா, அப்பா, சிவசுமார் என்று வந்து போனார்கள். கண் சிவச்சை காரணமாக சிவசுமாரை வரவழைத்தால் என்ன? அவனுக்கு இப்பொழுது அஸிமேதுவின் காழ்க்கைகளின் மேல் கூடப் பொருமை எழுந்தது.

அன்று அப்பா எழுதியிருந்தார். சிவசுமார் தன் கண் சிவச் சைக்கு அக்கே வரவேண்டும் என்று துடிப்பதாக. இந்தக் கடிதத்தை அவனிடம் காட்டினான். படித்துவிட்டுத் தூக்கிப் போட்டான்.

“இங்கே பணம் கொட்டிக் கொடுத்தாக உன் தம்பி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானே?” என்று ஏனையாகக் கேட்டுச் சிரித்தான்.

“உலகம் தெரியாத அலகிட்டு அப்பரேஷன் ஆனால் பார்வை தெரியுமே! ஏன் சொல்வீர்களாம்? இந்த ஆசையை ஏன் விதைத்தீர்கள்?”

“அதுவா? உங்களைக் கல்லாணம் பண்ணிக்கொள்ளத்தான்” என்றவன். ஏதோ நாய்வத்தைக் கூறிவிட்டான் போல் பலமாக நகைத்தான்.

அன்று தடுப்பகம். வேலைவை முடித்துவிட்டுத் தலையை உலரப் போட்டபடி ஊரின் தரைவீல் சிறு தலையிலையைப் போட்டுக் கொண்டு படுத்துக் கொண்டிருந்தான். தொலைவாய்ப் புரண்ட கூந்தல் தரைவீல் புரண்டது. பல்லை ஒலித்தது. சிறு தலை கண்ணாடி வழியே பார்த்தவன் மெழ்த்தியால் துடித்துப் போனான்.

முடிய கதவுக்கு வெளியே கை கொள்ளாத சாமாக்களுடன் சாகுல் ஹயீது நின்று கொண்டிருந்தான்.

கதவைத் திறந்தவளைப் பார்த்தான். திவகத்து விட்டான். பூத்த மலராக, மின்னும் அரவித்தாவா இப்படி... அந்தத் திவகத்தை அவனாக அடக்க முடியவில்லை.

“அரவித்தர், நீவா? உன்னை நீ கண்ணாடியில் பார். என்ன இப்படி இளைத்துக் கண்ணாடி குழி விழுந்து....”

“உள்ளே வாருங்கள்” வழி விட்டதும் அவன் ஹாலில் வந்து சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டான். கையில் கொண்டு வந்திருந்த இலிப்புக்கள், பழக்களை கப்பால் மீது பரத்தினான்.

“எதுக்கு இவ்வளவு சாகுல்?”

“உங்களைப் பார்த்த வரும் மெழ்த்தியில் என்ன வாங்குதா. உனக்கு என்ன பிடிக்கும் எப்பதெல்லாம் மறந்தே போய்விட்டது. புறத்து வர மாட்டேன்மன்னு துடிக்கப் போனேன்.”

அவன் காப்பினைக் காத்து கொண்டு வந்தான். அவன் கொண்டு வந்தவற்றை பெண்ணைப் பிடித்துத் தட்டிக் வைத்து அவனுக்கே உபசாரம் பண்ணினான்.

“எங்கே இவ்வளவு தூரம்?”

“ஒவ்விரண்டு வடிகளைப் போட்டுவிட்டு நினைக்கிறான் விட்டாரோ? எனக்கு எப்படியோ இருந்தது. எனக்கு இங்கேயே வேலை கிடைக்கப் போகக். வந்துட்டேன்.”

ரமேஷ் கடித்த தொடர்வைப் பற்றிக் கண்டித்ததைச் சொல்லுவா முடியும்?

“என்னவாகிறது, ஹயீது! உன்னைப் பற்றிப் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்?”

“உங்களுக்கு ரேஷன்ட் பண்ணத்தான்; வெளிக்கேடலாம்”

“செக்ஸே, இதைப்பற்றி எதுக்கும்க.”

“ஓய்வே, இவ்வளவுதான் வந்துகொண்ட உங்க மனைவியைப் பெரிய டன்ஸ் காப் கொடுக்கச் சொல்லுவீர்களா?”

— ரமேஷ்

“ஸாரி, புதுக் குடித்தனம் இல்லையா? வெள்ளியே வாசல்வே போக, நண்பர்கள் வர சரியாய்ப் போய்விட்டது.”

குரலில் மன்னிப்புக் கேட்கும் தயம் வழித்தது.

அவன் தம்பளம் பார்த்துவிட்டு, “என்னும் நம்ப முடிய வில்லை அரவிந்தா. நீ மகிழ்ச்சியாக இருத்தால் என்னைவிட வேறு யார் சந்தோஷப்பட முடியும்?”

அவன் வகைரங்களைக் கொடுத்துப் பிரித்தான், அவன் தான் தங்கியுள்ள மாதுங்கா பகுதி விவாகத்தைக் கொடுத்தான். “இங்கிருந்து அதிக தூரம் இல்லை. நீயும் ரமேஷும் வரவேண்டும்” என்றான்.

அவன் தலையை ஆட்டி விடை கொடுத்தான், அவன் பொய் பின்பு அழுகை வெடித்தது. எதற்காக அழுகிறோம் என்று புரியாமல் அழுது திரித்தான்.

அன்றிரவு அவன் இனிப்புக்கனையும், பழங்கனையும் தட்டிய வைத்து ரமேஷிடம் நீட்டிப்போமோ—

“என்னை இன்னிக்கு? வாங்கினியா. வீட்டில் செய்தாயா? தெரிந்திருந்தால் ஜோஷியையும் மாத்திரையையும் வரச் சொல்லி இருக்கலாம்.”

அவன் நுண்ணல் கிட்டளை தெரளாகப் பிரித்து விட்டான். “இன்னிக்கு சாகும் நமீது வந்திருந்தார். அவர்தான் கொண்டு வந்தார்.”

கையில் எடுத்த பழத்தைத் தட்டிலையே போட்டான், முகத்தில் கசுமான் ரசிப்பு இல்லை. “அவர் இனிமேல் அடிக்கடி வருவானா என்று சொல்.”

“ஏன், உங்கள் நண்பர்கள் இல்லையா? அதுபோல் எங்களுக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் வந்தால் நான் மகிழ்வது இயல்பானதானே?”

“எய்வாய் அனவோடு நிதிகட்டும்.”

“தான் எந்த விதத்திலும் கட்டுப்பாடில்லை. எல்லாம் அவர் யோடு திரும்ப” என்றான்.

பலர் என்று ஓர் அடி காது மடக்கவும் சொத்து வீழ்ந்தது தான் தெரியும், அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டான்.

சென்னைக்குப் புழுவிய ரமேஷ் தினையில் நிழலாடியானார். கடர் விளக்காக மின்னிய திரியில் விட்டும் பூச்சியாக அவன் விழுந்து விட்டான். ரமேஷ் என்னென் வதிலிய கடர் விளக்கு. அதில் தீவன் இல்லை என்பதை ஏன் அவனால் உணர முடியாமல் போய்விட்டது?

மாதுங்காவில் ஓர் ஓட்டத்தில் சாகும் நமீதை ரமேஷ் பார்த்தான்.

“நாங்குலோ ரமேஷ்!” என்று அவன் எதிரே வந்து அமர்ந்தான்.

“ஓ.... நீக்கனா?” என்று கரத்தில்க்க கேட்டான்.

சாகும் நமீது டிப்க்கனை வரவழைத்தான். “நீங்கள் அரவிந்தாவின் மில்லடர் நமீது, ஒரு ரிக்கெஸ்ட். நீங்கள் அதை நிதானமாகக் கார்டில் அக்கறை கொண்டவர்தானா?” என்று நிதானமாகக் கேட்டான்.

“ஏன் இந்தக் கத்தேகம்?”

“உங்கள் குழக்கிட்டாக அவன் மனம் சஞ்சலப்படுவதை என்னால் சிகிக்க முடியவில்லை, அதனால் அடிக்கடி அவனைத் தேடிக்கேட்டேன்.”

என்னால் உடைந்துவிட்டால் சாவினியே தேடிக்கொண்டு போக வேண்டாம். சொட்டி ஒன்னை ஒரு பந்த உபய சூட்டித் கொண்டு சிறிய ஒள்களை கண்களை எடுத்து விடுங்கள்.

யோசனை

கொண்டு வராதீர்கள். இது ஸ்ரீமதுவைய நிம்மதியான வாழ்க்கைக்கு நன்குதலை." நமஸ்காரம் முகம் சிறுத்துப் போயிற்று. "தங்களுக்குப் பிடிக்காததை நான் செய்வ மாட்டேன் ரமேஷ், இது உறுதி" என்று. ஆனால் அப்படியே சீரழம் ரத்தமூலமாகக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரால் அறிய முடியும்?

இது அரவிந்தராஜுக்குத் தெரிய நியாயமில்லை, ரமேஷின் முரட்டுத்தனத்தை நமஸ்காரம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய வாழ்வில் குறுக்கிடத் தன்னை என்ன உரிமை இருக்கிறது? தன்னால் அவனுக்குத் துன்பம் வரக் கூடாது என்று தவித்த மனத்துக்குத் தடை போட்டான். ஆனால் அரவிந்த ராமோஸ் ஒப்பொருளையும் அவன் வரவை எதிர்பார்த்தான். அன்று தடுப்படை, கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டதும் ஒடிவந்தான் அரவிந்தன். லாசுல்தான் உங்களை நன்குநீர்ந்து விடுத்து விடாத முடியை அண்மிய பூப்பந்தா முடிந்தான் அரவிந்தன்.

"வழி மறந்து போகிறேன் நினைச்சேன்..."

"மறக்க முயற்சி பண்ணேன். முடியவில்லை" அவன் தழுதுழிந்தான்.

"ஏன் மறக்கணும்?"

"உங்கிட்ட என்ன உரிமை இருக்கு அரவிந்தன்" என்று வேதனைபூட்டிக் கேட்டான்.

கலகலவென்று நகைத்தான் அரவிந்தன்.

வயல் : "அப்பா, எனக்குதான் பெரிய சாகசம் தானாம்; அன்னாளுக்குச் சிவந்தாள் தானாம்"

அப்பா : "ஏன்டா?"

வயல் : "அவன் தான் நான் பொருக்கறதுக்கு மூல வஸூத்துக்கு முன்னிருந்த திக்கு கிட்டிருக்கானே!"

"சேகரத்தியாக வாழ எந்தச் சம்பிரதாயமும் தடை பண் ணது என்று சொன்னதை மறந்து விட்டீர்களா சாகுமீ?" அவன் தலையை உயர்த்திக் கொண்டான்.

"முதலிக என் அன்புமிகு திருவிழை" என்று புட வைப் புருவங்கள் லீட்டினான். "பெண்பி பர்த் டே" என்னுள்

அவன் புருவங்கள் லீட்டினான். "பிறந்த நாளா? எனக்கா?"

"ஆமாம். இன்று உன் பிறந்த நாள். என்னுடைய டைரி பில் குறித்து வைத்திருக்கிறேன்."

அவனுக்கு எப்படி மறந்து போயிற்று? "தாக்கக் கூ சாகுமீ" புடவைப் புடையைப் பிசித்துப் பார்த்தான்.

"ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது."

"மாஸியில் புடையை உடுத்திக் கொள். என்னுள் அடிக்கடி வர முடியாது. என் விவாசம் இரப்பம் இருக்கிறது?"

"ஓ... மனப்பாடம் ஆகிவிட்டதே?" என்று அவன், வாயால் ஒப்பித்தான்.

வந்த சாகுமீகோடு போய்விட்டான்.

67 கோ பன்னிரண்டு அடிப்பது கணமாகக் கேட்டது. சிழ் தளத்தில் போன் வந்தது. கூர்க்கா வயல் வந்து கதவைத் தட்டினான். ரமேஷ் ரீடு போய்விட்டு வந்தான். அவனைத் தட்டி எழுப்பினான். அவன் கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு எழுந்த அமரரித்தான்.

"எங்க கம்பெனிக் கட்டிடம் தீப்பிடித்துக் கொண்டு விட்ட தாம். போகிறேன். பணம் கொடு..."

அவள் அலமாரியைத் திறந்து பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தாள். பிறகு ஊரூக்கு வந்தாள். ஜோஷியும், மாத்ரையும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எதிரே பாட்டில்கள் வண்ணம் வண்ணமாக....

"இதென்ன புதுப் பழக்கம்!.."

"உங்களுக்குப் புதுக. எனக்கு எத்தனை குடிசைகளும் திராவம் தவறாது.. செருப்பை மாட்டிக் கொண்டு செல்லும் ரமேஷ்.. இவர்களை என்ன செயல்படப் போகிறீர்கள்?"

"உங்களுக்குத் துணையாக இருப்பார்கள்.."

"எனக்கு எதற்குத் துணை? நீங்கள் கேட்புப் போனபோழுது யார் துணைக்கு இருக்கிறார்கள்?" என்று சிறிதூன்.

"உம்... குறுக்கே குறுக்கே போகாதே. நான் இங்காத நேரத்தில் எல்லாம் தரவீதுடன் கொடுக்காதது இது ஒன்றும் வெட்டுப்போகவில்லை.. எந்தவன் மனமனவென்று போய்விட்டான்.."

அவர் கண்களில் மூடான கண்ணீர் கொப்பமித்தது. ஜோஷி கையைத் தாள் போட்டான். பிறகு அவன் அருகில் வந்தான். அவன் தான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு விட்டானே!

"பக்கத்தில் வராதே.."

"நிமிஷத்தை தம்புவிருயா? நாளைக்கு நாங்கள் பணம் தர எண்ணி வரக்குவாணோ? எங்குக் ஜோஷி ஆகியெத்திக் அவன் திக்பிரமை பிடித்துப் போய் நின்றான். இந்த நேரத்தில் தன்னை ஊர் காப்பாற்றப் போகிறார்கள்? யாரோ கையைத் தட்டவேண்டு தட்டினார்கள்.."

"போய் திற.. எந்த ஜோஷி எதுவும் அறிவாதவன் போன பழைய இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். ஒன்றுமறிவாதவன் போலக் கையைத் திறந்தான் அவன். கூர்க்கா எப்பத்தான் நின்றான்.."

"எப்பக்கு போன் வந்திருக்கு.."

"போன் வந்திருக்கு. கேட்டுவிட்டு வரேன்.. எந்தவன் குபீரென்று பாய்ந்து படிசனில் தலை தெறிக்க ஒடிவந்தான். அவன் போனதுக்கே போகவில்லை.

போன் மாதிரியில் இருக்கும் மனவாசி ரமேஷனுக்கு. வாட்ட மேன் பையனுக்கு (கூர்க்கா) ரமேஷும் சரி, ரமேஷனும் சரி ஒன்றுதான். அதனாக தாக்கக் கைக்கத்தில் சொல்லிவிட்டு கிழே இறங்கினான்.."

பாய்ந்து ஓடிய அரவிய்தா எதிரே வந்த ஆட்டோவைப் பிடித்து ஏறிக்கொண்டான். நமியின் கிராமத்தைக் கூறினான். ஆட்டோ புறப்பட்டது. அவன் கண்கள் பனித்தன. தூக்கக் கலக்கத்துடன் கையைத் திறந்த சாகும் திடுக்கிட்டான்.

"என்ன அரவிய்தா, இந்த நேரத்தில்..."

"ஆட்டோயுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்புகள், எல்லா வற்றையும் சொக்கிறேன்.."

பணத்தைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு உள்ளே வந்தான் சாகும். சிலை நரிட்டைப் போட்டுத் தண்ணீரைக் கட்டவைத் தான். நொர்லிக் போட்டுக் கொடுத்தான். தான் வாய்க்கிக் கொடுத்த புணவையை அவன் உடுத்திவிடுப்பதைக் கவனித்தான். "அப்பக் சொக்து அரவிய்தா.."

"தரவீது, நல்லுயில் கணவனர என் கணவர் தகவலராகக் கிட்டார். கடர் விட்டு எரியும் நிரியில் கிட்டிய பூசியாக விழுந்து விட்டேன். அனுகுக் குகாமல் தப்பிவிட்டேன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிவாத உங்களாக?.. என்று அழுகிறான்.

"புரிந்து கொண்டேன் அரவிய்தா.."

"அப்ப வேணவை விடாதேன்னு சொன்னது எத்தனை நல்ல தாடி விட்டது!"

"மேலே என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?"

"ஒர் உதவி தேவை தரவீது.."

"காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.."

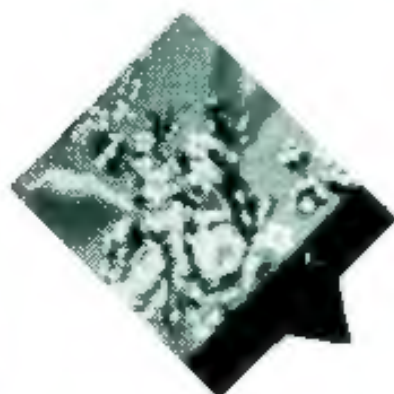
"அம்மேலு நான் பண்ணிக் எனக்கு ஒரு பக்கெட் வாங்கி வீரிகள். இன்று சொக்தை செயல் உங்கள் சகோதரிக்கு ஒரு பக்கெட் வாங்கித் தரவேண்டும். இதற்கு நன்றி சொக்தைப் போவதில்லை.. கண்களில் துவிர்ந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டான் அவன்.

"அப்ப செலுத்த யாச் எக்கெ இருந்தாக் என்ன? எத்த மதமாருக் என்ன? என்ன இனமாகுக் என்ன?"

"கவையுடடாமல் தூங்கு அரவிய்தா. நான் அரைக்கு வெவியே படுத்துக் கொண்டுறேன். காலைமிக் எப்படியாவது ஒரு பக்கெட் வாங்கித் தருகிறேன்.. எங்கு.."

அரவிய்தா திம்மதியாகப் பெருமூச்சை விட்டான்.

"நான் ஒரு குடும்பப்பெண்
எனவே நான் உடுத்தும் உடைகள் குடும்பப் பாங்காக இருக்க வேண்டும்."

உங்கள் அந்தஸ்து தனி
சுதற்கேற்ற துணி

ம:பத்லால்
:பேப்பரிக்ஸ்

[illegible]

ம:பத்மநாபன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நியூ சென்னை நகர், ம:பத்மநாபன் :பாபன்

புதிய போலிஷ்டன் இனிய மணம் கமழும் கோகுல் ஸாண்டல்வுட் முகப்பவுடர்...

இப்பொழுது கோகுல்
ஸாண்டல்வுட் முகப்பவுடர்
புதிய முறையில் சீல் செய்த
பிளாஸ்டிக் டப்பியில் கிடைக்கிறது.
கலப்படம் செய்ய முடியாதது.
சீல் உடையாமல் இருக்கிறதா
என்று கவனித்து வாங்கவும்.

கோகுல்—
இந்தியாவிலேயே
முதன்முறையாக
(ISI) முத்திரை
பெற்ற பவுடர்

IS: 3959

CM/L. NO. 8223

கோகுல்

ஸாண்டல்வுட் &
ஸாண்டல் பவுடர்கள்

முகப்பவுடர் & கம்மிபனி
முகப்பவுடர்

